

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

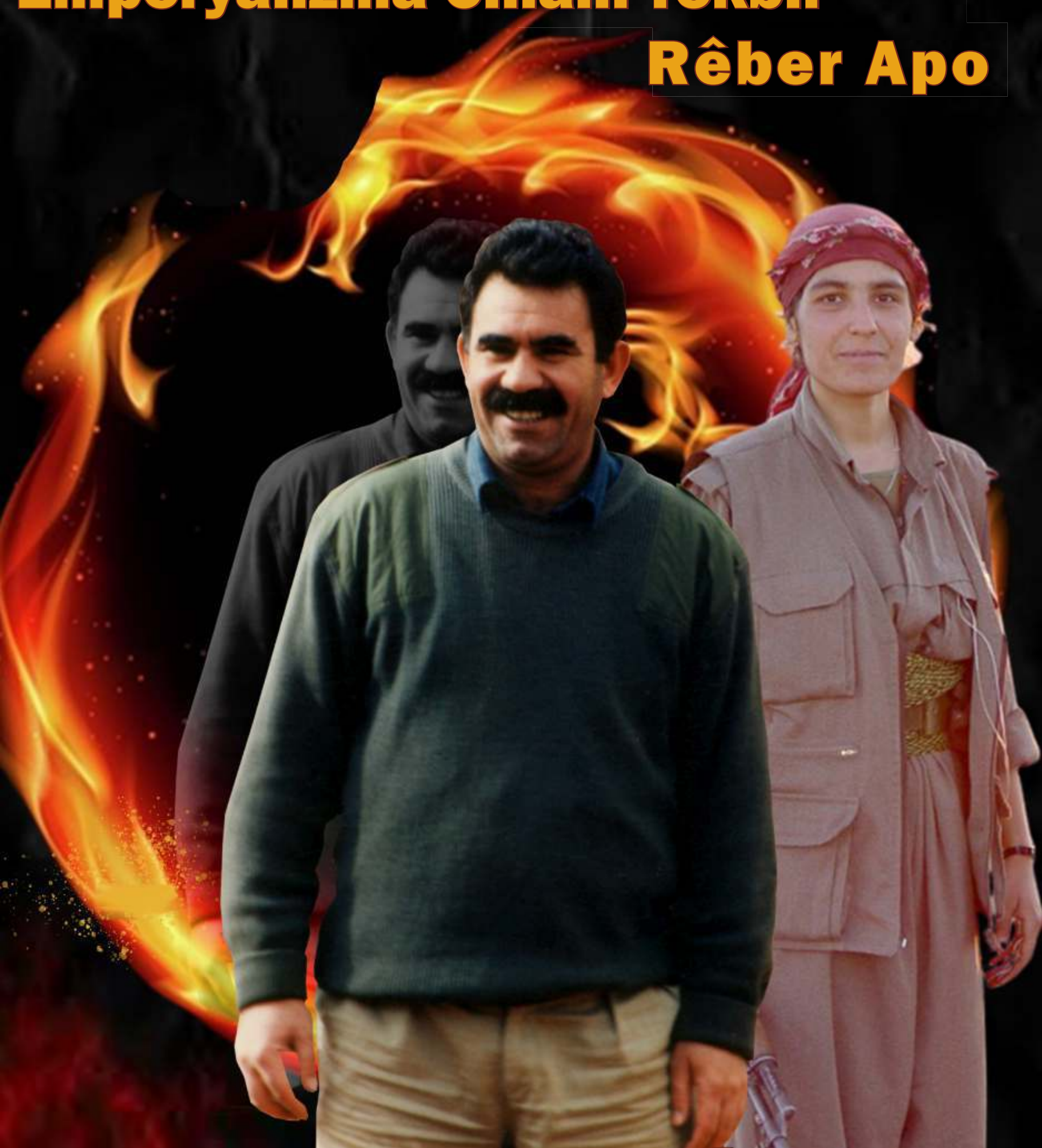
YURTSEVER GENÇLİK

Aylık İdeoloji Ve Kùltür Dergisi Sayı: 10 Şubat/2022

**“ İradeya Apoger, Komplogeriya
Emperyalîzma Cîhanî Têkbir ”**

Rêber Apo

İÇİNDEKİLER

Bi İnsanın En Büyük Gücü, Onun Kendi Kendisiyle Tutarlılık Gücüdür

Rêber APO

02

Gençlik, Rêber APO'nun Fedaisidir

Baran Mawa

06

Komplo Kürt Soykırımı Saldırısıdır

Duran Kalkan

11

Önder Apo Gençliğin Özgürlük Kimliğidir

Besê Hozat

18

“Kürt Kadını ve Kürt Gençliği Bu Hareketin Öncüsüdür”

Axîn Mahîr Dîcle

23

Sur'un Genaral Maximus'u

Nûda Elefterya

27

Önderlik Her Davranışı ile Bizleri Şaşırtıyordu

Armanc Varto

30

Toplumsal İnşa Gençliksiz ve Öz Savunmasız Gelişemez

Sîdar Masîro

34

İlk Eylem, İlk Coşku Ve Başarı

Diyana Reşît

36

“Hûn Nikarin Roja Me Tarî Bikin”

Özgür Şerker

40

Destaneke Berxwedanê: Kela Dimdimê

Feraşîn Sîdar

44

Hasekê Saldırılarının Ardından

C.Dağlı

46

Popüler Kültür Saldırılarına Karşı Gençlik Nasıl Direnmeli? (2)

Andok Özgür

48

Kürt Kültür ve Sanatını Günümüze Taşıyan Üretim Aracı; TEŞÎ

Sozdar Şerger

50

İdeolojisiz İnsan Ve Toplum Olmaz

Duran Kalkan

52

Hêvîyên Heval Viyan Di Dil û Mêjiyê Me De Olan Dide

Şaristan Nûrhak

56

02

04

18

46

EDITÖRDEN

“Îradeya Apoger, Komplogeriya Emperyalîzma Cîhanî Têkber ”

Rêhevalên Hêja!

Em bi kovara xwe ya Yurtsever Gençlık bi hest û fikrên xwe yê ciwantiyê bi hejmar 10. an a meha Sibatê bi şiyara “Îradeya Apoger, Komplogeriya Emperyalîzma Cîhanî Têkber ” bi were ne. Di dîrok û karakterê Dewlet û desthilatdariyê de wek kevneşopî; faşîzm û komplogerî heye. Jiber ku desthilatdarî û dewlet bi komplayan hatine ava kirin. Yek ji van hêzên desthilatdar û faşîst jî dewleta tirk e. Komara Tirkiyê wek bingeh liser faşîzm û komplogeriyê hatiye ava kirin. Kom dewleta hêzên emperyalîzma cîhanî, bi xeta hevkarîya herêmî ve wek yekdestiyekî li dijî Rêber Apo komploya navdewletî pêkanîn. Bê guman ev komploya ku bi destê emperyalîzma cîhanî pêkhat, hêz û mezinbûna Rêber Apo ya fikir, bîrdozî û felsefeya wî dide nîşandan. Ji ber ku heya niha tu rêber û pêşengên gel, civak, rêxistin an jî netewekekî bi şewazeke evqas berfireh nehatiye hedef girtin an jî komployeke bi vê şêlê navdewletî nehatiye pêşxistin. Jiber ku bîrdozî û felsefeya Rêber APO hêvî û baweriya berxwedan û têkoşînê di civak û gelandê çêdike, hêz û îradeya şoreşgerî û sosyalîst ya azadixwaz dide ava kirin. Armanca esas ya vê komployê bi girtina Rêber Apo ve tasfiye kirina PKKê û Gelê Kurd bû. Di heman demê de Di şexsê PKKê de tasfiye kirina şoreşgerî û sosyalîzmê hedef dikir. Di dîrokê de jiber ku her dema pêşeng û rêberên tevger û gelan hatine girtin ew tevger û civak tasfiye bûne. Bi vê kevneşopiya komployê ve nêzî Rêber APO bûn. Bi binkeftinê ve rû rû man. Ev komploya navdewletî bi îrade, hêz û xwedî derketineke bê hempa ku îro hîn jî tevahiya mirovatiyê heyranê xwe dihêle û hetta bi komplogeran bixwe jî daye îtîraf kirin re rû bi rû man. Tarîtiya komploya reş bi çalakîyên “ Kes nikare roja me tarî bike” bi agirê bedenên hate perçe kirin. Ya ku wan têkber û dinava neçariyê de hişt jî îradeya gel û ciwantiya Apoger bû. Em wek ciwanên Apoger kevneşopî û ruhê xwe ji Elî Çîçek yê ku wek sembola Stêrka Sor a ciwanan tê binav kirin digirin. Em îro bi rêya Kovara xwe ya Yurtsever Gençlık hewil didin bibin şopdarên xeta heqîqeta Rêber APO û hêrsa tolhildana şehîdan a ku bûye bûye ruhê têkoşîn û serkeftinê. Emê li hemberî faşîzma qirker û komploya navdewletî bibin zimanê têkoşerî, çalakvanî û serkeftina jin û xortên ciwan. Me bixwînin, heqîqetê binasin.

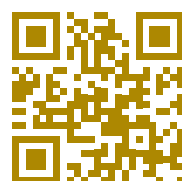
“Me bi ciwantî destpêkir, emê bi ciwantî serbikevin!”

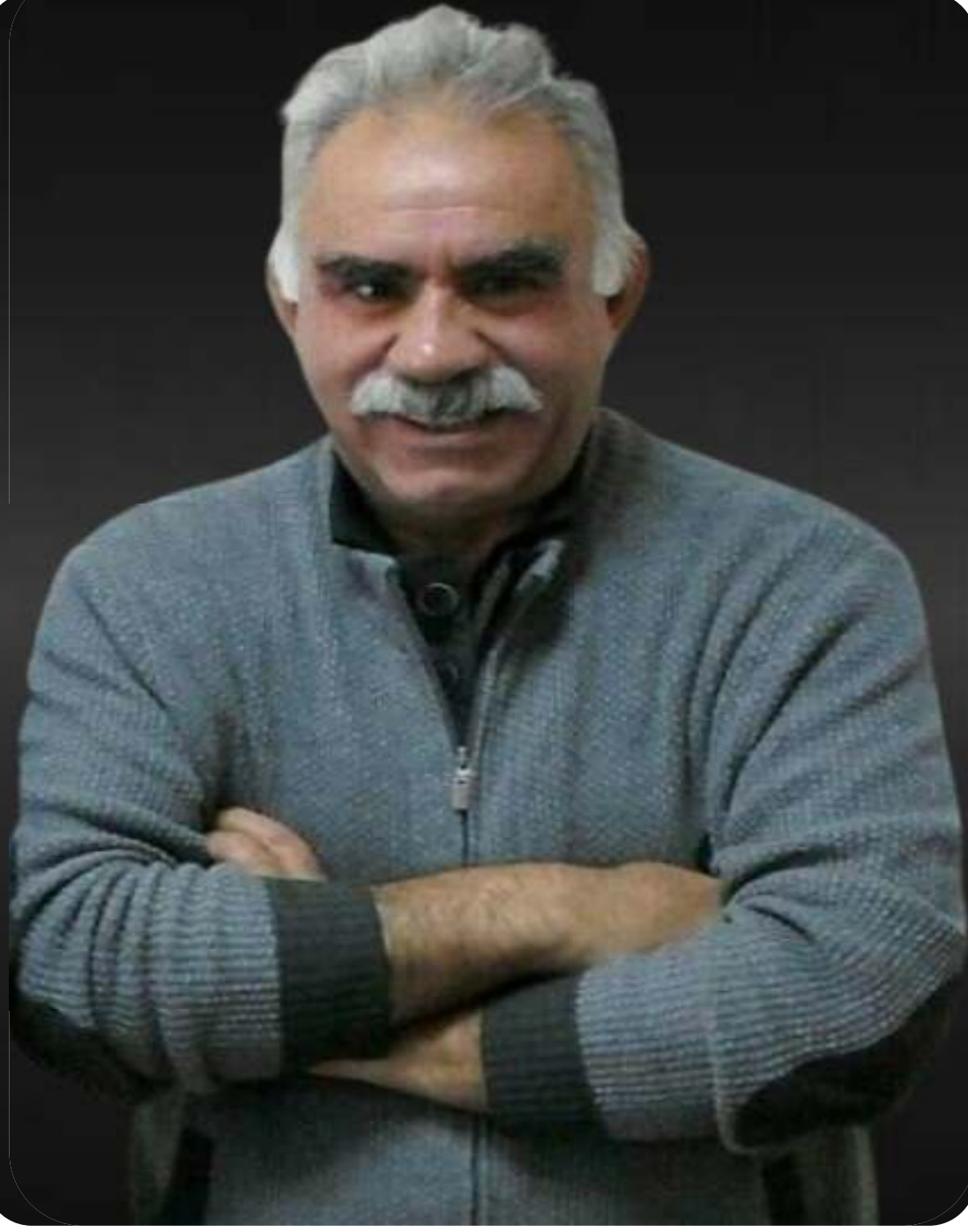
Silav û Rêzên Şoreşgerî

www.ciwani.tv

SIBAT 2022

Önder APO'nun 15 Şubat Komplosu Üzerine Değerlendirmeleri

Rêber APO

Ortadoğu'nun yeraltı-yerüstü zenginliklerine, petrollerine, toplumlarına ve yönetimlerine tam hâkim olma politikasını yürüten kapitalist dünya-sisteminin hegemon gücü İngiltere ve ABD, geçmişten günümüze bu politikalarıyla işbirliğine girmeyen devlet, toplum, örgüt ve hatta bireyleri imhavesiye etmeyi bir yöntem olarak uyguladı, uyguluyor. Biz başından beri Ortadoğu'da, halklar lehine bağımsızlıkçı ve özgürlükçü çizgimizde ısrar ettiğimiz için bu tasfiye politikalarının, komplonun hedefi haline getirildik. Daha Şam'dayken İngiltere ve ABD, elçiler göndererek kendilerinin Ortadoğu politikalarına uyum sağlamamızı, aksi halde tasfiye edileceğimizi söylemişlerdi. Onların işbirliği tekliflerini reddettim. Halklar lehine özgürlükçü ve bağımsızlıkçı çizgiden vazgeçmeyeceğimizi söyledim. Ardından Talabani gelerek bana, "Öcalan ne yaptın, başını belaya soktun!" diyerek kararımı gözden geçirmemi istedi ve bu güçlerle işbirliğine girmeye ikna etmeye çalıştı. Ama bu teklifi de reddettim. "Ben ilke adamıyım, halklar lehine çizgi sahibiyim, halkların binlerce yıllık özgürlük eşitlik ütopyasını temsil eden bir özgürlük savaşçısıyım, başkalarının savaşçısı olmam" dediğim için komployla tasfiyeme karar verdiler. Tasfiyemle birlikte PKK'nin de başsız kalıp dağılacağı hesaplanıyordu... Tasfiye edilme kararı, 1998 öncesi alınmış ABD-İngiltere-İsrail eksenli bir karardı. Karar, yasadışı olduğundan NATO Gladiosu eliyle adım adım uygulamaya konulacaktı. Benzer Gladio operasyonları, aynı zamanda Türkiye'yi kendilerine daha fazla bağımlı kılma operasyonlarıydı. Yine 9 Nisan 1996'da Yunanistan Başbakanı Kostas Simitis ile ABD Başkanı Bill Clinton arasında Beyaz Saray'da

gerçekleştirilen gizli görüşmede (Bu görüşmenin tutanağı sonradan basına yansımıştır.) benimle ilgili pazarlıklar yapılıyordu. Ortadoğu ve Suriye sahasında, 20 yıla yakın bir zaman geçirmiştik. Sayısız ilişki ve çalışmalarda bulunmuştum. Tarihi önemde gelişmeler ortaya çıktı. Ancak ABD-NATO-İsrail ve Türkiye'nin Suriye üzerindeki askeri, siyasi, diplomatik kuşatması, 9 Ekim 1998 tarihinde zirveye ulaşmıştı. Suriye bu baskılara boyun eğmeyi ve PKK konusunda anlaşmayı çıkarlarına daha uygun bulmuştu. Suriye yetkilileri, benden en kısa sürede ülkeyi terk etmemi istiyor, "Durma git!" diyorlardı. Atina'ya, dolayısıyla Avrupa'ya gidişe karar kılmamda açıkladığım genel nedenlerle birlikte, özel olarak Yunanistan eski Ulaştırma Bakanı ve PASOK Milletvekili Kostas Baduvas'ın vaatleri etkili oldu. 6 Ekim 1998'de Şam'da, Ayfer Kaya'nın da tanıklık ettiği görüşmemiz sırasında Baduvas, Yunanistan Parlamentosu'nun 109 milletvekilinin Yunanistan'a gelmem yönünde daveti olduğunu hatırlatarak, Yunan hükümetinin Atina'ya gelişime destek verdiğini, kendisinin ülkesine geri dönüp hazırlıklara başlayacağını belirterek, Atina Havaalanı'nda beni karşılayacağı sözünü vermişti. Bu temelde 9 Ekim 1998'de Şam Havaalanı'nda, Suriye'ye ait bir yolcu uçağıyla Atina'ya hareket ettik. Uçak, Atina Hellinikon Havaalanına indiğinde, bizzat davet eden, önceden her şeyin hazırlandığını bildiren ve karşılama sözü veren Baduvas ortalıkta yoktu, hiç gözükmedi. Baduvas beklenirken karşımıza Savvas Kalenteridis ve istihbarat üst düzey yetkilisi Stavrakakis çıktı. 9 Ekim'de Suriye'den geldiğimiz havaalanında bekletilirken, yanımdaki Ayfer Kaya, Baduvas'a gelmesi için defalarca telefon açtı. Baduvas, "Benim yap-

“Ben ilke adamıyım, halklar lehine çizgi sahibiyim, halkların binlerce yıllık özgürlük eşitlik ütopyasını temsil eden bir özgürlük savaşçısıyım, başkalarının savaşçısı olmam” dediğim için komployla tasfiyeme karar verdiler.

bileceğim bir şey yok, Başbakanlık'ta görüşmedeyim”diyerek gelmiyordu. Daha sonra anlaşıldı ki, Suriye'den çıkarılarak Yunanistan tuzağına çekilmemde Baduvas şahsında İngiltere'nin rolü olmuştur. Bir İngiliz yetiştirmesi olan Baduvas'ın daveti, ABD-İngiltere-Simitis komplosunun ilk adımı olarak devreye konulmuştur. Bu andan itibaren nereye gidersem gideyim amansız takip ve kontrol, NATO ve ABD tarafından devam edecekti... Büyük bir telaş ve tehditle aynı gün saat beşe kadar çıkmam gerektiği, aksi halde zorlanacağım biçiminde bir tavırla karşılaştım. Hiç beklemediğim ve hazır olmadığım bir durumdu. Dört-beş saat boyunca havaalanının transit bölümünde bekletildik. Rusya temsilcimiz Mahir Welat (Numan Uçar) tarafından hazırlanan davetiye'nin fakslanmasıyla birlikte Stavrakakis, Rus Büyükelçiliği'nde tanıdıkları olduğunu belirterek, vize işlemleriyle ilgilendi. Alelacele Yunan Dışişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan özel bir uçakla aynı gün (9 Ekim) Moskova'ya götürüldüm. Uçağa refakatçi olarak da “fanatiğim” Kalenderidis verilmişti! Moskova'ya indiğimizde, Rusya temsilcimiz Mahir Welat ve Rusya güvenlik elemanlarınca karşılandım. Yanlarında Jirinovski de vardı. Bir gece Jirinovski'nin evinde misafir edildikten sonra oradan bir dağ evine götürüldüm. Bu sırada yanımda bulunduran güvenlikten sorumlu olan Rus görevliye siyasi iltica başvurumu verdim. Moskova'da geçirdiğim ikinci günde (11 Ekim 1998) Suriye'den ayrılmamın ardından geçiş noktalarını da içeren istihbarat bilgileri Ankara'ya ulaştırılmıştı. 11 Ekim 1998'da konuyla ilgili bir basın toplantısı düzenleyen dönemin Türkiye Başbakan Yardımcısı

Mesut Yılmaz, “Bugün itibariyle Öcalan'ın Rusya'da olduğunu, müttefik bir ülkenin istihbarat örgütünün verdiği bilgiyle öğrenmiş bulunmaktayız” diyordu. “Hangi ülkenin istihbarat örgütü?” biçimindeki ısrarlı sorularla karşılaşmasına rağmen Yılmaz, yanıt vermeyecekti. Rusya Parlamentosu'nun alt kanadı Duma'ya, siyasi sığınma talebinde bulundum... Duma, bunun üzerine bana yönelik olarak izlenen kirli politikaları ve hukuksuz uygulamaları önce kınadı; sonrasında 4 Kasım 1998'de, 1'e karşı 298 gibi, neredeyse oybirliğiyle aldığı kararla sığınma talebimi kabul etti. Böylece Rusya Federasyonu'nun bana siyasi sığınma hakkı tanımasını onaylıyordu... Duma'nın bu kararına ilk tepki, ABD'den gelmişti. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü James Rubin, yaptığı açıklamada, “Dışişleri Bakanı Madeleine Albright, PKK'yi terör örgütü olarak ilan etmiştir. Rusya hükümetinden, Öcalan'ı hemen sınır dışı ya da iade etmek için gereken adımları atmasını istedik. Hiçbir ülke, bu 'teröriste' sığınma hakkı tanımamalıdır. Tekrar vurguluyorum, hiçbir ülke!” diyordu... Primakov'un Duma kararını kabul etmemesinde Rusya'daki ekonomik kriz önemli bir rol oynamış olabilir. Kaldı ki, Rusya'da reel sosyalizmden sonra içine düşülen yozlaşma sürecinin krizli bir dönemi de yaşanıyordu. Başbakan Primakov ve Başkan Yeltsin, reel sosyalizmin önemli hainleriydiler. Ekonomik ve kirli-gizli istihbaratla bağlantılı çıkarlar, konumum ne kadar stratejik de olsa, o dönem için satılmaya çok müsaitti. Koca bir Sovyet sistemini satanlardan özgürlük değerlerine saygı beklemem kendini kandırmaktı. Kapitalist uygarlığın seçkin merkezlerinden Moskova, milyonların umudu olan sosyalizme karşı oynadığı

alçakça oyunu, benim meselemdede daha da tanınmaz bir biçimde, hiç utanmadan ve en ufak bir rahatsızlık duymadan oynayacaktı. Nitekim Duma'nın hakkımda 298/1 oyla siyasal iltica tanınmasına ilişkin bir kararının bile Primakov için anlamı olmayacak, hukuk dışı bir tavır sergilenecekti. Bu debdebe sürecinde, beni zorla Türkiye üzeri Kıbrıs'a indirmek istiyorlardı. O sıralarda bana refakat eden Rusya istihbarat yetkilisi Heba Çili, "Size Kıbrıs'ı hazırladık, gideceksiniz" demesi de bir imha operasyonuydu. Bu yolculuğun Türkiye üzerinden yapılacağını öğrendiğimde uçağın havada imhası ya da Ankara'ya indirilmesi ihtimali üzerine, gitmekten vazgeçtim... 9 Ekimin tarihsel önemi üzerinde gerçekten çok durmak gerekiyor. Bu hem yaşadığımız trajedinin iyi anlaşılması ve hem de geleceğimizin kazanılması için zorunludur. 9 Ekim komplosu öyle sıradan bir olay değildir, iyi anlaşılmalıdır. Atina, Moskova, Roma ve tekrar Atina üzeri Kenya-Nairobi'de sonuçlanan dehşetengiz maceranın beni yeniden bir doğuş yapmayla karşı karşıya bıraktığı açıktı. Burada özümün, iyi niyetimin, büyük çabalarımın savunmasını yapmak kişisel olarak fazla anlam ifade etmez. Ortaya çıkan sonuç sadece bir infaz da değil, bir çarşıya gerilmedir. Başta belirttiğim gibi, suçu hemen Türkiye yönetimine yüklemek ve dünya sisteminin Türkiye'ye verdiği rolü derinliğine ve tüm tarihi kapsamı içinde değerlendirememek, direkt ve dolaylı komplocu güçlerin düşündükleri gibi kendilerini gizleme anlamını da taşıyacaktır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yönelik savunmamda da, bu nedenle günümüzün nasıl bir dünya sistemi olduğunu açıklamaya çalıştım. Bu savunmam, neredeyse hiyerarşik toplum uygarlığı içinde erimiş durumda bulunan Kürt varlığını, olgusunu tarih içinde ve tüm yönleriyle ortaya koymayı amaçlıyordu. Bir sorunu doğru ortaya koymanın çözümün yarısı olduğunun bilinciyle bu çabayı harcadım. Bu çaba, son Irak işgalinde de görüldüğü gibi öngörülerimi şahane bir biçimde doğrulamakla kalmadı; olası çözüm olanaklarını da hem arttırdı hem de açık hale getirdi.

20. yüzyılın sonlarında, Kürt halkının özgür iradesine karşı dünya çapında bir komplo ve darbe planı uzun bir hazırlık sürecinden sonra artık adım adım

pratikleşiyordu. Filmi bir kez daha geriye çekip baktığımızda, bu planın aslında '90'ların başında Londra kaynaklı olarak uygun görülüp uluslararası düzeyde hayata geçirilmek istendiği anlaşılabilecektir. Planın Türkiye boyutları az çok bilinmekle birlikte, Avrupa ve ABD boyutu net olarak anlaşılamamıştır. Uluslararası boyutunu görmezsek, değerlendirmelerimiz eksik kalacaktır. 9 Ekim '98 çıkışı değerlendirilirken, Ortadoğu zemininin ne anlam ifade ettiğini çok sağlam ve yürekten çözümllemek gerekir. Bu zeminde yirmi yıla yakın bir pratik geçirdim. Sayısız ilişki ve çalışmalarda bulundum. Tarihsel önemde gelişmeler ortaya çıktı. Bu gelişmelerin benimle ilgili hangi sınır ve ruhla gerçekleştirildiği ve nasıl dayandığına da bütün yönleriyle mutlaka anlaşılmalıdır. Araplar ve Mübarek beni Ortadoğu'dan çıkarmak için Türkiye, İsrail ve Amerika ile bağlantılı olarak komploda rol aldılar, şimdi kendileri ABD ve İsrail'le karşı karşıya geldiler, benim başıma getirdikleri şeylerin aynısı şimdi onların başına geldi. ABD ise beni Türkiye'ye hediye etmekle Türkiye'yi kazanmak, ortadoğu, ortaasya ve balkanlarda kendine bağlamak istedi. Bunun sonucu zaten Irak'ta ortaya çıktı. Rusya benim üzerimden Mavi Akım Projesini geçirdi ve IMF kredilerini aldı. İsrail, Mossad süreci yönlendirdi ve hızlandırdı, Türkiye'yi elde etmek istedi. Yine 9 Ekim 1998'de sürece yönelik baskı politikasından sonra, dağı değil Avrupa'yı tercih edişimin nedeni diyalog yollarını geliştirmektir. İmralı'da sorgulama sürecim aynı havada geçti. Burada klasik bir sorgulamadan ziyade, sorunlara diyalogla yanıt aramanın tek doğru çıkış yolu olduğu ısrarla vurgulandı. 9 Ekim yürüyüşü, barış ve demokratik çözüm arama yürüyüşüdür. Başarma isteğini dile getiriyor. Ben bunun haklı olduğuna inanıyorum. Neden dağı değil de Avrupa'ya, siyasal alana yöneldim? Hala bunu tercih ediyorum. Daha çok acıya neden olmamak için, kırk yıldır rüyasını gördüğüm dağı tercih etmedim. Barış ve demokrasi imkanı çok sınırlı da olsa, orada görüldüğü ve buna inandığım için tercih ettim. Tam belli değil, başarıya ulaşamadı. Dostların iyi bilmeleri gerekir. Halk ve Türkiye bunu anlama-

Kapitalist uygarlığın seçkin merkezlerinden Moskova, milyonların umudu olan sosyalizme karşı oynadığı alçakça oyunu, benim meselemdede daha da tanınmaz bir biçimde, hiç utanmadan ve en ufak bir rahatsızlık duymadan oynayacaktı.

Hakim dünya
sisteminin, ona hizmet eden
kişilik özelliklerini iflasa
götürmesini ve bu yönlü
alternatifine yol açmasını
yeniden doğuş ve
ideolojik devrim olarak
değerlendirmek doğrudur.

ya çalışmalı. Neden Avrupa ve Rusya beni olumsuz karşıladı? ABD neden komplonun içine girdi? Rusya kendi yakın tarihine ters düştü; ABD'den alacağı İMF kredilerinden dolayı menfi tutum takındı. Avrupa bana karşı doğru davranmadı. Kendi hukuk ve demokratik siyasetine uygun hareket etmek yerine, ekonomik çıkarlarına uygun davrandı. İtalya da iyi davranmadı. İtalya'nın tutumunu fazla onurlu davranmadıkları için önemsemiyorum. Avrupa'dan onuruma uygun davranmadığı için ayrıldım. Ben halkımın ve Ortadoğu'nun onurunu çiğnetmedim. Beni ellerinde çok onursuz, kişiliksiz tutmak istediler. Benimki onur savaşıydı. Onur her şeyden daha önemliydi. Almanya 9 Ekim komplosunda Türkiye'nin de işbirlikçileriydiler beni tasfiye etmek istediler, bizleri tekrar Türk Halkıyla savaştırmak amacındaydılar, bu oyun 1920'nin versiyonuydu. Almanya 1882'de Abdülhamid ve ittihat terakkiyi kurdurdu, MHP'nin tarihsel kökenleri buraya dayanıyor, Almanlar kendine bağlı, Alman etkisinde bir Türk milliyetçiliği oluşturdular. Mustafa kemal bu çizginin dışındaydı. Almanların Mezopotamya üzerinde geçmişten beri oyunları var son 20 -30 yıldır da bizim üzerimizden oynamak istedi. Amaçları beni tasfiye etmekti, bizi kendi kontrolüne almak istedi fakat bu olmayınca bu yüzden üzerimize geliyorlar. İşte bize karşı çevreleri Kemal Burkay gibi yıllardır besliyor, çürük-kaya ve Can Yüce'de orada. Geçmişte bir Selahattin çelik olayı vardı, bize yönelik komploları sürüyor. Komplodaki rolü de bizi Avrupa'ya sokmamaktı, Avrupa'yı bana Almaya kapattı ben Almanlarla savaşsınlar demiyorum orada faaliyetlerini yapsınlar ama bu komploları görerek boşa çıkarsınlar. Benim Türkiye'ye teslim edilmemdeki asıl amaç da bir Türk-Kürt savaşı yaratmaktı. O süreçte ben de kötü niyetli davranabilirdim, barış yanlısı bir tutum sergilemeyebilirdim. Fakat böyle yapmadım. O zor günlerde zor koşullarda yaşayarak, ayakta kalarak ve barışa dönük projeler uygulayarak Türk-Kürt savaşı planını boşa çıkardım ve hala da çıkarıyorum. 9 Ekim süreci daha iyi anlaşılmıştır. Bunları kalın çizgilerle tekrar belirtiyorum. Programımızı ve stratejimizi dünya çapında geliştirmelisiniz. Avrupa ve Ortadoğu, İran, Irak ve Türkiye açısından büyük fırsatlar veriyor. Umarım bu fırsatların farkındasınız. Araplar ve Mübarek beni Ortadoğu'dan çıkarmak için Türkiye, İsrail ve Amerika ile bağlantılı olarak komploda rol aldılar. Şimdi

kendileri ABD ve İsrail ile karşı karşıya geldiler. Benim başıma getirdikleri şeylerin aynısı şimdi onların başına geldi. Bu oyunu tarih ilerde açıklığa kavuşturacaktır. Yunanlılar güya jest yaparak, ABD ile birlikte beni Türkiye'ye vererek Türkiye'den Kıbrıs ve Ermeni meselesinde taviz istiyorlar. Kimse beni jest olarak kullanamaz. Kimse bizim üzerimizden jest yapamaz. Halkımız üzerinde Sümerlerden beri geliştirilen kolonileştirme çabalarının ayrılmaz bir parçası olan ve esas olarak dost görünümünde işbirlikçi güçlere ve kişilere dayalı komploların en kapsamlısı olarak hayat bulan 9 Ekim-15 Şubat komplosu, istediği ve planladığı sonuca ulaşmaktan uzaktır. 20. yüzyılın tüm hainlerini ve işbirlikçilerini en üst emperyalist irade altında birleştiren bu komploju bir tarihsel Anadolu ve Mezopotamya barışına dönüştürmek, görev olarak halklarımızın ve tüm sorumlu güçlerinin önündedir. Uygarlık tarihi boyunca hep rakiplerine diz çöktürmek, kahramanlık yürüyüşlerinin simgesi olmuştur. Bu gerçeklik, kanlı saltanat ve doymak bilmez sömürücülüğün dilidir. Öldürmeyi fazilet bilen, buna açık bir ideolojinin, ezilen ve sömürülen insanlığın özgürlük ve eşitlik ideallerine hizmet edemeyeceği netçe açığa çıkmıştır. Bir toplumun zorunlu özgür yaşam hakkı dışında, özünde de tüm hukuk sistemlerinde kabul gören meşru savunma hakkına dayanmayan, rahatlıkla egemen sömürücü nitelik kazanabilecek "zor teorileriyle" ideolojik hesaplaşmayı önemli bir kazanım olarak görmek gerekir. Eskinin şiddet yüklü sosyalizm anlayışı zafere ulaşsa dahi, Sovyet Rusya deneyiminde de görüldüğü gibi çözülmeye uğramaktan kurtulamayacaktır. Bir dönemlik olarak hep eleştirilen ve suçlanan bu tutum, aslında özgür insanlık adına en önemli kazanım değerindedir. İdeolojik dönüşümümde netlik kazanan, zor içeren tüm hiyerarşik toplum biçimlerinden kopuş bir zihniyet devrimi değerindedir. Bu, devrimin doğa ve toplumun özündeki akla dayandırılması, tükenmek bilmeyen bir çözüm gücüne ulaştırılması anlamına da gelmektedir. Artık kendine güvenen ve hakim kişilik paradigmamda köklü tıkanmalara ve çözüm bulamama endişelerine yer yoktur. Büyük acılar ve büyük kötülükler, eğer öldürmezlerse, büyük gerçeklere ve güçlendiren özgür yaşama götürür. Hakim dünya sisteminin, ona hizmet eden kişilik özelliklerini iflasa götürmesini ve bu yönlü alternatifine yol açmasını yeniden doğuş ve ideolojik devrim olarak değerlendirmek doğrudur. ■

Baran Mawa

Gençlik, Rêber APO'nun Fedaisidir

Değerli Devrimci Yurtsever Gençlik!

Uluslararası 15 Şubat Komplosunun 23. yılını geride bırakırken 24. Yılın kesin zafer sözüyle bu uğurda kendilerini Önderliğimiz etrafında ateşten çembere dönüştüren "Güneşimizi Karartamazsınız" şehitlerini, Viyan Soran, Müslüm Doğan, Mustafa Malçok, Evrim Demir yoldaşlar şahsında Şubat ayı şehitlerini büyüsaygıveminnetleanıyor, anılarına bağlılığımızı ve büyük intikam sözümüzü yineliyoruz. Tüm Kürdistan gençliğini bütün gücümüzle mücadeleyi yükseltmeye ve düşmana hesap sormaya çağırıyoruz. Şehit Viyan Soran "Hepinizi Başkan Apo'yu korumaya, başarıya ulaşmak için eylem ve mücadeleyi yükseltmeye çağırıyorum" emriyle Kürdistan Özgürlük Hareketini ve Kürt Halkını Önderlik gerçekliği karşısında yeniden daha güçlü bir sorgulama ile 'unutmanın ihanet' olduğunu çarpıcı bir şekilde göstererek bir uyanış yaratmıştır. Kürt halkı üzerinde geliştirilen faşist-soykırımcı politikalara karşı başta Önder APO'nun militanları olmak üzere herkesi eyleme ve hesap sormaya çağırmıştır. Eylemiyle

İmralı çarmıh sisteminin mutlak düzeyde yıkılması gerektiğini ve Önderliksiz yaşamın Kürt için haram olduğu açığa çıkmıştır. 'İki güneş olmaz' diyen Sema Yüce yoldaş bu çarpıcı gerçekliği daha net bir şekilde ortaya koymuştur. 15 Şubat Komplosu Önderliğe inanmış, onun yoluna gönül vermiş genç, yaşlı, kadın, erkek herkes için 'kara gün' olarak ilan edilmiş ve intikam ruhunun harmanlamasına sebep olmuştur. Komployla Önderliğimizin büyük emek ve mücadelesi sayesinde dirilen Kürt, yeniden nefesi kesilerek soluksuz bırakılmak istenmiştir. Kapitalist güçler bunun bir bumerang gibi kendilerine döneceğini hesaba katmamışlardır. Çünkü Önderliğimiz milyonların iradesi, varlık sebebi ve yaşam kaynağı olmuştur. Her Kürt kadını ve genci Önderlikte kendisini bulmuş ve yarattığı mücadeleye gözü kapalı katılmıştır. Önderliğimiz ezilen her kesimin sesi olduğu kadar gençlik için özellikle de Kürdistan gençliği için yaşamı yeniden anlama kavuşturmuştur. Kendi gerçekliğinden, hakikatinden, kimliğinden bihaber yaşayan gençlik Önderliğimiz ile kendini yeniden

bulmuş, tanımış, ve anlamlandırarak yaşam çizgisini belirlemiştir. Önderliğimiz Partimiz PKK'yi kurduğunda bu işe 'genç başlıklarını ve genç başracıklarını' belirtirken gençliğe biçtiği rolü çarpıcı bir biçimde dile getirmiş ve başarmanın gençliğin vermiş olduğu dinamizm, radikalizm, heyecan, coşku, yenilikle ve gençliğin cesareti ile olabileceğini belirtmiştir. Bu yüzden sistem gençliği kullanırken Önderliğimiz gençliğin elinden tutup ayağa kaldırmış, sistemin yaratmak istediği lümpen yaşamı da Kürdistan gençliği açısından reddetmiştir. Kürdistan gençliği Önderliğimizin emek ve çabalarıyla bilinçlenmiş, iradeleşmiş, toplumda söz sahibi olmuş hatta toplumunu yönlendiren onun öncülüğünü yapan bir konuma gelmiştir. Bu anlamı ile Önder APO Kürdistan gençliğinin vazgeçilmez kırmızıçizgisi olurken "GENÇLİK APONUN FEDAİSİDİR" şiarı ile tüm cihana Önder APO'suz yaşamı kabul etmeyeceğini her zaman göstermiştir. Gençlik, 23 yıldır açığa çıkardığı direniş ve eylem çizgisiyle bunu netleştirmiş ve gözler önüne sermiştir. Değerli Devrimci Yurtsever Gençlik!

Önderliğimiz Kürtlere karşı başlatılan komplo süreci olan 15 Şubatı "soykırım günü" olarak ilan etmiştir. Kürt gençliği, kadınları ve halk olarak bundan çıkaracağımız hayati sonuçlar bulunmaktadır. Kürtler olarak içinde bulunduğumuz durum bir varlık-yokluk savaşını ifade etmektedir. Varlığımızı koruma ve özgürlüğümüzü sağlama sorunumuz bugün her zamankinden daha yakıcı bir şekilde karşımıza çıkmaktadır. Kürdistan'da geliştirilen saldırılar, işgal politikaları, faşist uygulamalar ve özel savaş politikaları göstermektedir ki 2022 bizler açısından yoğun bir savaş yılı olacaktır. Tarihimize dönüp baktığımızda faşist, sömürgeci emperyalist güçler 15 Şubat 1925 yılından beri Kürtlere karşı bir soykırım süreci geliştirilmiştir. İmha-inkar politikası, asimilasyon, statüsüzlük her zaman Kürtlere reva görülmüştür. Bu nedenle tarihsel kökenleri derin olan bu komplo günümüze kadar gelmiş ve bugün de İmralı işkence sistemi ile devam etmektedir. Önderliğimize dayatılan tecritle Kürt halkını Önderliksiz bırakmak ve mutlak soykırım kısılcından geçirmeyi hedeflemektedirler. Bunlar muhakkak ki sadece TC eliyle geliştirilmemektedir. İşbirlikçi ihanetçi çizgi ve hegemon güçlerin bunda payı oldukça fazladır. Soykırım günü olan 15 Şubat Kürtler ve dostları açısından tarihi belleğin güçlendirilmesi, yaşananlardan büyük derslerin ve sonuçların çıkarılması ve ona karşı daha örgütlü ve bilinçli bir mücadele tarzının açığa çıkarması gerekmektedir. En önemlisi de Kürdistan gençliğinin bu noktada kendisini bilinçlendirmesi ve örgütlemesi gerekmektedir. Önder APO'yu sahiplenme, özgürlüğünü sağlama herkesten önce Kürdistan gençliğinin görev ve sorumluluğu olmaktadır. Önderliğimize reva görülen İmralı işkence sistemi Kürdistan gençliğinin kabul edebileceği bir durum değildir. Komployu kabullenmek Kürt'ün imhasını ve işbirlikçi Kürt'ü kabul etmektir. Bu anlamı ile Kürdistan gençliğine daha çok görev ve sorumluluk düşmektedir. Kürt gençliği 15 Şubat komplosunu asla unutmamalı ve unutturmamalıdır. Önder APO'ya karşı uygulanan 15 Şubat komplosunun 23. yılında da direniş görkemli bir şekilde devam etmektedir. Öncelikle Önderliğimiz büyük bir ideolojik-felsefik bilinç ve zihniyet yaratarak kapitalist modernite sisteminde kapanmayacak bir gedik açmıştır. Önderliğimizin geliştirdiği Demokratik Ulus

Şehit Viyan Soran
"Hepinizi Başkan Apo'yu
korumaya, başarıya
ulaşmak için eylem ve
mücadeleyi yükseltmeye
çağırıyorum"

modeli perspektifi özgür bir yaşamı hedeflerken aynı zamanda 5 bin yıllık iktidarcı hegemon sisteme ve erkekegemen zihniyete karşı dünyayı karşısına alan bir mücadele içerisine girmiştir. Kapitalist modernitenin neden olduğu toplumsal sorunlara karşı Demokratik Modernite sistemi ile yüksek çözüm imkanı yaratmıştır. Burada sadece Kürt toplumu için değil tüm insanlık için çözüm tezleri yaratmıştır. Tüm insanlığa, başka bir dünya mümkün esprisi ile özgür-eşit bir yaşamın mümkün olduğunu alternatif bir çözüm olarak sunmuştur. Bugün geldiğimiz aşamada Önderliğimizin görüşleri toplumun her kesiminde gündem yaratmakta, farklı kesimler tarafından takip edilerek çeşitli tartışmalara yol açmaktadır. Önderliğimiz ideolojik felsefik görüşleriyle giderek büyümekte ve daha fazla ilgi çekmektedir. Bunların hepsi yürütülen mücadelenin sonuçları olmaktadır. Önderliğimiz İmralı işkence ve tecrit sistemi içerisinde eşsiz direnişini sergilerken Kürt halkı ve Kürdistan Özgürlük Gerillası da işgalci güçlere karşı tarihi bir direniş sergilemiş ve Önderliğimize olan bağlılığını tekrardan ortaya koymuştur. Önderliğimizin mücadele çizgisine denk bir şekilde Metina, Zap, Avaşin'de yüksek yoğunluklu bir savaş yürütülmüş ve düşman güçleri hedef ve amaçlarına ulaşamamıştır. Yerel işbirlikçi ağların ve ABD desteğine rağmen faşist-sömürgeci TC sonuç alamamış ve farklı arayışlar içerisine girmiştir. Zindura, Mam Reşo, Werxele, Tepe Sor'da gelişen direniş büyük bedellerle zaferler yaratmış, komplocu güçlerin hesaplarını boşa çıkarmıştır. Verilen her bedel, yürütülen her savaş komplocuları şaşkına uğratarak boşa çıkarmıştır. Tüm imha ve inkar politikalarına rağmen komplocu güçler tarihin en büyük ve lanetli komplosundan sonuç alamamıştır. Hem Önderliğimizin direnişi hem de yürütülen mücadelelerle komplo boşa çıkarılmış olsa da hegemon güçlerin soykırım amaçlarından vazgeçmediği ortadadır. Bugün özgür iradesini büyük bedeller ödeyerek ortaya koymuş bir halk gerçekliği olmasına rağmen komplo devam etmekte, Kürt soykırımı devam etmektedir. Önderliğine, şehitlerine bağlı bir halk gerçekliğine rağmen soykırım da ısrar devam etmektedir. Faşist uygulamalar ve baskılarla kendilerinde mücadeleyi bitireceklerini hesaplamaktadırlar. Her zaman olduğu gibi bu dönemde tüm saldırılara karşı ne uluslararası komplo ne de komplocu güçler sonuç alamamışlardır. Aksine tüm baskı ve zorluklara rağmen

mücadele büyüyerek devam etmiş, Önder APO'ya bağlılık daha fazla güçlenmiş, gençler, kadınlar mücadeleye sahip çıkmıştır. Geçen bu 23 yıllık süreç göstermiştir ki Önder APO hakikati yenilmezdir. Değerli Devrimci Yurtsever Gençlik! Gençlik olarak, kadınlar olarak ve halk olarak her zamankinden daha fazla düşman saldırı ve baskılarına maruz kalmaktayız. Komplocu güçler tüm gücü ile saldırmaktadır. Soykırımcı sömürgeci sistem, özellikle Kürt gençliği ve genç kadınları üzerinde, anlık özel savaş argümanlarıyla psikolojik bombardıman yapmaktadır. Bununla gençleri kendi öz değerlerinden uzaklaştırarak anti toplumcu bir kuşak yaratmak istemektedir. Dikkat edilirse Kürt gençliği yozlaştırılarak kimliksiz ve iradesiz bırakılmaya çalışılıyor. Kürt gençleri içerisinde uyuşturucu kullanımını yaygınlaştırarak hiçbir şey düşünemez, algılayamaz, ölü bir kuşak açığa çıkarmak için uğraşılıyor. Yapabilse, gücü yetse, kendine Kürdüm diyen tek bir genci yaşatmayacağını çok iyi bilmeliyiz. Ki bunu da dönem dönem Kürt

Önder APO'yu
sahiplenme, özgürlüğünü
sağlama herkesten önce
Kürdistan gençliğinin
görev ve sorumluluğu
olmaktadır.

gençleri arasında korku imparatorluğu yayarak, baskı altına alarak mücadelesiz kılmaya çalışarak yapmaktadır. Saldırı bu kadar üst düzeydedir. Buna karşı Kürdistan gençliği daha örgütlü ve bilinçli olmak zorundadır. Amaçsız, sistem kölesi olmuş, ne yapacağını bilmeyen bir Kürdistan gençliği yaratılmak isteniyor. Buna karşı yapılması gereken tek şey Kürt gençliğinin devrimci çizgide kendisini örgütlemesidir. Kürdistan gençliği olarak örgütlemenin, irade olmanın en doğru yolu yurtsever gençlik olarak her yerde ve her alanda örgütlenmesidir. Tüm bu gelişmeler temelinde Kürdistan gençliğine düşen görev ve sorumluluk her zamankinden daha hayati olmaktadır. Toplumumuzun dinamik gücü ve öz savunması olan gençlik 15 Şubat uluslararası komplosuna karşı daha kararlı ve daha radikal bir tutum içerisinde olmalıdır. Kuşkusuz Kürdistan gençliği bu anlamı ile 15 Şubat komplosuna karşı her dönem görev üstlenmiş ve mücadeleyi büyütmüştür. Fakat bilinmelidir ki tüm yenilgilerine rağmen komplocu güçler tasfiye emellerinden vazgeçmemiştir. Mutlak sonuca kadar da vazgeçmeyecektir. Bundan kaynaklı Kürdistan gençliği bunlara karşı daha örgütlü ve daha bilinçli bir şekilde örgütlenmelidir. Kürt halkı her gün katliamlarla yüz yüze gelmekte.

Zindanlarda katliam devam ediyor. Kürdistan sokaklarında katliamlar devam ediyor. Dağlarımız bombalanıyor, coğrafyamız değiştiriliyor. Biz Kürtlere ait ne varsa yok edilmeye çalışılıyor. Kürt gençleri kendilerine bahsedilen bu yaşamı ve bu baskıları kabul etmemelidir. Düşmanın tüm yönelim ve saldırılarına karşı her zaman intifada olmalıdır. Baskılara boyun eğen, kendisine sunulan soykırım politikalarını ve uluslararası komployu kabul eden bir halk değiliz. Hiçbir zaman da olmadık. Kürdistan gençliği olarak bizlere kara günü yaşatan uluslararası komplocu güçlere başkaldırmış ve başarıyı kazanması engellenmiş bir halkın gençliğiyiz. Direniş kültürümüze layık bir şekilde her koşul ve zorluk altında mücadele yürüterek düşmanlarımızı başarısız kıldık. Kürdistan gençliğinin ve halkının iradesi, savaşıllığı karşında hegemon güçler her zaman şok yaşamış, özgür yaşam arayışımıza engel olamamışlardır. Özgür yaşam arayışımız ve iddiamızda en büyük emek sahibi olan Önderliğimize ve şehitlerimize bağlılığımız her zaman için belirleyici olmuştur. Olmaya da devam edecektir. Kürdistan gençliği Rêber APO'nun Fedaisidir ve hep öyle kalacaktır. "GENÇLİK RÊBER APO'NUN FEDAİSİDİR" şiarıyla yola devam ettiğimiz sürece ne sömürgeci-faşist TC devleti ne de uluslararası komplocu güçler Kürdistan

Önderliğimize ve
şehitlerimize bağlılığımız her
zaman için belirleyici
olmuştur. Olmaya da devam
edecektir. Kürdistan gençliği
Rêber APO'nun Fedaisidir ve
hep öyle kalacaktır.

Zaman komplocu güçlerden
hesap sorma,
Önderliğimizin fiziki
özgürlüğünü sağlama ve Ön-
derliğimizle özgür
Kürdistan'da yaşama
zamanıdır.

gençliğini yenebilir. Çünkü Rêber APO'nun fedaisi olmak, çelikten irade oluşturur, yüksek bilinç ve duyarlılık geliştirir. Rêber APO'nun fedaisi olmak demek, diline, kültürüne bağlılık demektir, öz değerlerine bağlılık demektir, şehitlerine bağlılık demektir, amansız mücadele demektir, disiplin demektir, düşmanı şok edecek cesaret ve fedakarlık demektir. Rêber APO'suz yaşamı kabul etmemek demektir. Bu temelde; Kuzey Kürdistan gençliği Şehitlerimiz ve Partimiz PKK'den edindiği mirasla her alanda her zaman öncülük rolünü oynamalı, görev ve sorumluluklarına sahip çıkmalıdır. Çünkü gençlik PKK'nin özü ve öncüsüdür. Her zamanda bu öncülük misyonuna göre yaklaştı ve eyleme geçti. Yurtsever devrimci gençlik öncülüğünde Kuzey Kürdistan da yürütülen mücadele işgalci-sömürgeci güçlerin Kürdistan topraklarından atıldığı, zayıflatıldığı bir mücadele oldu. Soykırımcı sömürgeciliğin saldırılarına örgütlenerek sürekli bir mücadele içerisinde olunmalıdır. Yurtsever Kürdistan gençliği olarak 15 Şubat uluslararası komplosu 24. yılına girerken yönümüzü yaşamımızı anlama kavuşturan Önderliğimize; Rêber APO'ya çevirmeliyiz. Ne kadar Önderliğimize dönersek o kadar gerçekliğimizin, kendimizin farkına varacağız, o kadar asimilasyon ve soykırım politikalarını tepetaklak edeceğiz. Bunun öncülüğünü her zaman olduğu gibi bugünde Kürdistan gençliği ve genç kadınları olarak bizler yapacağız. Tıpkı

'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarıyla Önderliğimiz etrafında ateşten çember oluşturan fedai kahramanlarımız gibi, tıpkı komplocu güçlere ve ihanet çizgisine karşı bedenini ateşe veren efsanevi komutanımız Viyan Soran gibi. Kürdistan gençliği direniş kaynağını mücadele ruhunu nereden aldığını bilinciyle hareket ederek komployu boşa çıkartmalı ve Önderliğimize bağlılığını bütün komplocu faşist güçlere göstermelidir. Önderliğimiz sonuna kadar gençliğe bağlı kalacağını dile getirmişti. Kürdistan gençliği de aynı ruhla, aynı hissiyatla yaklaşmalı ve yapacağı etkili eylemlerle, kapitalist modernite yaşamını reddederek, kendi kültürüne bağlılığıyla düşmanı darbeleyecek en etkili güç olmalıdır. Unutmayalım ki kapitalist güçler en çok gençlikten korkmakta, kendisi için en büyük tehdit olarak gençliği görmektedir. Hele ki bu gençlik Önder APO'nun fedailiğini üstenen gençlik olunca korku ve kâbusları ikiye katlanmaktadır. O zaman Kürdistan gençliği faşist, komplocu, soykırımcı sisteme karşı öfkesini her zamankinden daha fazla kusmalı, Viyanların, Evrimlerin, Mustafaların, Halitlerin direniş ve intikam meşalelerini devralmalıdır. Zaman komplocu güçlerden hesap sorma, Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlama ve Önderliğimizle özgür Kürdistan'da yaşama zamanıdır.

● **Komplo Kürt Soykırımı Saldırısıdır**

● **Önder Apo Gençliğin Özgürlük Kimliğidir**

Duran Kalkan

Komplo Kürt Soykırımı Saldırısıdır

Kürtlerin 'kara gün' olarak tanımladığı uluslararası komponun 24. yılına giriliyor.

Tarihsel olarak bakıldığında uluslararası güçlerin Önder Abdullah Öcalan'a yönelik saldırıları 1990'lı yıllara kadar gitmektedir. Bu güçler neden bu süreçten sonra Önder Apo'ya yönelik saldırılarını arttırdı, bunun arka planında ne bulunmaktadır?

en öncelikle 23. yıl dönümünde uluslararası komployu bir kere daha lanetliyorum. 23 yıllık tarihi İmralı direnişini ve bu direniş etrafında uluslararası komploya karşı yürütülen tarihi mücadeleyi selamlıyorum. Böyle bir mücadele içerisinde 23 yıldır kahramanca direnip şehit düşen tüm şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyorum. 24. mücadele yılında İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalama, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlama mücadelemizin büyük zaferler ve önemli sonuçlar kazanacağına inanıyorum. Bu temelde de 24. yılda komploya karşı özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyorum. Kuşkusuz soruyu cevaplamak için öncelikle komponun ne olduğunu, 15 Şubat komplosunun neden ve nasıl gerçekleştiğini kısaca izah etmek gerekli. Çünkü, komplo bir tarihi kesitte ortaya çıkmış ama birden bire ortaya çıkan bir durum değil. Bir tarihi sürecin gelişim seyrindeki bir aşamasında ortaya çıkan bir durum. Kuşkusuz en gerici, en faşist, en insanlık

dışı bir saldırı, hedefini imha etmeyi, yok etmeyi öngören, bunu gerçekleştirmek isteyen bir saldırıdır.

Soykırım Amaçlı Planlı Ve Örgütlü Bir Saldırı

Bu bakımdan da şunları belirtmemiz lazım; uluslararası komplo, imha amaçlı bir saldırı ve esas itibarıyla Kürt sorunu denen sorun kapsamında ortaya çıkan bir saldırı oluyor. Kürt soykırımının hayata geçirilmesi, pratikleştirilmesi, başarılması süreci içerisinde ve bu amacı gerçekleştirmek için ortaya çıkartılmış, planlı ve örgütlü bir saldırı. O halde kendiliğinden ortaya çıkan bir durum değildir. Tamamen Kürt sorunu denen ve esas olarak da Kürt halkını yok etmeyi hedefleyen, inkâr eden ve imha etmeyi amaçlayan zihniyet ve siyasetin bir ürünü olarak ortaya çıkartılan bir saldırı. Kısaca Kürt sorunuyla bağlantılı, bu sorunu ortaya çıkartan zihniyet ve siyasetle bağlantılı. Kürt sorununun devam etmesini, çözülmemesini, sürmesini isteyen bir saldırı, Kürt soykırımını başarıya götürme amacını, hedefini güden bir saldırı. Başlangıçta bu tanımlamaları yapmamız gerekiyor. Hangi tarihte, niçin ortaya çıktığını, hangi güçlerin rol oynadığını doğ-

ru değerlendirebilmek için bu tanımlama gereklidir. Eğer uluslararası komploya, Önder Apo'ya yöneltmiş bir saldırı diyorsak, o zaman Önder Apo Kürt sorununun çözümünü istiyor. Kürt halkına dayatılan soykırıma karşı çıkıyor. Ona karşı mücadele ediyor. Kürtlerin varlığını ve özgürlüğünü savunuyor. Onun mücadelesini yürütüyor. Kürt varlık ve özgürlük mücadelesini yürüttüğü için de Kürt sorununu çözüme götürüyor. Kürt soykırımını öngören zihniyet ve siyasete karşı mücadele ediyor. Böyle bir konumda olduğu için Önder Apo'ya uluslararası komplo saldırısı yöneltilmiş bulunuyor. Uluslararası komplo saldırısı, Kürt soykırımının varlığını, sürdürülmesini, başarıya götürülmesini istiyor. O halde bu saldırı Kürt varlığına, Kürt halkının özgürlüğüne, Kürt halkının demokratik birliğine ve yaşamına karşı, aslında Kürtler şahsında özgürlüğe ve demokrasiye karşı,

bir sistem. Bunu kabul eden bir zihniyet ve siyaset, dolayısıyla insani dediğimiz ilkeler işlemiyor. Özellikle Kürdistan'dan baktığımızda bunu net bir biçimde görüyoruz. İnsanın sosyal, komünal bir varlık olarak tanımlamamız pratikte gözüküyor, tam tersine vahşi, bireyci, aileci, hanedancı çıkar savaşlarına kurban edilmiş bir tarihsel gerçeklik görüyoruz.

Küresel Kapitalist Modernite Sistemi Soykırımı Esas Alıyor

Şunu ifade etmek istiyorum: Kürdistan'ı parçalayan, Kürtleri yok sayan, yok etmek isteyen soykırımcı zihniyet ve siyaset sadece Kürdistan'ı egemenlik altında tutan devletlere ait değil, onları da var eden iktidar ve devlet sistemini, küresel kapitalist modernite sis-

sorunların demokratik çözümüne ve dolayısıyla insanlığa karşıdır. Böyle tanımlamamız lazım. Çünkü öbürü yok olsun diyerek kendini var edemezsin. İnsanlık ilkesi bununla uyuşmaz. Sen diğerinin köleliği üzerinden özgürlük kuramazsın. Diğerinin yokluğu üzerinden sen varlık inşa edemezsin. İnsani değer bunu kabul etmez. Varlığı ve özgürlüğü de ortak kılmayı, birlikte yaratmayı ifade ediyor. İnsanın sosyal varlık olması, sosyalitesi bunu gerekli kılıyor. Dahası canlılık bunu gerektiriyor. Bu sadece insan ile ilgili bir durum değil. Bütün canlılar ile ilgili bir durum. Hayvanlar âlemi de, bitkiler âlemi de böyle, doğada canlı olarak var oluşun kendisi böyledir. Evet, hayvanlar âleminde birbirine karşı bir çatışma var fakat birlikte hareket de var. İnsan zekası gelişen sosyal bir varlık olması nedeniyle sözde bu birbirine karşıtlığı ortadan kaldırarak birlikte var olmayı daha çok geliştirecek, hâkim kılacak bir tür oluyor. İnsanı diğer türlerden ayıran temel özelliğin bu olması gerekiyor. İnsanlaşma buna deniyor. Fakat ne yazık ki iktidar-devlet zihniyeti ve siyaseti böyle bir insanlaşmaya karşıdır. Tam tersine hayvanlar âleminde var olan 'büyük balığın küçük balığı yutması' gibi, 'orman kanunu' denen güçlünün zayıfı yok etmesi gibi tekelleşme, azami kâr üzerinde oluşan

temine ait bir zihniyet ve siyasettir. Dolayısıyla Kürt sorunu Kürdistan'ı egemenlik altında tutan birkaç devletin ortaya çıkarttığı sorun değil, küresel kapitalist hegemonyanın, iktidar ve devlet sisteminin kendi iç çatışmalarının ortaya çıkardığı bir sorundur. Dolayısıyla Kürt soykırımı da küresel kapitalist modernite sisteminin, iktidar ve devlet sisteminin esas aldığı, uyguladığı bir saldırı, soykırım, yok etme. Bunu böyle bilmek gerekli. Buradan ele aldığımızda şunu görüyoruz: Kürt soykırımını, sadece Kürdistan'ı egemenlik altında tutan devletlere bağlamak çok dar ve yetersizdir. Kürdistan'a dayatılan soykırım gerçeğini doğru ve yeterli anlamamak olur. Kuşkusuz onların da bir rolü var, bir pay biçilmiştir ama bu sorun Birinci Dünya Savaşı'nın sonuçlarına göre savaşın galipleri, yani küresel iktidar ve devlet sistemi tarafından ortaya çıkartılmıştır. Bu sistemin öncü güçleri tarafından da dikkatle yönetilmiştir, yürütülmüştür. İktidar ve devlet sistemi içerisinde yer alan herkes, bu zihniyet ve siyasete hizmet etmiştir, onun dışına çıkamamıştır. Bu bir kural ve kaide, bunları böyle tanımlarsak o zaman sorunun cevabı kendiliğinden açığa çıkıyor.

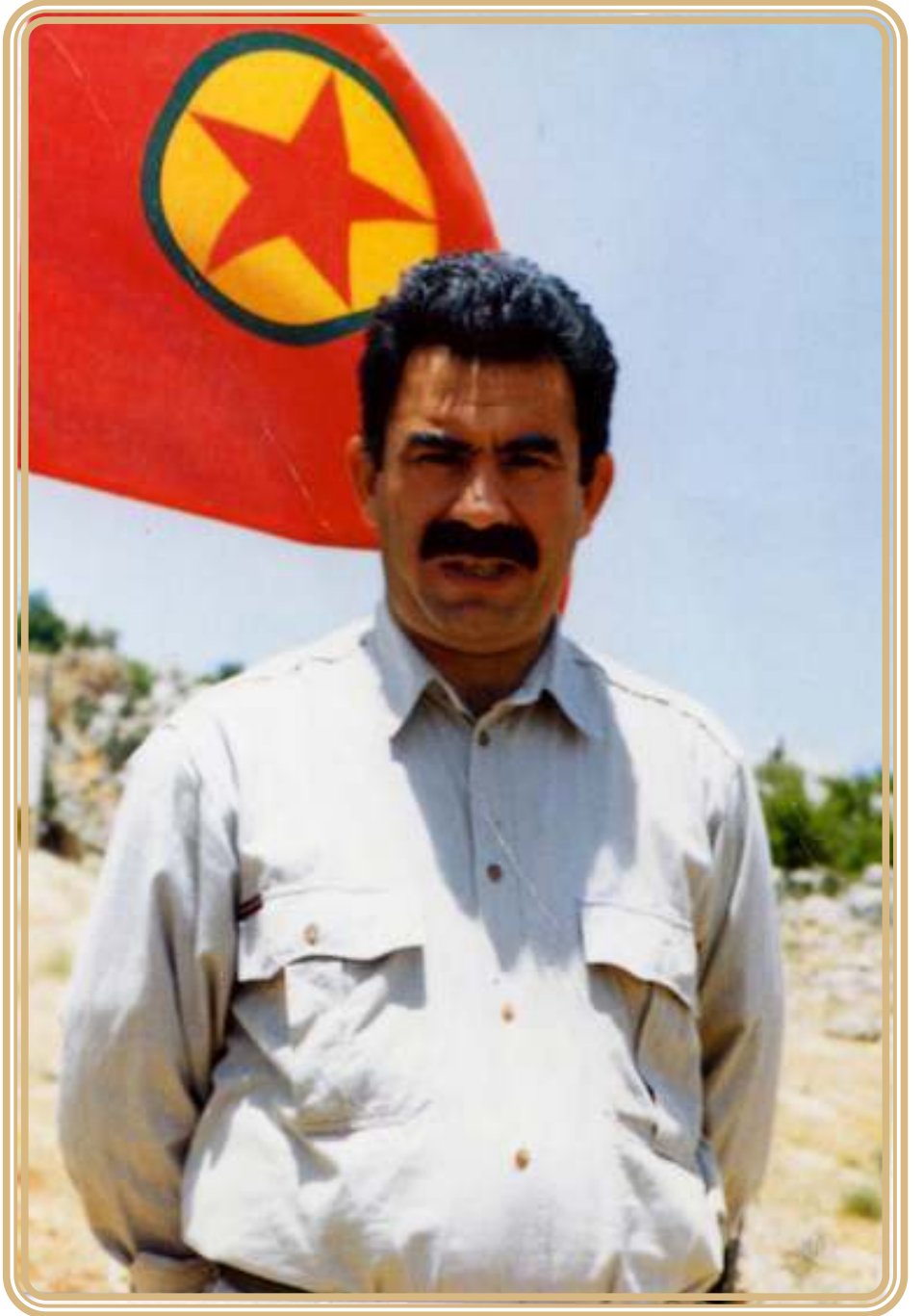
Küresel Kapitalist Modernite Sistemi Soykırımı Esas Alıyor

Şunu ifade etmek istiyorum: Kürdistan'ı parçalayan, Kürtleri yok sayan, yok etmek isteyen soykırımcı zihniyet ve siyaset sadece Kürdistan'ı egemenlik altında tutan devletlere ait değil, onları da var eden iktidar ve devlet sistemini, küresel kapitalist modernite sistemine ait bir zihniyet ve siyasettir. Dolayısıyla Kürt sorunu Kürdistan'ı egemenlik altında tutan birkaç devletin ortaya çıkarttığı sorun değil, küresel kapitalist hegemonyanın, iktidar ve devlet sisteminin kendi iç çatışmalarının ortaya çıkardığı bir sorundur. Dolayısıyla Kürt soykırımı da küresel kapitalist modernite sisteminin, iktidar ve devlet sisteminin esas aldığı, uyguladığı bir saldırı, soykırım, yok etme. Bunu böyle bilmek gerekli. Buradan ele aldığımızda şunu görüyoruz: Kürt soykırımını, sadece Kürdistan'ı egemenlik altında tutan devletlere bağlamak çok dar ve yetersizdir. Kürdistan'a dayatılan soykırım gerçeğini doğru ve yeterli anlamamak olur. Kuşkusuz onların da bir rolü var, bir pay biçilmiştir ama bu sorun Birinci Dünya Savaşı'nın sonuçlarına göre savaşın galipleri, yani küresel iktidar ve devlet sistemi tarafından ortaya çıkartılmıştır. Bu sistemin öncü güçleri tarafından da dikkatle yönetilmiştir, yürütülmüştür. İktidar ve devlet sistemi içerisinde yer alan herkes, bu zihniyet ve siyasete hizmet etmiştir, onun dışına çıkamamıştır. Bu bir kural ve kaide, bunları böyle tanımlarsak o zaman sorunun cevabı kendiliğinden açığa çıkıyor.

Devlet Sisteminden Kopuşu Gerçekleştiren Çıkış

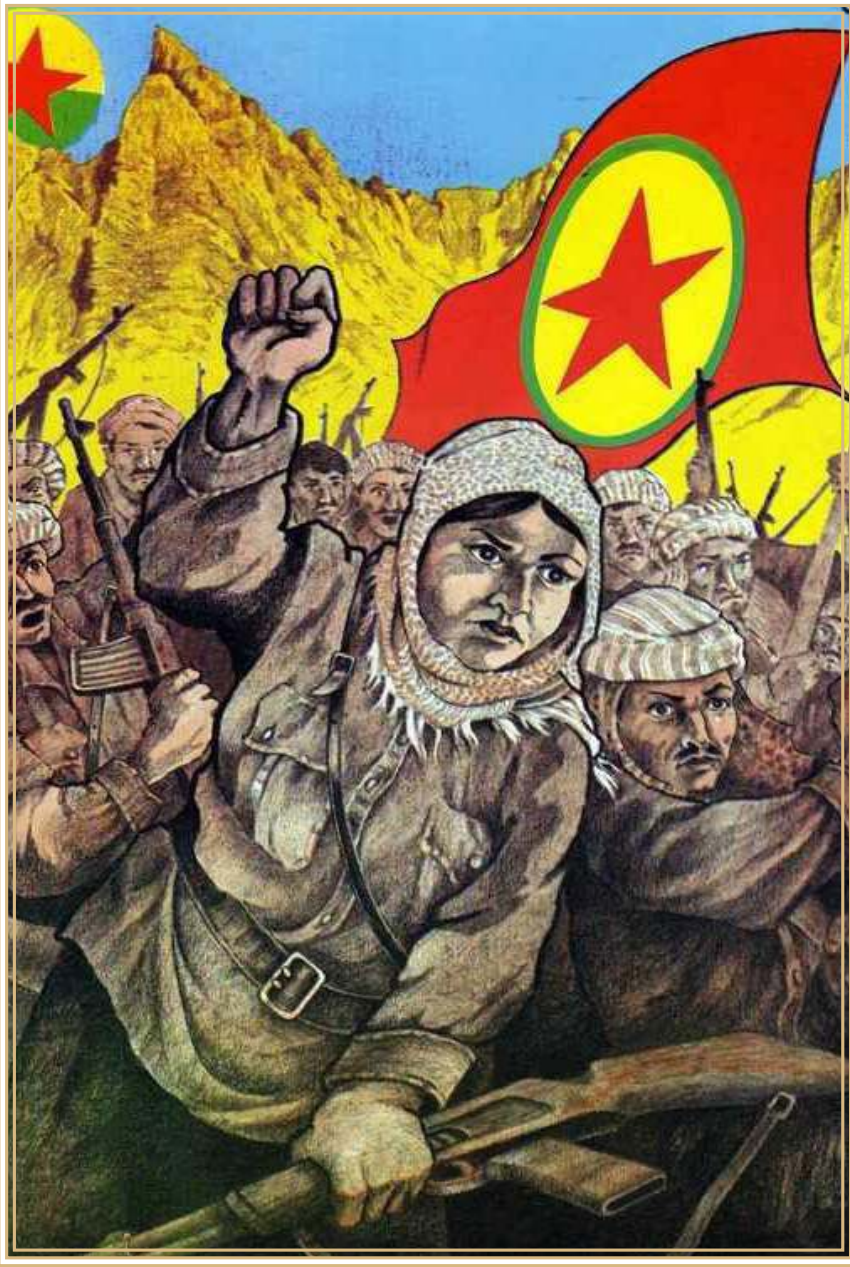
Demek ki Kürt sorunu sadece Türkiye-İran-İrak-Suriye devletlerinin sorunu değildir, küresel kapitalist modernite sisteminin sorunudur. Dolayısıyla Kürt sorununu çözmek için yürütülen mücadele sadece bu devletlere karşı yürütülen bir mücadele değil, küresel kapitalist sisteme, iktidar ve devlet sistemine karşı bir mücadele oluyor. Zaten PKK mücadelesi de böyle ortaya çıktı. Önderlikse doğuş, Önder Apo'nun çıkışı sadece soykırıma karşı mücadele ediyorum şeklinde gelişen bir çıkış değil, bunu yapabilmek için mevcut iktidar ve devlet sisteminden kopuşu gerekli kılan ve gerçekleştiren bir çıkıştır. Önderlik, böyle bir mücadeleye karar verdiğinde iktidar ve devlet sisteminin bütün özelliklerinden kopuyor. Önder Apo'ya katılış, Apocu gruba katılış, PKK'ye katılış hep bu sistemden kopuşu gerektirdi. Hem sistem içinde ol hem de PKK'ye katıl biçiminde olmuyor. PKK ile diğer devrimci, sol-sosyalist, özgürlükçü, ulusal-kurtuluşçu örgütler, hareketler arasındaki temel farklılık buradadır. Bu çok somut bir farklılık olarak yaşandı. Önder Apo ve PKK, bu durumu çok yönlü anlamaya, izah ve ifade etmeye çalıştı. Herkes de anlasın diye çaba harcadı ama herkes aynı düzeyde anlamadı. Çünkü kopamayanlar, sistemden kopmadan sözde Kürtçülük yapmak, Kürt varlığı ve özgürlüğünden yana olmak isteyenler bu durumu hiç anlamak istemedi. Daha çok muğlaklaştırdılar. Küçük-burjuva eğilimler, reformist-milliyetçi küçük-burjuva akımları dediğimiz akımlar temelde böyle rol oynadı. Çünkü sisteme göbek bağı ile bağlıydılar. İktidar ve devlet sistemi tarafından özümsemişlerdi. Önderlik gerçeği, Apocu grup, PKK ise sistemden kopan, kopuşu gerçekleştiren, kendisini özgürlük temelinde yeniden var eden, sistemleştiren bir gelişme oldu. Bir yandan soykırımcı

zihniyet ve siyasete karşı mücadele ederken, diğer yandan özgürlük ve demokrasi temelinde kendisini inşa eden, alternatif bir sistem haline getiren bir konumda bulundu. PKK mücadelesi baştan itibaren böyledir ve şimdiye kadar da böyle geldi. Bu mücadele her ne kadar başlangıçta genelde böyle bir anlam taşısa da, somutta dardı, küçüktü, ideolojik mücadeleydi, küçük askeri birimlerin bireysel eylemleriydi, dar toplumsal kesimlerin protestolarıydı. Onun için dar alanda yürüdü. Öncelikle kendisiyle yüz yüze olan böyle bir soykırımı uygulayan güçlerle çatıştı. Bir taraftan bu soykırım sisteminin özümsemişi, asimile ettiği, teslim aldığı, kendi gerçeğine ihanet ettirmiş olduğu; ajan, iş birlikçi, hain kesimlerle mücadele etti. Diğer yandan ikinci adımda TC devletiyle -çünkü bu sistemi en önde ve en vahşi bir biçimde hayata geçirmeye çalışan TC devletiydi- çatıştı. Dikkat edelim 77'den itibaren 'ajanlaşmış yapı ve kurumlara karşı devrimci şiddet temelinde mücadele' taktiğinin birinci planda öne çıkması boşuna değildi. Çünkü söz konusu sistem öyle bir noktaya gelmişti ki toplum üzerinde bu soykırımcı hâkimiyeti gizleyen, en çok yürüten, böyle bir ajan-iş birlikçi-hain ağ yaratılmıştı. Onları parçalamadan ne esas düşmanı, TC devletini ve kapitalist modernite sistemini görmek, onunla çatışmaya girmek mümkündü ne de halka, işçiye, köylüye, gence, kadına ulaşmak. Dolayısıyla öncelik bu sis-

temi en somutta uygulayan, yürüten iş birlikçi-ajan ağı parçalamak oldu. Hilvan-Siverek direnişleri etrafında Kuzey Kürdistan'da gelişen ajan yapı, kurum ve kişilere karşı mücadele, bu ağı dağıttı. Ağ parçalanınca esas cisim ortaya çıktı. 12 Eylül 1980

darbesi oldu, TC devleti, yani Türk ordusu çıplak bir biçimde yönetime girdi. Buna karşı da Lübnan-Filistin sahasında yürütülen gerilla hazırlığı temelinde 15 Ağustos 1984 hamlesiyle mücadeleye girildi.

Kürt Soykırımını Yürüten Esas Güç Devreye Girdi

84'te üç aylık bir planlama temelinde Türk ordusu-na karşı bu mücadeleyi yürüten güç, Türk ordusu tarafından ezilip tasfiye edilemeyince daha geniş ci-sim, esasta Kürdistan'ı parçalayan, Kürt soykırımını küresel düzeyde yürüten güç devreye girdi. Yani uluslararası devletçi sistem, onun yürütücüleri; ABD ve müttefikleri, örgütlü gücü olarak NATO devreye girdi. Başta Kenan Evren 'üç-beş çapulcu hemen yiyip yutacağız' demişti. 1984 güzünde yok edip yutmak yerine gittiği her yerde darbe yiyince mevcut soykırımı yalnız başına Türk devletinin, ordusunun da yürütemeyeceği açığa çıktı, zaten kendileri de 85 başında 5. maddenin uygulanması için NATO'ya başvurdular. 5. madde; 'herhangi bir üye devlete karşı dışarıdan bir saldırı gelirse bu saldırı bütün NATO'ya yapılmış olur ve bütün NATO bu saldırıya karşı saldırıya uğrayan devleti korumak için savaşır' şeklindedir. TC böyle yaptı. NATO'ya götürdü. PKK'yi, Kürt direnişini dışardan TC devletine karşı bir saldırı olarak tanımladı. Dolayısıyla 'NATO'ya saldırıdır' dedi. O halde NATO PKK'ye karşı savaşmalı, TC devletini korumalıydı.

1985'ten Beri Savaşı Nato Yürütüyor

Böylece 1985 başından itibaren NATO bizzat devr-eye girdi. Küresel kapitalist sistem devreye girdi. O günden bu yana hep savaşı NATO yürütüyor, uluslararası sistem yürütüyor. Bu sistem 1987 yazında Olağanüstü Hal ilanı ile küresel düzeyde PKK'ye karşı bir imha ve tasfiye planı hazırladı ve uygulamaya koydu. Gerillayı ezmek, Önder Apo'yu imha etmek, Avrupa'da PKK'yi yargılayıp mahkum etmek, geri kalanlarını 'PKK Devrimci Birlik' adı altında sahte bir oluşum içinde birleştirerek sistemin içine çekmek hedefiyle bir küresel saldırı yürüttü. Daha önce böyle bir saldırı vardı. 85'te biraz destek verdiler. PKK dünyaya savrulmuş Kürt halkına dayana-rak Ortadoğu'da, Avrupa'da çalışmaları yürütüp, direnişi geliştiren gelişmeler yaratınca, bu durum-da PKK'ye karşı mücadeleyi de uluslararası düzeyde bir saldırı planıyla yürütmek istediler. O önemliydi. Bunu bilmek lazım. 87-88 saldırısını bilemeyenler, 90'lı yıllardaki gelişmeleri, olayları ve uluslararası komployu anlayamazlar. Öncelikle küresel düzey-de planlı bir saldırı olarak 87-88'de gelişti. Bu planlı bir saldırıydı. Olağanüstü Hal sistemi özünde böyle bir saldırıyı ifade etti. İran-Irak savaşını da bu temelde durdurdular. İran-Irak ordularını örs, Türk ordusunu çekiş yaptılar. 87-88 kışında, baharında ve yazında gerillayı ezmek için en azgın saldırılar yürüttüler. Önder Apo'yu imha edebilmek için bir sürü ajan faaliyeti, saldırısı örgütlediler. Olmayınca Alman devleti Hafız Esad yönetimi üzerinde baskı kurarak Önder Apo'nun iadesini istediler. PKK'yi yargılayıp mahkûm etme davası olarak Avrupa'da Düsseldorf davasını düzenlediler. 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesi, 81-82'de bunu yapmak istemiş ama başaramamıştı. Zindan direnişi bunu tersine çevirmiş, yargılamak isteyen yargılamış, Türk sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasetini mahkum etmiş, yenilgiye uğratmıştı. Başarılı ola-mamışlardı. Amed'de TC sistemi içinde yapıp da başarılamayan PKK mahkûmiyetini küresel düzey-de, Avrupa ortamında Almanya eliyle yürütüp mah-kûm etmek, başarmak istediler. Küresel düzeyde PKK mahkûmiyetini sağlamak istediler. Böyle bir mahkûmiyet gerçekleştirilebilseydi artık PKK'li-lik bu dünyada yok edilmesi gereken, herkesin karşı çıkması gereken bir olgu haline getirilecekti. Apocu çizgi orada mahkûm edilmek isteniyordu. Önder Apo da böyle bir yargılanma altına alın-maya çalışıldı. Nasıl ki TC, Önder Apo'yu elinden kaçırdı 12 Eylül askeri mahkemelerinde yargılay-amadıysa, bu sefer küresel sistem, ABD sistemi git-tiği yerden iadesini alıp tutuklayıp yargılayacaktı.

İlk Küresel Hamle Boşa Çıkarıldı

PKK büyüktü, geriye kalan, parçalanmış örgütün kadrolarını ve geniş halk sempatanlarını Fatma ve Hüseyin Yıldırım'ın başını çektiği 'PKK Devrimci Birlik' adındaki ajan örgütün içine çekilerek sis-tem içine çekileceklerdi. Yani o da KDP ve benze-ri örgütler gibi Kürt soykırımının uzantısı olan bir örgüt haline getirilecekti. Adı 'PKK' olacaktı ama Kürt'e soykırımı dayatan zihniyet ve siyasete karşı Kürt özgürlüğü ve demokrasisi için mücadele eden değil de, Kürt özgürlüğünü ve varlığını yok etmek üzere sistemle birlikte mücadele eden ama sahte bir biçimde Kürt'ü savunuyormuş gibi, Kürt adıyla

la, Kürt diliyle bunu yapan bir konuma getirilecekti. Bu bozuldu. Bu, gerilla ve Önder Apo'nun direnişiyle kırıldı. Düsseldorf'ta da yargılanan ve mahkûm edilen PKK olmadı, PKK'yi yargılamak isteyenlerin kendileri yargılandılar ve mahkûm oldular. Ceza veremediler, PKK'yi yasaklı örgüt ilan ediyoruz diye Bonn'daki federal mecliste siyasi karar çıkartıp ona göre ceza vermeye, PKK'yi mahkûm etmeye çalıştılar. O karar da AİHM'den döndü. Kendi oluşturdukları hukuk kurumu bile 'bu kadar hukuksal ihlali kabul edemeyiz' dedi. Böylece bu ilk küresel saldırı boşa çıkartıldı.

Boşa Çıkartılınca Güney Savaşını Dayattılar

İkinci hamle 1992 Güney Savaşı hamlesi oldu. Güney Kürdistan'daki mevcut yönetimin kurulmasına dayandı. Yani sadece 87-88 olmadı. Orada yenik düşenler, 90 başında Körfez Savaşı'yla birlikte Güney Kürdistan'da boşluk oluşunca Kuzey Kürdistan'da Ulusal Diriliş Devrimi temelinde gerilla öncülüğünde büyük bir serhildan hareketi gelişince, PKK, Kuzey ve Güney'i birleştirerek bir kurtarılmış alan, Kürdistan yaratır korkusuyla hızla yeni bir plana yöneldiler. Güney Kürdistan yönetimi ya da sistemi böyle kuruldu. KDP'yi, YNK'yi bir araya getirip o sistemi kurdular. Çekiş Güç Operasyonu'yla onu güvenceye aldılar. PKK'ye karşı ortak savaşmak üzere Türkiye'yi buna kattılar, ikna ettiler. Ondan sonra ABD-Türkiye-KDP-YNK birlikte yine Medya Savunma Alanları dediğimiz sahada Xakurkê'den Heftanîn'e kadar Botan ve Behdinan'ın omurgasını oluşturan o dağlık coğrafik alanda üstlenmiş böyle bir kurtarılmış alana karar-gahlık görevi görecektir olan gerilla gücünü ezmeyi hedefleyen bir saldırıyı Ekim 92'de yürüttüler. Bu da ikinci planlamaydı. Bunların hepsi uluslararası konplonun ön biçimleridir. Ön aşamalarıdır. Aslında bunlar da uluslararası düzeyde bir saldırıdır. Konplonun

başlangıçlarıdır. Onun için belirtiyorum. Bu saldırı da gerillanın kurtarılmış alan yaratma imkânını ortadan kaldırdılar. Öyle bir sonuç aldılar fakat gerillayı tümünden ezme ve böylece Kürt özgürlüğünü bilinç ve pratik olarak yok etme amacını başaramadılar. PKK geri çekildi. Kendisini toparladı. Ondan sonra 93'te ateşkes ilan etti. Ortaya yeni çözüm projeleri koydu. Sistemi Kürt varlığı ve özgürlüğü temelinde yeni biçimlerde zorlar hale geldi.

Yeni Yol Yöntem Aradılar

Böyle olunca, şiddetle PKK'yi kuşatıp yok etme stratejisi yürütülemez hale geldi. Bunun üzerine Kürt soykırımını yürüten küresel kapitalist modernite güçleri, bu yeni durumu anlamaya, ona göre bir yeni saldırı planlayıp yürütmeye yöneldi. Önce Önder Apo'nun ne yapmak istediğini anlamaya çalıştılar, 93'ten itibaren yoğun olarak Önderlik sahalarına geldiler. Görüşmeler yaptılar. PKK'nin çeşitli kurumlarıyla görüşmeler yaptılar. 'PKK nedir, ne yapmak istiyor, nasıl ateşkes ilan etti? Gerçekten Önder Apo ne düşünüyor? Onu en kolay yoldan nasıl etkisiz hale getirebiliriz?' arayışı içinde oldular. ABD'nin ve Avrupa'nın istihbaratları bu yönde çok yoğun bir çaba harcadılar. Bunlar belgelidir. Bir yorum değil. Örneğin Fransız istihbaratı konplo sürecinde açıklama yaptı, 'biz 93'ten bu yana bunun hazırlığını yapıyorduk' dedi. Onun için 'gidip kaç sefer Apo ile görüştük' dediler. Bunlar kendilerinin yaptığı somut bilgilere dayanıyor. Kürtleri, PKK'lileri tanımaya çalıştılar. Çünkü iki büyük planlamaları başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Önder Apo, halk direnişi bu başarısızlığı getirmişti. O halde bu gerçekleri biraz daha somut tanımaya yöneldiler. Nasıl bir yöntemle mücadele edersek başarılı oluruz? diye Önder Apo gerçeğini, ne yapılması gerektiği noktasında anlamaya yöneldiler. 87-88 saldırısı başarı getirmemişti, 92 güz saldırısı

başarı getirmemişti, onun üzerine yeni yol-yöntem aradılar. Uluslararası komplo bu arayışın sonucunda ortaya çıktı. Önder Apo ve PKK'ye karşı üçüncü planlı küresel saldırıdır. İlk ortaya çıkan değil, üçüncüsüdür. Böyle bir arayış sonucunda oldu.

Uluslararası Komplonun Öncekilerden Farkı

Daha önce gerillaya saldırdılar, olmadı. Halka saldırdılar, sindirmeye çalıştılar, başaramadılar. Amed'de, Düsseldorf'ta tutuklamalar yaptılar, başaramadılar. Bölüp parçalama girişimleriyle başaramadılar, PKK karşısında başarılı olamadılar. Yeni yöntem aradılar. Yeni yöntem uluslararası komplo oldu. Şu sonuca vardılar: Gerillaya, PKK'ye, Kürt halkına saldırarak bu hareketi ezemeyiz, yok edemeyiz. O halde nereye saldırmalıyız? Önder Apo'ya saldırmalıyız, sonucuna ulaştılar. Bu sefer hedefi daralttılar, saldırıyı Önder Apo'da odakladılar. Uluslararası komplo saldırısının önceki saldırılardan farkı budur. Önceki saldırılar gerillayı, örgütü, halkı ve tüm bunlarla birlikte Önderliği de hedefliyordu. Uluslararası komplo sadece Önderliği hedefledi. Bütün saldırı oklarını Önder Apo'ya yönelttiler. Bu sonuca 87-88 planlı saldırıları, 92 saldırısı boşa çıkınca, onlardan çıkarttıkları derslerle, 93'ten itibaren yürüttükleri çalışmalarla ulaştılar. Yani büyük bir mücadeleydi. Arayış içinde oldular ve bu sonuca ulaştılar. Bu noktada Şahin Dönmez ile Şemdin Sakık'ın bilgileri de yönlendirici oldu. Bence ona da yer vermekte yarar var. Belirleyici oldu denemez. Hainlerin sözünü, efendiler olduğu gibi almazlar. Fakat bir etken oldu. Şahin Dönmez yakalandıktan sonra MİT'e şunu söylemişti: 'Apo var oldukça siz PKK'yi 40 sefer yok etseniz 41. sefer yine bir PKK örgütler karşınıza çıkartır' demişti. 'O halde saldırıcaksanız, savaşacaksınız Apo'ya saldırın.' Şahin Dönmez'in çizgisi buydu. Yıldırım Merkit'in düşüncesi de tersiydi. O da 'örgüte saldırmak lazım' diyordu. O şundan kaygı duyuyordu: 'Apo'ya saldırılır PKK yok olursa devlet bizi de yok eder. PKK'ye karşı mücadele etmek üzere devlet bize yaşama imkânı veriyor' diyordu. Diyarbakır'da 'Genç Kemalistler' adı altında bu itirafçı-hain örgütlenme kurulduğunda 'PKK'ye karşı mücadele nasıl yürütülmeli' diye kendi aralarında MİT ile birlikte yoğun tartışmalar yürüttüler. Bu tür görüşler ileri sürüldü. Farklı görüşler oldu. Yoğun tartıştılar. Bunlar hep basına yansıdı. Belgeleri vardır. Bu noktada Şahin Dönmez'in görüşü baştan itibaren buydu ve hep bunu savundu. Şemdin Sakık ise 98 baharında KDP'ye kaçıp oradan TC'ye teslim olduktan sonra da aynı şeyi söyledi. Hedef olarak Önderliği gösterdi. Şahin Dönmez'in görüşünü onayladı. Onlar da birer etken oldu. Fakat sistem esas olarak daha önceki süreçte 87-88'de, 92'de yürüttüğü mücadelelerin sonuçlarına, 93'ten itibaren yaptıkları arayışın sonuçlarına dayanarak bu sonuca vardı. Şunu gördüler: PKK'yi yok edeceksen önce Önder Apo'yu yok edeceksin, Kürt soykırımını başaracaksan da PKK'yi yok edeceksin. O halde Kürt soykırımını yürütmek istiyorsan PKK'yi yok etmek zorunlu. PKK'yi yok edeceksen de Önder Apo'yu yok edeceksin. Önder Apo'yu yok etmeden PKK'ye

ne kadar saldırırsan da yok olmuyor. PKK'yi yok etmeden Kürt halkına ne kadar saldırırsan da soykırımı geliştiremiyorsun, tam tersine direniş geliyor, daha çok yayılıyor ve alevleniyor. Bunun üzerine Önder Apo'yu hedefleyen bir saldırı stratejisi oluşturdular. Önder Apo'yu tek hedef yaptılar. Buna göre bir planlama geliştirdiler, kararlar aldılar, nasıl uygulanacağına dair arayışta bulundular ve uygulamaya koydular.

Esas Uluslararası Komplo, 9 Ekim Komplosuydu

Aslında 1 Eylül 1998'de ateşkese teşvik etmekle başladılar. Cezaevinden yine Avrupa'dan Önderliğe ateşkes teklifinde bulunmalar -ki bunu TC'nin askeri ve sivil kurumları yaptılar- bu amaçlaydı. Önce gerillayı ateşkese çektiler. Zaten gerilla yorgundu. Böylece mücadeleyi durdurdular ki, Önder Apo mücadele ile kendini savunamasın. Ateşkes bunu sağladı. Ardından 17 Eylül 1998'de Celal Talabani ve Mesud Barzani'yi Washington'a götürdüler anlaşma yaptırıp yeniden birleştirdiler, PKK'nin terör örgütü olduğunu ve Güney Kürdistan'ı terk etmesi gerektiğini kararlaştırdılar. Böylece güya Kürt liderlerden PKK'ye karşı, dolayısıyla Önder Apo'ya karşı mücadelede onay aldılar. Ondan sonra da PKK'nin de 6. Kongre'ye yönelmesi, kadroların kongre sürecine girmesinden de yararlanarak Önder Apo'yu öyle bir sürece katılamadığı için yalnızlaştırdılar. 1993'ten itibaren Önderlikle yürütülen görüşmelerdeki hazırlıklarını da devreye koyarak Önderliğin hem Suriye'den çıkarılmasını, hem de Yunanistan ve Avrupa'ya yönelmesini sağladılar. Hafız Esad yönetimi üzerinde baskı uyguladılar. Bizzat ABD Başkanı

Clinton bunu yürüttü. Bu, ABD’de yasaldır, belgelidir. Danışmanları bunu ilan etti. Şimdiki Dışışleri Bakanı o zaman Clinton’un danışmanıydı. Uluslararası komplo planını hazırlayanlardan birisidir. Götürüp Clinton’a imzalattırdılar. Nedir? ABD, Önder Apo’nun tutuklanması ya da imha edilmesi kararını aldı. Onun üzerine Önder Apo’ya dönük saldırıya geçti. Bu temelde Suriye’de tutma diye Hafız Esad yönetimini uyardılar. Türk devletini, Esad yönetimini tehdit et diye uyardılar. Mısır Cumhurbaşkanı Hüsnü

15 Şubat Komplosu Haline Gelmesi

Komployu ABD yönetimi, ABD Dışışleri Bakanlığı yönetiyor ve koordine ediyordu. Onlar bu durumu görünce taktik değiştirdiler. Hata yapıyoruz, dediler. Böyle baskı yaparak gidecek yer kalmasın diye sıkıştırıyorlardı. Önderlik de yer bulunca planları bozuluyordu. O temelde başarılı olamayınca, gittiği yerden çıkartmak yerine, teklifte bulunup

Mübarek’i Suriye ve Türkiye yönetimlerini bu temelde uzlaştırsın diye devreye koydular. O da görevini yürüttü. Demirel, Suriye yönetimini tehdit etti. Hafız Esad yönetimi de Mübarek’in isteği temelinde Türkiye ile anlaştı. ABD tehdidi karşısında korktu ve Önderliğin Suriye’yi terk etmesini istedi. Anında bunu yürüten güçler Yunanistan’daki önceki hazırlıklarını devreye koydular. Hemen ‘biz sizi Yunanistan’a davet ediyoruz, istediğiniz gibi çalışacaksınız’ diye teklifte bulundular. Önderlik de onu görünce 9 Ekim’de özel bir uçakla Suriye’den çıkıp Yunanistan’a gitmek istedi. Gidince kendisini davet edenlerin hiçbirisini havaalanında bulamadı. Yunanistan’a sokulmadı. Geri dönmek isteseydi, Akdeniz üzerinde vurulup yok edilecekti. Esas uluslararası komplo 9 Ekim komplosuydu ve vurup imha etme komplosuydu. Önderlik resmen Şam’ı terk etmiş, başka hiçbir yere de girememiş, dolayısıyla kimsenin haberi yok. Böyle bir kişi havada vurulup okyanusa, denize gark edilseydi kimsenin haberi bile olmayacaktı. Kürtler, PKK, Önder Apo’ya ne olduğunu, nereye gittiğini, kimin ne yaptığını hiçbir zaman bilemeyecekti. Böyle bir plan yaptılar. Önder Apo geri dönmeyip de Rusya’ya gidince aslında bu plan bozuldu. Uluslararası komplo 9 Ekim komplosuydu. O da bir günlük imha komplosuydu. O bozuldu. Komploya karşı mücadele o temelde açıldı. Rusya’ya gidince Rusya’dan çıkartmak için bu sefer Rusya üzerinde baskı yaptılar. Önder Apo Rusya’dan çıkıp İtalya-Roma’ya gitti.

bu sefer geri çekerek bir pusuya düşürüp denetim altına almak istediler. Roma’dan Rusya’ya öyle göturdüler. Rusya’da önemli ölçüde denetim altına aldılar. Yunanistan’a göturdüler. Önceden her şey Yunanistan’da planlanmıştı. İmhayı Yunanistan’da gerçekleştirmek istediler. Başarılı olmadı Kenya’da gerçekleştirelim diye Kenya’ya aktardılar. Onu da başaramadılar. Önder Apo bütün bunların hepsini sağ duyusuyla boşa çıkardı, dikkatli hareketiyle boşa çıkardı. Kenya’da da bu imha girişimi başarılamayınca bu sefer baktılar ki süreç uzuyor, durum açığa çıkacak, olay siyasallaşacak ve komplo bozulacak, onun üzerine ‘imha edemiyoruz, idam eder yok edersiniz’ diye CIA, MİT ile anlaştı. 15 Şubat günü böyle bir teslim etme durumu Kenya’dan Önder Apo’yu kaçırıp İstanbul’a götürme durumu yaşandı. 15 Şubat komplosu böyle ortaya çıktı. Dört ay imha etmek için ABD öncülüğündeki sistem çaba harcadı, başarılı olmayınca Türkiye yasaları zaten idam edecekti, açıktan idam edilmesine razı oldular, çünkü tersi gelişebilirdi, bütün planları bozulabilirdi. Mesela siyasallaşabilirdi. Ona meydan vermemek için Türkiye’ye teslim edip idamla Önderliğin yok edilmesini istediler. Komplo, 15 Şubat komplosu haline öyle geldi. İmrallı işkence ve tecrit sistemi, İmrallı yargılaması böyle ortaya çıktı.

Besê Hozat

KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanı Besê Hozat Önder Apo'ya yönelik gerçekleştirilen uluslararası komployu dergimize değerlendirdi.

15 Şubat uluslararası komplosunun 24. Yılına giriyoruz. 23 yıldır Önder APO İmralı İşkence sisteminde rehin tutuluyor. Buna karşı Önder APO şahsında İmralı'da eşsiz bir direniş sergileniyor. Geçen bu 23 yıllık süreç Kürt halkı, kadınları ve gençleri üzerinde nasıl bir etki yarattı?

Önder Apo Gençliğin Özgürlük Kimliğidir

'Halkımız komployu kendi varlığına ve özgürlüğüne yönelik bir komplo olarak algıladı' Öncelikle uluslararası komplocu güçleri lanetliyorum. Güneşimizi Karartamazsınız şehitleri ve bu çizginin takipçisi Viyan Soran yoldaşın şahsında tüm özgürlük ve devrim şehitlerini büyük bir saygı, sevgi ve minnetle anıyorum. Uluslararası komplo Kürt halkında, kadınında ve gencinde düşman bilincini çok derinleştirdi. Komplonun bilince çıkarılması soykırımcı sömürgeci düşman gerçeğini tüm yönleriyle açığa çıkardı. Kürt halkında tarihe karşı yeni bir bakış geliştirdi. Halkımız Önder Apo'ya yapılan komployu doğrudan kendi varlığına ve özgürlüğüne yönelik bir komplo olarak algıladı. Soykırım tehdidinin büyüklüğünü derinden hissetti ve gördü. 15 Şubat komplosu Kürtlere yönelik soykırım saldırılarının ul-

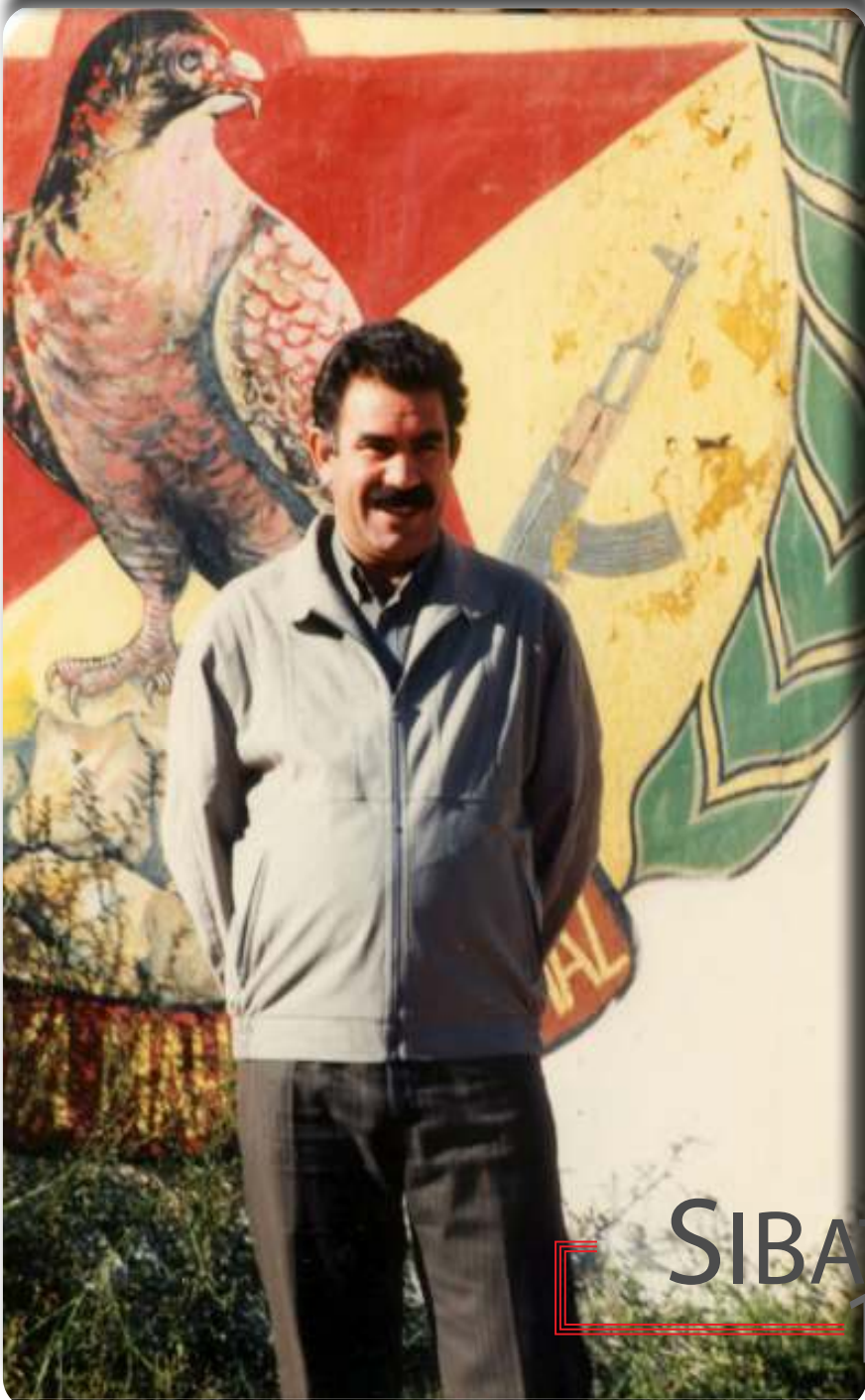
aştığı en korkunç uluslararası düzeyi ifade ediyor. 'Komplocu uluslararası güçler yaşadıkları şoku itiraf etmek zorunda kaldı' Dört parça Kürdistan'da ve yurt dışında milyonlarca insan komployu protesto etmek için ayağa kalktı. 63 kişi 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarıyla bedenini ateşe verdi. Çok sayıda yoldaş kendisini bomba yapıp düşmanda patlattı. Yediden yetmişe Kürt halkı düşman karşısında tam bir fedai kesildi. Halkın bu büyük öfkesi karşısında faşist Türk devleti derin bir sarsılmayı yaşadı. Komploda etkili rol oynayan uluslararası güçler yaşadıkları şoku itiraf etmek zorunda kaldı. Dönemin ABD Dışişleri Bakanı Madeline Albright'ın bu kadar tepki beklemiyorduk, demesi komplocuların şaşkınlık ötesi yenildiğinin de itirafıydı. Dönemin Türk Başbakanı Bülent Ecevit'in 'ABD Öcalan'ı bize niye teslim etti, anlamış değilim,' demesi halkın öfkesi karşısında duyulan korkunun bir yansımasıydı. 'Komploya karşı mücadele Kürt halkını her yönüyle çok güçlendirdi' Komplo, Kürtlerin klasik sömürgeci bir düşmanla karşı karşıya olmadığını gösterdi. Soykırımcı sömürgecilik, Kürtleri siyasi, kültürel, toplumsal, ekonomik, ekolojik ve fiziki topyekun bir soykırımdan geçirmek istiyordu. Özgür Kürt varlığını ortadan kaldırmaya çalışıyordu. Komploya karşı mücadele Kürt halkını her yönüyle çok güçlendirdi. Önder Apo'nun geliştirdiği demokratik ulus paradigması Kürtlerde yeni bir tarih, toplum ve düşman bilinci geliştirdi. Kadın özgürlükçü demokratik, ekolojik toplum paradigması Kürdistan'da ve Kür-

terde yeni bir üst bilinç ve zihniyet devrimi yarattı. 'Demokratik Konfederal sistem projesi devlet sistemini çözdü'Halkımız Önder Apo'nun çizgisinde 23 yıldır komploya karşı mücadelesini başarıyla yürütüyor. Önder Apo'nun İmralı tecrit-işkence koşullarında hazırladığı Savunmalar Kürtlerde, kadınlarda, gençlerde büyük bir aydınlanma geliştirdi. Demokratik ulus anlayışı ve demokratik konfederal sistem projesi, komplocu devlet-iktidar paradigmasını ve sistemini çözdü. Önder Apo çizgisinde gelişen Rojava devrimi bugün tıpkı bir güneş gibi insanlığı aydınlatıyor. Önder Apo'nun fikirleri halklarda, kadınlarda ve gençlerde çok büyük bir umut ve heyecan yaratıyor.'PKK bir gençlik partisidir'

PKK Önder APO tarafından bir gençlik partisi olarak tanımlandı. Gerçekleştirilen komployu bir yönüyle de gençlik kimliğine dönük bir komplo saldırısı olarak ele alabilir miyiz? Bunu nasıl değerlendirmek gerekir?

Apucu grubu oluşturan ve PKK'yi kuranlar gençtiler. PKK bir gençlik partisidir. PKK'nin elli yıllık mücadelesinde gençler öncü ve önder düzeyde rol oynadılar. 14 Temmuz direnişçilerinin hepsi gençtir. 14 Temmuz direnişçilerinin en genci de bugün Gençlik hareketinin kendisine Kızıl Yıldız dediği ve Önder kabul ettiği Ali Çiçek yoldaştır. Kürt halkının yeniden dirilişini ifade eden büyük 15 Ağustos gerilla hamlesi de bir gençlik hamlesidir. Halk ordusu ve Kadın ordusu gençlerden kurulmuştur. Gerilla bir gençlik ordusudur. Gençler Kürdistan'da serhıldanların da başını çekmiştir. Cizre-Botan serhıldanlarının sembol ismi Binefş Agal genç bir kadın arkadaştır. İşbir-

likçi ihanet çizgisine karşı onurluca direnen Beritan(Gülnaz Karataş) yoldaş da gençtir. 6 Mayıs 1996 komplosuna karşı en büyük duruşu ortaya koyan ve Önder Apo'nun 'Özgürlük Manifestosu' olarak tanımladığı Zilan(Zeynep Kınacı) yoldaşa da genç bir kadın arkadaştır.'Önder Apo gençlik ruhunu en mükemmel bir biçimde temsil eden bir Önderdir'Elli yıllık PKK mücadelesi bir gençlik mücadelesi olarak başladı ve sürüyor. Önder Apo'nun devrimci kişiliğinde PKK ruhu bir gençlik ruhudur. Dinamiktir, üretkendir, akışkandır, dönüştürücüdür, etkileyicidir, sürükleyicidir. PKK'ye sürekli bir gençlik akışı vardır, PKK gençlik ruhuyla daima aşılana bir harekettir. Gençliğin enerjisi, dinamizmi, heyecanı, tutkusu PKK'yi her daim canlı, zinde tutuyor, dinamik ve yenilmez kılıyor. Önder Apo gençlik ruhunu en mükemmel bir biçimde temsil eden bir Önderdir. Önder Apo bir gençlik Önderidir. Gençlik önderleri Mahir, Deniz, İbrahim'in şahadetinden sonra Ankara'da Türkiye Devrimci Gençlik Hareketini örgütleyen Önder Apo olmuştur. Ankara Demokratik Yüksek Öğrenim Derneği'nin (ADYÖD) kurucu başkanı ve örgütleyicisidir. Kuşkusuz Önder Apo Kürt gençliğini soykırımcı sömürgeciliğin pençeleri arasından alıp çıkarandır. Gençliği özgür yaşamla, özgür ülkeyle, özgür dünyayla buluşturandır. Gençliğe özgürlük bilinci, inancı, iradesi ve ruhunu verendir. Kürt gençleri Önder Apo'nun öğretisi ışığında özgürlük bilinci ve iradesi kazandı, örgütlü mücadele gücü haline geldi. Halkının ve insanlığın özgürlük ve demokrasi mücadelesinde başat rol oynayarak dünyanın en onurlu, en gurur duyulması ve en çekici-etkileyici gençleri oldular. 'Önder Apo şahsında gençliğin özgürlük iradesi kırılmak istendi'Önder Apo gençliğin özgürlük kimliğidir. Önder Apo'ya yapılan komplo aynı zamanda gençliğe, gençlik kimliğine ve hareketine karşı bir komplodur. Önder Apo şahsında gençliğin özgürlük iradesi kırılmak, gençlik mücadele dışı bırakılmak istendi. Sömürgeci soykırım-

'Önder Apo'nun paradigması insanlığın kurtuluş paradigmasıdır'

'Önder Apo gençlik ruhunu en mükemmel bir biçimde temsil eden bir Önderdir'

'Önder Apo şahsında gençliğin özgürlük iradesi kırılmak istendi'

cılık Kürdistan'da bilinçsiz, iradesiz, mücadelesiz, toplumuna-kültürüne yabancı ve ruhsuz bir gençlik yaratmak istedi. Komplocu güçler Önder Apo'yu etkisizleştirerek gençliğin mücadelecisi ve isyancı ruhunu tasfiye edeceğini düşündü. Ancak başarılı olamadılar. Komploya karşı mücadele gençleşerek büyüyen PKK öncülüğünde Kürtleri tarihin en bilinçli, örgütlü ve politik halkı haline getirdi. Ortadoğu devriminin öncü halkı düzeyine yükseltti. Gençleşerek çoğalan-yayılan mücadelesiyle Kürtler bugün tüm insanlığın umudu birhalk durumuna geldiler. Önder Apo'nun paradigması insanlığın kurtuluş paradigmasıdır'

Gerçekleştirilen komplonun temel amaçlarından biri de Önder APO'nun fikirlerinin yayılmasını engellemektir. Fakat Önder APO İmralı koşullarında büyük bir çıkış yaparak sesini bütün dünya halklarına duyurdu. Bu temelde Önder APO'nun ideolojisi ve felsefesi en çokta kadınları ve dünya enternasyonalist gençliğini etkiledi. Bu temelde Önder APO'nun bütün dünyada umut olmasını neye bağlamak gerekir?

Önder Apo sadece Kürtlerin değil, insanlığın yaşadığı sorunlarla ilgileniyor. 5 bin yıllık erkek egemen iktidar-devlet uygarlığını çözümleyerek insanlığın yaşadığı derin toplumsal, sistemselsel, ahlaki politik sorunlara çözüm yolunu gösterdi. İktidar-devlet uygarlığının ulus-devlet aşaması olan son dört yüz yıllık dönem kadının, gencin, çocuğun, yaşlının, bir bütün toplumun ve doğanın dehşet düzeyde kırıma uğradığı bir tarihi zamandır. Önder Apo'nun demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigması insanlığın kurtuluş paradigmasıdır. Halkların demokratik konfederal özyönetimi, faşist ulus-devlet sistemine karşı halkların, inançların, ezilen sınıfların, farklı toplumsal kim-

liklerin, kadınların ve gençlerin demokratik, özgür ve eşit yaşam sistemidir. 'Sorunların çözümünü Önder Apo'nun fikirlerinde görüyorlar'Dünyanın her yerinde Önder Apo'nun fikirleri ile tanışan insanlar, halklar, kadınlar, gençler müthiş etkileniyorlar. Yaşadıkları sorunların çözümünü Önder Apo'nun fikirlerinde görüyorlar. Düşünce ve ideolojiler insanlığın sorunlarına çözüm ürettiği müddetçe kabul görür ve yaşarlar. İnsanlığı besleyen ve güçlendiren iyi, doğru ve yararlı düşünceler asla unutulmamış, etkisi kırılmamış ve daima yaşamıştır. Tarihin her anında direnen insanlığa umut kaynağı olmuş, mücadele azmi vermiştir. Önder Apo'nun insanlığa katkısı da böyledir ve de daha fazlasıdır. Önder Apo sadece teorik ve ideolojik üretim yapmıyor, aynı zamanda somut plan, proje, strateji ve taktik geliştiriyor. Özgür ve demokratik yaşamın ilkelerini, örgü-

tlenme araçlarını, öncünün entelektüel, ahlaki ve politik görevlerini ortaya koyuyor. Demokratik Konfederal sistem modeline dayanan demokratik sosyalizmin özünü ve biçimini en anlaşılır, somut şekilde tarif ediyor. Önder Apo toplumun günlük işlerini planlayıp yürütme olarak tanımladığı demokratik siyasetin esaslarını geliştirdiği gibi politikasını da yapıyor. Teorisyen olduğu kadar pratisyen, söylediği kadar yapan, yaşamın ve mücadelenin içinde olan bir Önderdir. 'Kadın özgürlük mücadelesinin ideoloğu, emekçisi ve yoldaşdır' Önder Apo'nun kadın özgürlük çizgisi bölge ve dünya kadınlarını müthiş etkiliyor. Tarihte Önder Apo dışında hiçbir sosyalist önder toplumsal özgürleşmenin merkezine kadın özgürlüğünü koymamıştır. Kadın özgürlüğünü sınıf ve ulus özgürlüğünden daha önemli ve öncelikli görmemiştir. Önder Apo bu konuda tek örnektir. Kadın özgürlüğü konusunda en iddialı kadın önder ve öncülerinden daha derinlikli bir ideolojik, felsefik, teorik, politik ve pratik bir duruş ve emek ortaya koymuştur. Kadın özgürlük mücadelesinin teorisyeni, ideoloğu, emekçisi, dostu ve yoldaşdır. Erkek egemen ataerkil kapitalist dünyaya savaş açan özgür yaşam tutkulusu eşsiz bir Önder'dir. 'Gençler özgürlüğü Önder Apo'nun fikirlerinde görüyor' Önder Apo'nun düşünceleri kapitalist modernite içinde boğulan, bunalan, savrulan ve arayışlarına cevap bulamayan gençlere umut, yeni bir enerji oluyor. Çıkış yolu gösteriyor. Mücadele perspektifi veriyor. Özgür yaşam ortamı sunuyor. Arayış içinde olan gençler özgürlüğü Önder Apo'nun fikirlerinde, demokratik konfederal sistem inşasında görüyor. Özgürlük mücadelesine dünyanın her yerinden muazzam bir gençlik akışı vardır. Kürt gençlik hareketinin önemli bir kesimini bölgenin ve dünyanın farklı halklarından, inanç ve kültürlerin-

den enternasyonal gençler oluşturuyor. Gençlik hareketi Kürdistan sınırlarını aşarak dünyayı içine taşıyor. Giderek bir dünya gençlik hareketi haline geliyor. Devrimci enternasyonalist gençlerin uluslararası komploya karşı gerçekleştirdikleri uzun yürüyüş eylemi bunun en somut ifadelerinden biri oluyor. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen uzun yürüyüş eylemini bu anlamda çok önemli görüyor, devrimci enternasyonalist gençleri ve gerçekleştirdikleri eylemi selamlıyorum. 'Gençliğin mücadele alanları sokak ve meydanlardır'

"Gençlik Önder APO'nun fedaisidir" sloganı temelinde Kürt gençliği ve genç kadınları 15 Şubat komplosuna karşı nasıl tutum sergilemelidir ve komployu boşa çıkartma temelinde nasıl bir rol oynamalıdır?

Uluslararası komplo Kürtlere karşı topyekün soykırım saldırıları biçiminde devam ediyor. İmralı'da uygulanan tecrit-işkence sistemi soykırım saldırılarının bir parçası ve komplonun derinleşmiş haliyle bir devamıdır. Soykırım saldırılarının merkezi İmralı'dır. Önder Apo üzerinde yoğun bir baskı uygulanıyor. Psikolojik-özel savaş saldırılarının her biçimi İmralı'da geliştiriliyor. Kürt gençleri kadını ve erkeği ile İmralı merkezli yürütülen soykırım saldırılarına karşı çok güçlü mücadele etmelidir. İmralı tecrit-işkence sistemine karşı mücadele komploya karşı mücadeledir. Komploya karşı mücadele kadının ve gençliğin kendi demokratik ve özgür yaşamına sahiplenme mücadelesidir. 'Gençlik halkın öz savunma gücüdür'

Dünyanın her yerinde Önder Apo'nun fikirleri ile tanışan insanlar, halklar, kadınlar, gençler müthiş etkileniyorlar.

Arayış içinde olan gençler özgürlüğü Önder Apo'nun fikirlerinde, demokratik konfederal sistem inşasında görüyor.

Gençlik hareketi Kürdistan sınırlarını aşarak dünyayı içine taşıyor. Giderek bir dünya gençlik hareketi haline geliyor.

Faşist soykırımcı iktidar, legal sınırlarda mücadele edilerek yıkılamaz. Mücadele sokaklara, meydanlara taşırılmadığı sürece etkili sonuç alınamaz. Gençliğin mücadele alanları sokak ve meydanlardır. Kürt gençliği Türkiye ve Kürdistan sokaklarını, meydanlarını eylem alanlarına dönüştürdüğü sürece komploya, faşizme karşı başarılı bir mücadele de vermiş olacaktır. Kürt gençliği faşizme rahat nefes alacağı bir alan bırakmamalıdır. Faşizm devrimci gençliğin nefesini sürekli ensesinde hissetmelidir. Faşizmin tüm kurumları gençliğin hedefi olmalıdır. Faşistler bir vuruyorsa gençlik on vurmalıdır. Urfa'da, Konya'da her hangi bir şehirde bir Kürt insanı veya ailesi katlediliyorsa gençlik anında ve iki kat bunun intikamını almalıdır. Kürt kadınına, gencine, çocuğuna taciz ve tecavüz saldırılarında bulunan faşistlere ve özel savaş elemanlarına gençlik anında en ağır bedeli ödetmelidir. Kürtlere uzanan kanlı kirli elleri gençlik hemen anında kırmalıdır. Gençlik halkın öz savunma gücüdür. Bütün Kürt gençleri kendisini halkın öz savunma güçleri olarak görmeli, bu anlayış ve misyonla örgütlenmeli, hareket etmelidir. 'Faşizmin yıkılmasını sağlama, gençlik mücadelesinin başarı ölçüsü olacaktır'

Şu anda komploya karşı en güçlü mücadele faşizme ve faşistlere karşı mücadeledir. Faşizm yıkıldığında komplo çok büyük bir darbe alacaktır. Gençlik tüm gücünü ve enerjisini faşizmi yıkmaya odaklamalıdır. AKP-MHP faşist iktidarı Kürt genç kadın ve erkeklerinin taşkın öfkesi karşısında yıkılıp gitmelidir. Gençlik iyi örgütlenir ve güçlü mücadele ederse toplumu da ayağa kaldırır. Türkiye ve Kürdistan kentleri gençlerle dolup taşıyor. Bu gençler örgütlenip eyleme geçerlerse; zayıflamış ve takatten düşmüş bu faşist soykırımcı iktidar yıkılıp gidecektir. Kürt gençliği üzerinde faşist soykırımcı sömürgecilik, uyuşturucu, fuhuş ve ajanlaştırmayı soykırım politikasının bir parçası olarak kullanıyor. Bu özel savaş silahlarıyla Kürt gençlerini mücadeleden uzaklaştırmaya ve Kürt toplumunu çürütmeye çalışıyor. Gençlik hareketinin uyuşturucu, fuhuş ve ajanlaştırmaya karşı geliştirdiği mücadele çok değerlidir. Bu mücadele genel anlamda soykırım saldırılarına karşı bir mücadeleyi de ifade ediyor. Bu tür çalışmaları yoğunlaştırmak ve çeşitlendirmek oldukça önemlidir. Gençleri eğitme, örgütleme ve eyleme geçirerek faşizmin yıkılmasını sağlama, gençlik mücadelesinin başarı ölçüsü olacaktır.

“Kürt Kadını
ve Kürt
Gençliği Bu
Hareketin
Öncüsüdür”

Axîn Mahîr Dîcle

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar! Bilindiği gibi 15 Şubat Kürt halkı açısından karanlık gün olarak tanımlanmaktadır. 23 yıl önce 15 Şubat'ta Önderliğimize yönelik ABD, İsrail ve İngiltere öncülüğünde haince bir komplo uygulanmıştır. Komploya karşı Şehit Zilan ve Şehid Viyan Caf şahsında tüm 'GÜNEŞİMİZİ KARARTAMAZSINIZ' şiarı ile bedenini siper ederek Önderliğimiz etrafında ateşten çember oluşturan, mücadele eden, direnen kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor, mücadelelerine bağlılığımızın sözünü veriyoruz. Komplonun en büyük nedeni kapitalist hegemon güçlerin Ortadoğu üzerindeki kirli emellerinin önündeki en büyük engelin Önder APO ve PKK'nin olmasıydı. Özellikle reel sosyalizmin çöküşünden sonra Önder APO öncülüğünde gelişen halk özgürlük eğilimi başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünya halklarına umut olmuştur. Buna karşın Önder APO haince esir düşürülerek İmralı İşkence ve tehdit sistemine çarptırılmıştır. Önder APO İmralı adasında, Özgürlük Hareketimize karşı bir rehine olarak tutulmuştur. Önderliğe ve halkımıza teslimiyet dayatılmış, Önderlik ile halkın

ve Kürt Özgürlük Hareketinin bağları kopartılmaya çalışılmıştır. Önder APO'dan kopmak, özgür ve onurlu bir yaşamdan kopmak demektir. Fakat Önder APO her geçen gün fikirlerini geliştirerek mücadeleyi, direnişi büyötmüş, İmralı tecrit koşulları altında mücadele çizgimizi belirlemiştir. Fikirleri İmralı duvarlarını aşip tüm dünyaya ulaşmış, Önder APO evrensel önderliğe ulaşmıştır. Önderliğin düşüncelerine tecrit uygulanamamış, komplo Önderlik şahsında boşa çıkarılmıştır. Bu durum komplocuları öfkeye boğmuştur. Komplo her ne kadar boşa çıkarıldıysa da komplocular amaçlarından vazgeçmemiştir, hala komploya başarıya ulaştırmak için çabalamaktadırlar. Tecrit ve işkence hukuki ve hiçbir yasal zemini olmayan siyasi ve ideolojik bir saldırı siyasetiyle yürütölmektedir. Her geçen gün derinleştirilmekte, Önderliğe tecrit içinde tecrit uygulanmaktadır. Bu durum tüm dünyanın gözü önünde büyük bir insanlık suçu olarak işlenmektedir. Son süreçte art arda verilen cezalar göstermektedir ki Önderliğe dönük baskı ve zor her geçen gün arttırılmaktadır. Tüm bu saldırılara karşı Önderliğimiz her geçen gün direnişi büyötmektedir. Önder APO'ya yaklaşım, Kürt halkı-

Genç kadınlar tüm geri anlayışlara karşı bugün Önderliğimizin yarattığı felsefeyle savaşıyor, mücadele ediyor ve öncülük ediyor. Bu asla inkâra gelmez bir gerçeklik olmaktadır.

na, kadınlara yaklaşımdır. Bu yüzden İmralı işkence sistemi sadece Önder APO için değil bizler için de işkencedir. Bilmeliyiz ki Önder APO'ya uygulanan her uygulama doğrudan Kürt halkına uygulanmaktadır. Bu yüzden Önder APO'ya uygulanan tecrit, tüm halklara, kadınlara uygulanmaktadır. Bunu bilmek de yetmez buna karşı sürekli mücadele içerisinde olunmalıdır. Egemen güçler Önderliğin tek bir sözünün halklara, kadınlara ulaşmaması için büyük bir çaba harcamaktadırlar. Çünkü dışarı çıkan her bir söz büyük bir umut ve direnç yaratmaktadır. Özellikle yaşanan kapitalist sistem krizine karşı Önderlik paradigması alternatif olmakta ve bu temelde her geçen gün özgürlük mücadelemiz büyümekte, faşizmi zorlamaktadır. Buna karşın faşist güçler Kürt halkı üzerindeki saldırılarını yoğunlaştırmıştır. Ortadoğu merkezli 3. Dünya savaşının en yoğun yaşandığı coğrafya Kürdistan olmakta, 1.dünya savaşından bu yana amaçlanan Kürt soykırımı tamamlanmak istenmektedir. Bu savaşın en etkileneni de şüphesiz kadınlar olmuştur. 3. Dünya savaşı Kürdistan merkezli ve Kadın hedeflidir. Çünkü Özgürlük Hareketi, bir kadın hareketidir. Erkek egemen saldırıları en önde göğüsleyen kendilerini siper edenler en başta kadınlar olmuştur. Önder APO'nun Kadın Özgürlük İdeolojisiyle partileşen, ordulaşan iradeleşen kadın, kadın düşmanı sisteme karşı her geçen gün mücadeleyi büyütmede adım adım özgürlüğe ilerlemektedir. Demokratik ve özgür yaşam mücadelesinin temel gücü kadınlar ve gençler olmuştur. Cinsiyetçi, erkek egemen saldırılar gün geçtikçe derinleştirilmekte, kadınlar katliamlara tecavüzlere en fa-

zla maruz kaldıkları bir süreçten geçmektedir. Tüm erkek egemen güçlerin desteğiyle Kürdistan'da tarihin en büyük Kadın kırımı yaşatılmak istenmektedir. Unutulmamalıdır ki Kürt kadının kendisini irade haline getirmesi, büyük mücadelelere imza atması büyük bir örgütlülüğe ulaşması Önder APO'nun kadınlar için gerçekleştirdiği emek ve mücadele sonucu gelişmiştir. Kürdistan'da ilk defa Önder APO sayesinde bir kadın hareketi başlatılmış, akın akın genç kadınlar özgürlük hareketine katılmış ve bu özgürlük mücadelesinde yerlerini almışlardır. Kürt kadınları Kürdistan'ın her yerinde faşist Türk devletine ve erkek egemen zihniyetin tüm vahşiliklerine karşı savaşıyor, binlerce kahramanlık destanı yazmışlardır. Önder APO Kürt kadınına cesaret verip, özgürlüğe götürecektir. Önder APO "Kürt kadını ve Kürt gençliği bu hareketin öncüsüdür" demektedir, direnişin öncülerini kadınlar ve gençler olarak belirlemiştir. Özellikle genç kadınlara çok büyük emekler vermiş, yüzlerce genç kadını eğitmiş, bilinçlendirmiş, toplumda hiçbir değeri olmayan genç kadınları toplumun öncüsü konumuna getirmiş ve binlerce savaşçı genç kadın yaratmıştır. Önder APO; "Kızlar güzel şeylerle ilgilenmelidirler, irade ve azim

Önder
APO'dan
kopmak, özgür ve
onurlu bir yaşamdan
kopmak demektir.

geliştirmeliler” demektedir. Genç kadınlar tüm geri anlayışlara karşı bugün Önderliğimizin yarattığı felsefeyle savaşıyor, mücadele ediyor ve öncülük ediyor. Bu asla inkâra gelmez bir gerçeklik olmaktadır. Bugün tüm dünyada Kürt kadınları kadın özgürlük mücadelesinde en ön saflarda yer alıyor, bugün birçok enternasyonalist kadın Önder APO’yu okuyup mücadeleye katılıyor. Önder APO’nun ideolojisi evrensel bir boyuta ulaşıyor. Önderlik bize özgürlüğe gidecek yolu sunmuştur. Bize kalan ise bunu sahiplenmek ve bunun için mücadele etmektir. Nasıl ki kadın özgürleşmeden toplumun özgürleşmesi mümkün değilse özgürlüğe giden yolda genç kadın öncülüğü de olmazsa olmazdır. Önder APO “Amaç ve yöntemi iyi kavradığında başaramayacak bir iş yoktur. Yine günümüz gençliği için yüksek hayaller ancak toplumsal sistem krizinden nasıl çıkılacağına ilişkin olarak anlam taşıyabilir. Hayalleri olmayan bir gençlik yozlaşmaktan, yaşamı tümünden kaybetmekten ancak gerçek hayallere dönerek kurtulabilir.” demektedir. Bize peşkeş edilen sahte hayaller değil, hayallerimiz özgür bir Kürdistan, özgür bir halk, özgür kadın ve en önemlisi de Önderlikle birlikte özgür bir gelecekte yaşamak olmalıdır. Tüm kirli eril politikalara karşı tek çözüm Önderliği tanımak, okumak, anlamak ve yaşamda uygulamaktır. Önderliğe ancak bu şekilde layık olunabilir. Önder APO, “Genç bir kız ölü olamaz, tersine dirilişin temsilcisi olacak, sevgi kaynağı olacak, çekici ve yakıcı olacaktır” demektedir. Genç kadın özün, mücadelesinin, boyun eğmemenin sembolü olmalıdır. Genç kadınlar direnişleriyle bir çekim merkezi haline gelmelidir, toplumu ve tüm kadınları özellikle de genç kadınları mücadele alanlarına çekmelidir. Genç kadının bu yoldaki mücadelesi Önder APO’nun

fiziki özgürlüğünü getirecektir. Çünkü her mücadele erkek egemen sisteme büyük bir darbedir, her bir mücadele bizi Önderliğe daha da yakınlaştıracaktır. Önder APO üzerinde uygulanan İmralı işkence sistemiyle birlikte kadınların, Kürt halkı ve tüm ezilen halkların alternatif özgür yaşam yolları kapatılmak istenmiştir. Unutulmamalıdır ki Önderliğimizin yarattığı fikir ve felsefeyle birlikte, savaştan bir kadın ve halk gerçekliği ortaya çıkmıştır. Önder APO; “Tıpkı bir ülkenin bağımsızlığını ve bir halkın özgürlüğünü sağlar gibi, bir genç kızın özgürlüğünü de diri tutmaya çalışacağız” demektedir. Buradan da anlaşılacağı gibi Önderlik genç kadın özgürlüğünü bir halkın özgürlüğü ve ülkenin bağımsızlığı kadar önemli bulmaktadır. Önder APO’nun özgürlüğü ile tüm kadınların özgürlüğüne yol açılacak, kadınların özgürlüğüyle özgür bir toplum gerçeği yaratılacaktır. Bu yüzden de Önder APO’nun özgürlüğü için evrensel çapta mücadele gerekmektedir. Bu mücadelede en önde yürümesi gereken kesim genç kadınlar olmalıdır. “Genç bir kızın mal mülk durumuna düşürülmesini duygularıma bir türlü yediremiyorum” diyen Önderliğin bu değerlendirmesinden

“Kadının
olduğu yerde
daha güçlü gelişmeler
olur, yaşam zenginleşir.
Kadının olmadığı yerde
yaşam zenginliğini,
canlılığını kaybeder”

de anlaşılacağı gibi genç kadınlar üzerinde var olan saldırıları kabul etmemektedir. Günümüzde genç kadınlara dönük sindirme politikaları her geçen gün daha da artmakta, özel savaş politikalarıyla genç kadınlar düşürülerek Kürt Özgürlük Hareketine karşı kullanılmak istenmektedir. Mademki en çok maruz kalan kesim her iki kimliğinden dolayı de genç kadınlar olmaktadır, o halde genç kadınlar herkesten daha çok kendini eğitmeli, örgütlemeli, herkesten çok ses çıkarmalı ve öz savunma gücünü oluşturarak her yerde mücadele yürütmelidir. Verilen mücadeleler kadınsız olmaz, özellikle genç kadınlar olmadan amacına ulaşamaz. Önder APO “Kadının olduğu yerde daha güçlü gelişmeler olur, yaşam zenginleşir. Kadının olmadığı yerde yaşam zenginliğini, canlılığını kaybeder” diyor o halde daha güzel bir yaşam için her yerde direniş tohumları ekmeliyiz. “Kadın kimseye mal olmama veya kölece bağlanmama temelinde büyük devrimcidir, hele genç kız

daha da devrimcidir” diyor, Önder APO. Devrimcilik değişimdir, kabul etmemedir, sorgulama-
dır, bir şeyler değiştirme çabasıdır, o halde genç kadınlar en büyük devrimci olma yolunda büyük adımlar atmalıdırlar. Özellikle Kürt genç kadınları bunun en büyük savaşımını vermelidir. Unutmamalıyız ki biz sadece kadın kimliğimizden dolayı değil aynı zamanda gençlik kimliğimizden dolayı da büyük baskılar altındayız ve diğer genç kadınlardan farklı olarak Kürt kimliğimizden dolayı da yoğun saldırılara maruz kalıyoruz, o halde mücadelemiz herkesten çok daha fazla olmalıdır. En önemlisi de herkesten çok Önderliğimize sahip çıkarak Önder APO’ya layık olmalı, Önderliğimizin yarattığı ‘Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Paradigma’ temelinde mücadele etmeliyiz. Devrimci Yurtsever Genç Kadınlar!

Kadınların mücadelesi, insanlığın kurtuluşunu birbir ilgilendirmektedir, bu doğrultuda genç kadınların mücadelesiyle yaşamın her alanında öncülük etme gücü oluşacaktır. Bu öncülükle genç kadınların komploya karşı çıkma ve direniş bayraklarını yükseltmeleri gerekmektedir. Yapılan saldırılara karşı genç kadınların öz savunma gücünü oluşturma-
ması önemlidir. Kadın, öz savunmasız var olamaz. Genç kadınların yaşamlarının her alanında kendilerini savunması, aynı zamanda toplumu ve toplum değerlerini savunması demektir. Önderliğimizin dile getirdiği gibi, “öfkeler, intikamlar, istekler ancak temel gerçeklere bağlanarak bir anlam ifade edebilir.” En büyük gerçekliğimiz Önderliksiz bir yaşamın

asla kabul edilemeyeceğidir. O halde bu gerçekliği çarpıtan komplocu devletlere karşı intikam ve öfkeli olmalıyız. Büyük bir azimle Önderliğimizin fiziki özgürlüğü için mücadele etmeliyiz. Kürt genç kadınları olarak Önder APO’nun özgürlüğü için her günümüzü direnişle geçirmeliyiz. Nasıl ki 15 Şubat komplosuna dönük 1999 yılında “Güneşimizi Kartamazsınız” eylemleri büyük bir direniş ruhu yaratmışsa bu günlerimiz de o günler gibi daha cesaretli ve anlamlı geçmelidir. Komplonun başlangıcından bu yana, yani 9 Ekim den bu yana birçok genç kadın Önder APO’nun esaretine karşı büyük eylemler gerçekleştirmişlerdir. Zilan’dan tatalım Viyana, Viyandan Evrimlere, Nazelinlere, Aytenlere, Medyalara kadar. “Çok zorlu geçen bir kış içinden bedenimdeki ateşin acısıyla mesaj vermek ve çağrıda bulunmak istiyorum. Bu mesajım özgürlük mesajıdır. Hepinizi Başkan APO’yu korumaya, başarıya ulaşmak için eylem ve mücadeleyi yükseltmeye çağırıyorum.” diyen Şehit Viyanın sesine cevap olmalı, mücadelemizi zirveye ulaştırmalıyız. Bu doğrultuda başlatılan ‘ÖZGÜRLÜK ZAMANI’ ‘ÖZGÜR KADIN VE TOPLUMU SAVUNMA ZAMANI’ ve ‘WERİN CENGA AZADİ YE’ hamleleri sahiplenmeli, Önder APO’nun fiziki özgürlüğünü gerçekleştirmek için mücadele yürütülmeli ve gerçekleştirilen tüm katliam ve yok etme politikaları

Genç kadınların iddialı ve iradeli duruşu faşizmi yerle bir ederek İmralı işkence sistemini kırarak, komployu boşa çıkararak 2022 yılını Önderlikli bir yıl haline getirecektir.

arına karşı genç kadınlar hesap sormalı, intikam almalıdır. Komplonun 23. yılında komploya karşı gençlik ruhuyla, Önderlik ve şehitler çizgisinde direneceğiz ve mutlaka kazanacağız. Çünkü APOCU Çizgi yenilmezdir. Genç kadınların iddialı ve iradeli duruşu faşizmi yerle bir ederek İmralı işkence sistemini kırarak, komployu boşa çıkararak 2022 yılını Önderlikli bir yıl haline getirecektir. Önderlik bizlere büyük bir yaşam bahşetti o halde bizler de en büyük cevabı Önderliğimizin bizden istediği yaşamı gerçekleştirerek verebiliriz, savaşarak, mücadele ederek özgürleşene dek.

Nuda Elefterya

Düşmana Geçit Vermeyen Bir Komutan; Şehîd Hogir Amed (Sur'un Genaral Maximus'u)

Amed 'in en eski yerleşim yeri olan Sur, ismini onu çevreleyen Surlardan alan bir yeridir. Kesme taşlarla örülmüş Surları ve evleri, dar sokaklarıyla yıllarca içinde barındırdığı şehir sakinleri için korunabilecekleri bir mekân olma havasından günümüzde de hiç bir şey kaybetmeyen kent; başı dik asil bir duruşun hissiyatını verir. Sur'un burçlarının görünümü ise birçok işgal saldırılarına maruz kalmasına rağmen yılmamış bir yiğitliğin savaşa göğüs germesini andırır. Her bir tarihi dokusunda savaşın anılarını görmek mümkün. Yaralarıyla, kaybettiklerinin üzüntüsüyle, acısıyla, sevinciyle, zaferleriyle, yitirdikleriyle ve kazandıklarıyla... Birçok saldırı görmesine rağmen her zaman halkının korunaklı alanı olmayı başarmış bir kent. Tarih 2015 sonbaharını gösterdiğinde kürt halkını soykırım ve katliamdan geçirmek isteyen faşist tc rejime karşı, her biri büyük komutan olan Sur direnişçilerini bağrına basacak; iradenin zaferini kazananlara şahitlik edecekti. Sur kenti birçok savaş görmüş; yara almıştı. Lakin ilk defa böylesi bir yıkım görecekti. Kent her ne kadar da kahraman savaşçılarına siper olmak istediye de gözü dönmüş faşist rejim bar-

bar ve çete ordusuyla ilerleyemeyince en ağır silahlarını ve tekniğini devreye koymuştu. Önüne ne gelse yıkıp geçecekti. Bunu kendisi için ölüm – kalım meselesine bağlamıştı. Lakin yıkımla iradenin zaferini engelleyemeyeceklerdi. Tek bir ev, tek bir taş kalana dek direndiler Sur'un kahraman direnişçileri. " Her bir günü bin yıl gibi geçen "Sur direnişi kela dimdim oldu. Tarihin en büyük yenilgisini tc ordusuna tattırdılar. Çünkü biliyorlardı; iradenin zaferi kazanılacak en büyük zaferdi. Bu bilinçle komutan Çiyager tarihe şu notu düşecekti: "Son ne olursa olsun muhteşem olacak". Artık ok yaydan çıkmış, sömürgeciliğe yenileceklerini direnişleriyle ve savaş iradeleriyle göstermiş oldular. Artık Kürdistan Ellerini kollarını sallayarak girecekleri bir işgal alanı değildi. Sömürgeciler ilk defa yenileceklerini bu savaşla görmüş oldular. Sur bir yıkıma uğrasa da kazanan Sur direnişinde yer alan kahramanlar oldular. Başardılar: muazzam inançları, fedailikleri ve iradeleriyle son mermilerine kadar direnerek, tarihe mal ederek; ardıllarına cesaret vererek, umut ışığı olarak, yol göstererek, her kürde hayat veren kutsal duruşlarıyla... Bu destansı tarihi direnişte yer alan yoldaşlardan

" Her bir günü bin yıl gibi geçen "Sur direnişi
kela dimdim oldu. Tarihin en büyük
yenilgisini tc ordusuna tattırdılar. Çünkü
biliyorlardı; iradenin zaferi kazanılacak en
büyük zaferdi.

biri de Hogir Amed (Faruk Ataman!) arkadaş olmuştur. H. Hogir Amed de yurtsever ve kültürüne bağlı bir ailede doğmuştur. Yaşadığı ortamın yurtsever kimliğinden dolayı daha küçük yaşlarda devlet faşizmini ve hizbul kontra yapının halkımıza yaşattığı baskı ve zulmü kendi gözleriyle görmüştür. Daha küçük yaşlarda düşmana öfkesi ve düşmandan intikam alma duyguları gelişiyor. Kürdistan'da yaşanan baskılar ve göçertmelerden dolayı daha küçük yaşlarında başlayarak katılım yapacağı güne kadar Çukurova'da ailesinin geçimini sağlamak amacıyla çok genç yaşlarında emekle tanışmıştır. Yine Çukurova'da yoksul halkımızın emeğinin nasıl sömürüldüğüne şahitlik etmiş bir arkadaştı. Yaşamında birçok zorluklar görmüş üzüntünün ve zorlukların yanında yaşam sevincinin ve gülmenin olmazsa olmazlığını kendi yaşamından çıkarmış değerlerle dolu arkadaştı. En üzüntülü anında çevresine moral vermeyi asla aksatmazdı. İçinde fırtınalar kopsa çevresine en ufak bir olumsuzluk yansıtmamaya büyük özen gösterirdi. Genç yaşlarda emekle tanışmış bir arkadaş olarak emekçi gençlik içerisinde partiye katılım sağlıyor. Emeğin en büyük yaratım aracı olduğunu yaşam tecrübesinden alan bir arkadaş olmuştur. Emeğin kutsallığını bilerek yaşamda anlam olacaksa bunun yaratmanın emekten geçtiğini bilerek yaşama katılım sağlayan bir arkadaş olmuştur. Önder Apo ve halkımıza karşı yürütülen imha saldırılarının arttığı buna karşı hareketimiz tarafın-

da başlatılan Devrimci halk savaşı sürecinde partiye katılım sağlamıştır. Kısa bir süre devrimci gençlik çalışmalarında bulunmuştur. Gençlik dinamizmiyle düşmana olan öfkesini eylemleriyle düşmana yansıtmıştır. Eylemci ve aktif yönünden dolayı yaşadığı deşifrazyondan sonra yönünü özgür dağlara vermiş, mücadelesini gerillalaşarak düşmandan daha büyük hesap sormaya evriltmiştir. Hogir arkadaş 2013 yazında Şehit Ali çiçek Akademisinde eğitim görmüştür. Daha eğitimin başlarında yoldaşlık sevgisini yaşama katılımıyla pratiğine yansıtan yoldaşımız, emekçi kişiliği ve sonuç alıcı tarzıyla yoldaşları arasında büyük saygı ve sevgi kazanmıştır. Hem yaşamından çıkarmış olduğu dersler hem de parti yaşamından aldığı bilinç ve kültür; bunu yaşama yansıtmaması partinin vereceği her türlü görev ve sorumluluğu başarıyla yerine getireceğinin işaretlerini göstermekteydi. Bu yüzden partimizin kutsal görevlerinden olan ve partimizi büyüten katılım çalışmalarına görevlendirilmiştir. Aldığı parti ilke ve ölçüleriyle yarattığı Kişiliğiyle partiyi sevdirmeyeceği kimse olamazdı. Gelen birçok savaşçıyla en ayrıntısına kadar ilgilenen ve partiye doğru katılımını sağlamak için büyük emek veren yoldaşlardan biri olmuştur. Yaşam ilke, ölçü ve moraliyle birçok arkadaşın kendisine yakınlık duymasına Sanki yıllardır tanışıyormuşsun gibi bir intibah bırakırdı. Yaşam Hogir yoldaşla en akışkan ve sinerjik halini alırdı. Hogir yoldaş, her zaman partimizin en zor alanlarında görev almayı, mücadele yürütmeyinin

Emeğin kutsallığını bilerek yaşamda
anlam olacaksa bunun yaratmanın
emekten geçtiğini
bilerek yaşama katılım sağlayan bir
arkadaş olmuştur.

*Başarılarınla halkımızın
özgürlük hayallerini
gerçekleştirmek için büyük
emek sarf eden ve kararlı
fedai mücadele tarzınla,
zafere kadar önümüzü
aydınlatan meşale oldun.*

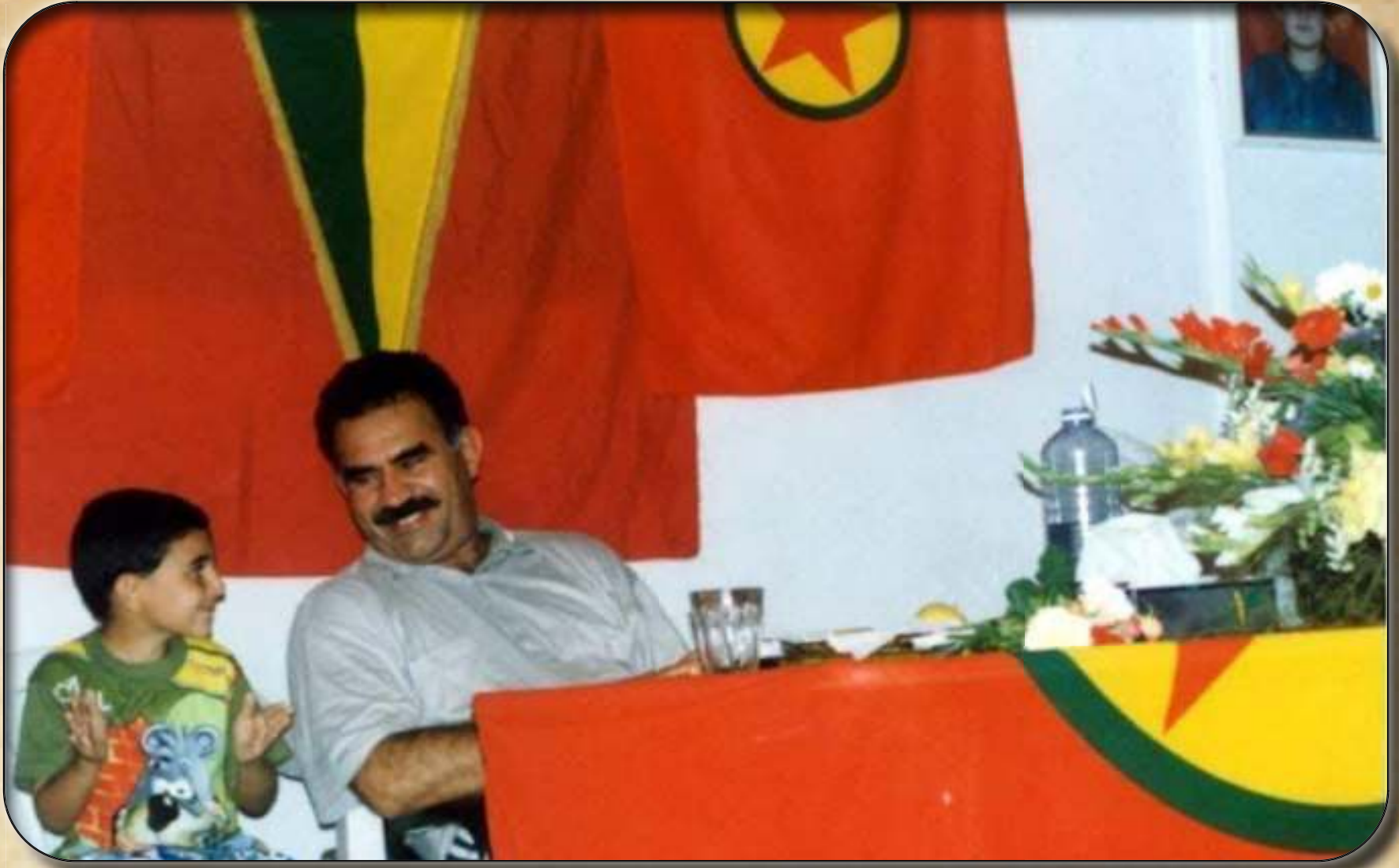
israrı ve yoğunlaşması içerisinde olan bir arkadaş. Askeri bir eğitim aldıktan sonra 2015 baharında Amed eyalet çalışmaları için Amed'e geçiyor. Bir süre Amed eyalet çalışmalarını yürütüyor. Ekim ayında Sur komutanlığında yerini alıyor. Sur direnişinde herkesi kendine hayran bırakan bir arkadaş. 45 gün boyunca kurşunlu camii tutmuş. 64 günden sonra kiliseyi tutuyor. Hep en ön cephede yer alıyor. Düşmanla aralarında mesefe bir duvar kalınlığıdır. Espirili bir dile sahipti. Sur günlüklerine bıraktığı not onun mizahını anlatır: "arkadaş! Şansa bak. Savaşın başından 49 gün boyunca kurşunlu camii ve minaresini koruyorduk, 64 günden sonra katolik kilisesi ve çan kulesini koruyoruz!" Hogir arkadaş Sur direnişinde birçok yaralanma ve hayati tehlike atlatır. Buna rağmen o kadar çok yaralama durumu yaşamasına rağmen yaralanmayı önemsemeyip sağlık yerine gitmekten kendisi elleriyle parçaları vücudundan çıkarıp atıyordu. General özelliği olan bir arkadaş. Bulunduğu yeri bırakmayan sonuna kadar direnen bir arkadaş. Savaşın en sıcak anında bile etrafına moral vermeyi aksatmayan bir arkadaş. Sur direnişinin 81. Gününde şehit düşüyor. Sur günlüğünde Hogir arkadaşla mücadele yürütmüş ve Hogir arkadaşın mücadelesini ve kişiliğini en iyi yansıtan cümleler şöyle yazılacaktı: Yazmalı, yiğitleri yazmalı, onları okumalı ki insan, insanlığını hatırlayabilsin. Bir melek kadar temiz yürekli, kaygısızca, kendilerini tüm benlikleriyle partiye katan yoldaşlar unutulmamalı. Direnişin sembolleridir onlar, aynı günde şehadete ulaşılar. Korkusuzca düşmana saldırmanın ve dimdik durmanın adı oldular. Kadın ve erkeğin en anlamlı yoldaşlığını aynı yolda özgürlük uğruna kendilerini siper etmenin yoldaşların yoldaşı olmanın gereğini en iyi sizler yaptınız. Kurşunlu denildi mi sen anılırdın, sırtımız sağlamdır, derdik. Sen neredeyse orada düşman ilerleyemezdi. Bunun için katolik kilisesinin savunmasını yapmanı istedik, hani sen de yazmıştın ya işte umutlarımızın savunuculuğunu sen yapacaktın. Kuzey karargâh komutanı Genaral Maksimus... Bizleri bırakıp gitmen için henüz erkendi. Gittin ve yasını tutacak zamanımız yok, düşman kalleşçe saldırıyor ve kendimizi savun-

mamız için daha çok çalışmamız gerekli. Ama merak etme kısa zamanda yanında olacağız. Bu, umudumuzu yitirdiğimiz anlamına gelmez, bu gerçekçi yaklaşığımızdandır. Muhteşem sonun son demlerinde daha yanımızda kalman gerekiyordu. Ama acele ettin. Espirilerini, hoş sohbetini, moralli katılımını kendimize örnek alacağımızı bilmelisin Hogir(mustafa) yoldaş. Ne yazık ki seni uzun uzun yazacak, anlatacak zamanımız yok. İçimizi en çok acıtan da budur. Tüm yönlerinle seni yazmak, günlerce durmadan herkese anlatmak isterdik. Ama neylersin ki dört bir yanımız puşt zulası ve durmadan yaklaşmakta."

Savaş komutanın kişiliğini yansıtır. Bir savaşa bakıp komutanı, komutana bakıp nasıl seyredeceğini kestirilebilir insan. Sonuçta savaş komutanın düşünce ve kişiliğinin bir yansıması oluyor. Taktik zenginlik kişinin arayışçılığına bağlı olarak gelişir. Yaratım arayışçılıktan gelir. Ne kadar arayışçıysan o kadar taktik zenginliğin vardır anlamını da taşımaktadır. Bu gerçekliği bilerek her anda yaşamın hakkını vermeye çalışan Hogir arkadaş, yaşamda espirili diliyle bu gerçeği sürekli şu sözlerle "Savaşçı, komutanın aynasıdır, komutan fedakârdır" dillendirirdi.

Parti ilkelerinden asla ödün vermeyen bir arkadaş. Ser verse, ilkelerden taviz vermezdi. Bu çağda böylesi kültür edinen bir kişilik şüphesiz savaş ilkelerinden de asla taviz vermeyecekti. Nerde olursa orda parti duruşu ve kararlığı bulunurdu. Bu yüzden savaşında da savaş kurallarının abc sini bilir ona göre hareket ederdi. Nerede nasıl konumlanmalı nerede hangi taktiği uygulamalı vb birçok savaş konularına özenle kafa yorar ona göre hareket ederdi. Düşmanını sadece tanımakla kalmayan düşmanın düşünce tarzını bilen bir arkadaş. Düşman burada şunu yapar, şöyle hareket eder, şu tekniği kullanır gibisinden düşmanın tarzını öngörürdü. Bu yüzden savaştığı yerlerde düşman kolay kolay ilerleyemezdi. Gerçek anlamıyla tam bir generaldi.

Kuzey karargah komutanı general Hogir yoldaş, Şehit düştüğü ana kadar üstün başarılarınla halkımızın özgürlük hayallerini gerçekleştirmek için büyük emek sarf eden ve kararlı fedai mücadele tarzınla, zafere kadar önümüzü aydınlatan meşale oldun.

Armanç Varto

Önderlik Her Davranışı ile Bizleri Şaşırtıyordu

1996 yılının Ağustos ayında sahaya gittim. Aslında öncesinden Güneybatı üzeri katılmıştım, ama Zeki'nin kendi başına verdiği kadınları savaş alanına almama kararı nedeniyle katıldıktan üç gün sonra cephe çalışmaları için geri gönderildim. Böylelikle bir buçuk yıl faaliyetlerde kaldım. Bu süreç içerisinde Antep'te yaşanan bir çatışmada arkadaşlar tutuklanmış, biz de deşifre olmuştuk; başımıza ödüller konmuş, resimlerimiz her tarafa asılmıştı. Bu nedenle artık faaliyetlerde kalmak, her an yakalanma riskini de beraberinde taşıyordu. Amed'e veya Dersim'e gitme önerilerim de Zeki'nin kadınları almama kararından dolayı kabul edilmiyordu. Faaliyetlerde kaldığımız

süreçte Önderlik Sahası'yla da ilişkilerimiz vardı. Önderlik Sahası'na, Amed ve Dersim eyaletlerine gitme önerimin deşifre olduğum halde kabul edilmemesini şikayet eden bir rapor gönderdim. Fakat raporu gönderirken Önderliğin orada olduğunu bilmiyorum, Önderliğin hala Beka'da olduğunu sanıyordum. Arkadaşlar nota cevaben; "yeni savaşçıları al, gel" diye haber gönderdiler. Zaman kaybetmeden yola çıktık. Sınırı geçerek bir köye gittik, köylülerin bizi şikayet etmesi üzerine yakalandık. İlk başta bize Türkiye ajanı muamelesi yaptılar. PKK'li olduğumuzu ispatlayamıyor, başımıza neler geleceğini bilemiyorduk. İki buçuk ay hücrede kaldıktan sonra bizi mahkeme de di-

Bu ilk görüşmenin ardından Önderlik hakkındaki görüşlerimin tamamen değişmesinin yanı sıra bir de Önderliğin ne kadar dikkatli bir insan olduğunu da görmüştüm.

Önderliğin insanı çok rahatlatan bir tarzı vardı. Her insan Önderliği gördüğünde heyecanlanır. Bu kaba bir korku değildir, insanın kendisini nasıl ifade edeceğini bilmemesinden kaynaklanan bir heyecandır.

yemeyeceğimiz tuhaf bir yere götürüp “serbest-siniz” dediler. Cezaevinden çıktıktan sonra Önderliğin şoförleri bizleri almaya gelmişlerdi, ama biz onları tanı mıyorduk. Sizi “eve götüreceğiz” dediklerinde oldukça şaşırmıştım. Dağa Lübnan üzeri gidileceğini sandığım için ikide bir “yok ben eve gelmeyeceğim, beni Lübnan’a götürün” di-yordum. Bende tam bir Lübnan takıntısı oluşmuş, kimi görsem “beni Lübnan’a götürün” diye ısrar ediyordum. Eve vardığımızda Cuma arkadaşın orada olduğunu gördük ve ilk olarak onunla görüştük. Bizlere “siz çiftliğe gidecek ve orada eğitim göreceksiniz, ondan sonra düzenlemeniz olur” dedi. Biz ise habire “yok biz dağa, Lübnan’a gideceğiz” diye tutturmuştuk. En sonunda bizi akademiye götürdüler. Akademiye gece saat 2–3 arası ulaştık ve hemen yattık. Bizleri sabah erkenden kaldırıp “kalkın, Önderlik geldi” dediler. Ben şaşkınlıkla; “Önderlik kim?” diye sormuştum. Çünkü bu bana o kadar inanılmaz geliyordu ki, Önderliği çok ulaşılmaz biri olarak düşünüyordum. Bir de o dönem “ben kim Önderlik kim, sıradan insanlar Önderliği göremez. Ben ise hiç göremem. Örgüt içinde yıllarca kaldıktan sonra ancak böyle bir şey olabilir” düşüncesindeydim. O gün çözümlemeye gittik ve ben çözümleme boyunca bunun bir rüya olduğunu düşündüm. Önderlik karşımızdaydı ve ben bu duruma bir türlü inanamıyordum. Önderlik benim bu durumumu fark etti. Önderliğe öyle şaşkın şaşkın bakınca, Önderlik bana dönerek; “Heval sen yeni mi geldin?” diye sordu. Önderlikle nasıl konuşulur, ne denir onu da bilmiyordum, o nedenle sadece kafamı sallamıştım. Önderlik; “çok şaşırmışsın, sanki şok olmuş gibisin” dedi. Gerçekten de öyleydi, şok olmuştum. Çözümleme bittiğinde ben çözümlemenin ne üzerine olduğunu bile hatırlamıyordum. Önderlik yeni gelen her grupta beraber yemek yiyordu. Çözümleme bitince arkadaşlar; “hazırlanın, Önderlikle yemek yiyeceksiniz” dediler. O zaman Avrupa’dan gelen iki üç arkadaş ve bir de yeni savaşçılar vardı. Bir arkadaş sessizce

bizi Önderliğin bulunduğu odaya götürdü. Sadece “sakın öksürmeyin, Önderlik çok kızıyor” dedi. Tek uyarısı bu olmuştu. Hiçbirimiz nasıl davranacağımızı bilmiyorduk. Hem Önderliği fazla tanımamaktan kaynaklı hem de Türk basının ve solunun işlediği gibi sert biri olduğuna dair bir imaj vardı zihnimde. Partiye katıldığım da benim için Önderlikten çok gerilla belirleyiciydi. Önderliği fazla tanıyan biri değildim. Bir de gerçekten çok korkuyordum. Çok sert bir yaklaşım bekliyordum. İçeri girdiğimizde Önderlik odanın köşesinde, ayakta bizi bekliyordu. Ben korkarak ve kısık sesle sadece “iyi günler” diyebildim. Diğer arkadaşlar da korkarak arkamda öylece bekliyorlardı. Önderlik kollarını açıp bize doğru gelerek; “Heval niye böyle soğuksunuz, beni öpmeyecek misiniz?” dedi ve beni kucaklayıp öptü, ben ise neredeyse bayılacaktım. Önderlik bizi o kadar sıcak karşılamıştı ki, benim zihnimde oluşturmuş olduğum bütün Önderlik imajı yerle bir olmuştu. Önderlik tüm arkadaşları öpüp sarıldıktan sonra bizleri oturttu. Çok samimi bir havada ellerini omuzlarımıza attı; “Nereden geldiniz, nasılsınız?” tarzında sorular sormaya başladı. Önderliğin insanı çok rahatlatan bir tarzı vardı. Her insan Önderliği gördüğünde heyecanlanır. Bu kaba bir korku değildir, insanın kendisini nasıl ifade edeceğini bilmemesinden kaynaklanan bir heyecandır. Bizler de böylesi bir heyecanla Önderlik karşısına çıkmış, Önderliğin bizleri rahatlatan tarzıyla konuşmaya başlamış ve yemekten önce bir buçuk saat Önderlikle sohbet etmiştik. O süreçte Zilan arkadaş eylemini yeni gerçekleştirmişti. Odanın bir köşesinde resmi vardı. Zilan arkadaş siyilden tanıyordum. Ablamla aynı hastanede çalışıyor ve aynı okulda okuyorlardı, o nedenle bize gelip gidiyordu. Ben resimlere bakınca Önderlik tanıyıp tanımadığımı sordu. Tartışmalarımız böylelikle Zilan arkadaş ve eylemi üzerine devam etti. Tartışma biraz daha ilerleyince “Niye katıldın, seni ne getirdi?” diye sordu. O süreçte benim için en etkileyici konu kadının gerilla olmasıydı. Bir sürü

sosyalist hareket vardı ama gerillacılık olgusu, özellikle de kadının gerilla olması beni en fazla etkileyen husustu. Ondan sonra biraz kadın örgütlenmesi üzerine konuştuk. Önderlik okuma düzeyimi sorduktan sonra beni eleştirerek; "Niye üniversiteyi bitirmeden gelmişsiniz, kim sizi çağırmış, bize kadro lazım, gelmişsiniz dünyayı mı kurtaracaksınız?" diye kızdı. Ben ise içimden Önderliğe kızıyordum. Önderlik gerçeğini bilen, anlayan bir duruştan ziyade küçük burjuvaca, ukalaca bir duruşum vardı. Önderliğin eleştirilerine karşılık; "katılın diye her gün siz çağrı yapıyorsunuz. Katıldık işte, daha ne istiyorsunuz?" diye cevap verdim. Başkan güldü, bir kahkaha attı; "tamam heval, katıl ama okulunu bitir öyle gel, bize kadro lazım" dedi. Ben ise; "ne kadrosu, biz üniversitede kimse okulunu bitirmesin diye gece gündüz çalışıp, çırpınıyoruz. Okulu bitiren katılmıyor. İnsanlar derslere girmesin diye elimizden geleni yapıyoruz." dedim. O zamanlar YCK örgütlenmesi öyleydi. Çünkü gerçekten de okulunu bitiren gelmiyordu. Önderliğin eleştirilerine anlam veremiyor ve "hem çağır hem de bizlere kız" diye içimden geçiriyordum. Başkan; "seni geri gönderelim"

dedi. Ödüm kopmuştu, daha önce Güneybatı'ya gitmiştim ve arkadaşlar beni geri çevirmişti. Bu nedenle de "ben deşifreyim, gidemem" dedim. Başkan; "herkes geliyor ama bize kadro, yetenekli, iş yapacak insan lazım. Geliyorsunuz, kolay, ucuz ölüyorsunuz, düşmanı tanımiyorsunuz" şeklinde birçok eleştiri yaptı. Önderliğin bu değerlendirmeleri biraz ağırıma gitmişti ama Önderlik sonradan bizi çok rahatlatı. Tüm arkadaşlarla tek tek konuşup, hepimize ne yapmak istediğimizi sordu. O ilk görüşmemizde konuşmamın bir yerinde öksürdüm. Cezaevinde kaldığımız için üşütmüştük, koşullarımız da gerçekten çok zordu, betonun üzerinde yatıyorduk. Aklıma hemen bizi Önderliğin yanına getiren arkadaşın "sakın öksürme, Başkan çok kızıyor" uyarısı gelince kendimi tutmaya çalıştım; Önderlik bana bakarak; "bir PKK'li öksürüğüne hakim olur heval" dedi. Sonra öksürenin ben olduğumu görünce ve bir de cezaevinde kaldığım da aklına gelince; "yok, yok sen cezaevinde kaldın, üşütmüşsün değil mi? Hadi öksür, öksür" diyerek bu sefer de sırtıma vurmaya başladı. Ben ise kıpkırmızı kesilmiş, öksüremiyor, kendimi tutuyordum. Sonra zayıf olmama takılarak bu halimle dağa gidemeyeceğimi, kilo

Çok güçlü bir hafızası vardı. Yaşamda da çok dikkatliydi, arkadaşların en ufak bir özelliğini kesinlikle kaçırmıyordu. Ayrıntılarda bu kadar çok şeyi hatırlaması beni çok şaşırtıyordu.

Önderlik her
davranışıyla insanı
şaşırtıyor, kendisine
hayran bırakıyordu.

almam gerektiğini söyledi. Bileğimi aldı kaldırdı. Zaten ülkeye gelene kadar da hep bileğime bakıyor; “sen çok zayıfsın, silah kaldıramazsın” diyor, ben ise hep; “kaldırırım Başkanım” diyordum. Bu ilk görüşmenin ardından Önderlik hakkındaki görüşlerimin tamamen değişmesinin yanı sıra bir de Önderliğin ne kadar dikkatli bir insan olduğunu da görmüştüm. Akademi ortamı çok kalabalıktı, yaklaşık iki yüz kişi vardı, ama Önderlik bir kere baktı ve bana, “Heval sen yeni gelmişsin değil mi, çok şaşkın bakıyorsun, sanki şok olmuşsun” dedi. Gerçekten şok olmuştum. Genelde de öyleydi. Akademiye yeni gelen biri olursa hemen fark ediyordu. Ülkeden arkadaşlar geldiğinde de isimlerini sorduktan sonra kimin hangi tarihte rapor yazdığını, raporunda neler belirttiğini ya da telefonda konuşmuşsalar ne zaman, neler konuştuklarını söylüyordu. Çok güçlü bir hafızası vardı. Yaşamda da çok dikkatliydi, arkadaşların en ufak bir özelliğini kesinlikle kaçırmıyordu. Ayrıntılarda bu kadar çok şeyi hatırlaması beni çok şaşırtıyordu. Bu kadar şeyi, binlerce insanı nasıl hatırlayabildiğine anlam veremiyordum. Önderliğin yaklaşımları sürekli olarak beni şaşırtmaya devam etti. Mesela, bizimle Akademiye gelen arkadaşlardan birinin devre sonunda yapılan platformundan çok etkilenmiştim. O arkadaş ülkeye gelmek istiyor, fakat Önderlik göndermek istemiyordu. Çok genç bir arkadaştı ve bir de ailenin tek çocuğuydu. O arkadaş, söz verme zamanı ülkeye geçmek için çok dayattı. Önderlik Avrupa’ya göndermek istiyordu. Önderlik kaç kardeş olduklarını sormuş ve hiç kardeşi olmadığını öğrenince yerinden fırlamıştı; “Nasıl yani kız, erkek kardeş yok mu, sen tek çocuk musun?” demiş ve bunun üzerine; “yok, yok sen gidemezsin, sana bir şey olursa ben senin annene nasıl hesap veririm, sen ne yapıyorsun? Ben kaldıramam böyle bir şeyi, bir annenin tek çocuğunu ben göndermem” demişti. Önderlik bütün merkezi kaldırarak, “gönderelim mi göndermeyelim mi?” diye sordu ve sonra arkadaşın tüm ısrarlarına rağmen gitmesine izin vermedi. Sonra ikinci devrede arkadaşlar tekrar ısrar ettiler, o da çok dayattı. Kurulda Şehit Harun arkadaş ve merkezi arkadaşlar vardı. “Biz koruruz gitsin, görsün” dediler. Önderlik ise sürekli;

“yüreğim kaldırmaz, vicdanım kaldırmaz” diyordu. En sonunda ısrarlar karşısında “seni Cuma’nın yanına göndereceğim, onun yanında kalacaksın, seni koruyacak” dedi ve o şartla gitmesine izin verdi. Ben o platformda Önderliğin yaklaşımından çok etkilenmiştim. Çok farklı bir Önderlik hayal etmişim ama çok ince ve duyarlı bir Önderlikle karşılaştıkça çok şaşırmıştım. Önderlik her zaman insanı şaşırtacak şeyler yapıyordu. Mesela bazen bir şey olunca biz, Önderlik gelirse kıyameti koparacak diye düşünüyorduk, ama Önderlik geliyordu ve çok farklı bir tavır sergiliyordu. Yani mutlaka bizi şaşırtıyordu. Biz, Önderliğin yemeklerini yapıyorduk. Önderliğin genelde işleri olduğundan dolayı yanına ya yemek götürdüğümüzde ya da bizi çağırdığında gidiyorduk. Bir keresinde kahve götürdüm. Kahveyi götürüp bıraktım. Tam çıkacaktım ki; “benimle yıldızları seyredersin?” dedi. Ben şok oldum, afalladım. “anlamadım Başkanım” dedim. “Neyi anlamadın, hadi yıldızları seyredelim” dedi. Beraber balkona gittik. Ellerini omzuma dayadı, gökyüzünü göstererek büyük ayının hangisi olduğunu sordu. Bilmediğimi söyledim. Bana yıldız kümelerini göstererek, hangisinin adının ne olduğunu, Samanyolu’nun nasıl oluştuğunu anlattı. Önderlik şimdi de savunmalarında evrenin oluşumunu yorumluyor, ama o zamanlar da; “acaba evren nasıl bir şey, başka gezegenler, başka yaratıklar var mıdır?” diye sürekli soruyordu. Ben ne diyeceğimi bilemediğim için lafı ağzımda eveleyip geveliyordum. Önderlik epey konuştu, yıldızları tarif etti. Gündemimiz hep siyasal, örgütsel olduğu için o zaman boşlukta kaldım, şaşırdım. Bir de bizim devremiz oldukça yoğun bir devreydi. Birçok yönetim krizi, Zeki tasfiyeciliği vardı. Çok yoğun örgütsel, ideolojik çözümlmeler oluyordu. Ben kendi kendime ‘Önderlik bu kadar farklı şeyler üzerine nasıl yoğunlaşıyor?’ diye düşünüyordum. Ama Önderlik öyleydi, gündemimize birden farklı şeyler koyuyordu. O zaman da çok şaşırmıştım. Önderliğin ne kadar farklı bir yoğunlaşma düzeyi olduğunu görmüştüm. Önderlik her davranışıyla insanı şaşırtıyor, kendisine hayran bırakıyordu.

Toplumsal İnşa Gençliksiz ve Öz Savunmasız Gelişemez

Sîdar Masîro

"Gelişmek ve kendini savunmak isteyen bir toplum için gençlik vazgeçilmez bir hazinedir" diyen Önder APO, gençliğin özgür yaşam inşasındaki görev ve sorumluluklarını da bize sunmaktadır. Gençliğin en temel görevi olarak toplumunu savunmak, olmazsa olmaz konumundadır. Toplumunu, değer yargılarını, öz kimliğini koruduğu oranda, gençlik toplumsal yaşam içinde yer alabileceği gibi toplumunu da her an için geliştirebilir. Bunun için de her an için gençliğin dinamik, canlı, eylemci, moralli, inisiyatifli özelliklerini kaybetmeksizin toplumsal öz savunmadaki öncülüğünü yürütmesi gerekir. Toplumların ayakta kalması ve varlığını sürdürmesi gençliğin sağlıklı olmasından geçer. Toplumun dinamik gücü olan gençlik, toplumsal sürekliliği sağlamada diğer toplumsal kesimlerden daha çok sorumluluk sahibidir. Bu sorumluluklar doğası gereği, toplumsal ihtiyaçlar temelinde belirlenmiştir. Buna denk hareket eden gençlik, toplumun öz savunmasını gereğince yerine getirir. Muhakkak ki öz savunma, toplum içinde yaşayan herkesin görevidir. Yedisinden yetmişine kadar; kadını erkeği, çocuğu yaşlısı herkes bir şekilde toplumsal varlığını korumak ve yaşamını sağlamak amacıyla öz savunmasını yapar. Öz savunma birilerine, bir yerlere havale edilecek bir gerçeklik değildir. Bir yerlere havale eden yaklaşım yanılgılarla yüklüdür. Yanılgıların somut sonuçlarını günümüz kapitalist sistemin toplumlar üzerindeki hâkimiyetinden görmekteyiz. Egemen sistemin çıkışından bu yana, egemenler toplumların savunmasını çökerterek kendi tekelleri altında tutmaktadır. Bu sayede istedikleri zaman, istedikleri gibi toplumun gücünden ve enerjisinden yararlanmakta ve kendilerine mahkûm bırakmaktadır. Gençliğin popülizmden uzak durması gerekir. Özellikle geliştirdiği eylemlerin amacına sadık olabilmelidir.

Gençlik eylem geliştirdiğinde bir toplumsal sorun karşısında duyduğu tepkiyi ve bu tepki sonucunda yeniyi inşa etmeyi hedefler. Sırf gösteriş olsun diye ne kendisini, ne de toplumsal değerleri tehlikeye atmamalıdır. Basına çıkıp oraya buraya poz vermek yerine, daha gizli bir şekilde eylemlerini gerçekleştirerek eylemin işlevselliğine özen göstermesi gerekir. Geliştireceği istihbarat ağlarıyla, küçük ama işlevli birimlerle devlet güçlerini şaşırtan eylemler geliştirerek hem kendisini hem toplumsal savunmasını daha derinliğine yaşamsallaştırabilir. Sistem içinde sistemle mücadele yürütmek kolay değildir. Anı anına gelişen saldırıları anlamak ve bu temelde karşılık vermek güçlü irade, inisiyatif ve kararlılık ister. Devlet karşısında özgür yaşamın inşası temelinde mücadele veren Kürt gençliğinin hiçbir zaman için tedbiri elden bırakmaması gerekir. Bundan dolayı da her zaman için yaptıklarını saklı yapması gerekir. Bunu yaparken tüm topluma ulaşmaktan vazgeçmemelidir. Haklılık toplumsallıktan gelir. Meşruluk da toplumsal destekten gelir. Sisteme karşı olabildiğine illegal olacak olan gençlik, her fırsatta tüm toplumu katabilmelidir. Gençlik kararsız olamaz. Bir eylem ne kadar iyi örgütlenmiş olursa olsun eğer uyulayıcısı olan gençlikte kararsızlık, çekingenlik ve tereddüt varsa başarıya ulaşması mümkün değildir. Kararlı olmak inançla, istekle ve yürekten katılımıla bağlantılıdır. Bir şeyler yapabileceğine, toplumsal yaşamı değiştirip dönüştürebileceğine inanan gençlik öz savunma eyleminde de kararlı olur ve büyük zaferi kazanan olur. Gençlik açısından eyleme girişmeden önce ciddi bir kararlaşılmaya gitmesi zorunluluktur. Hakim sistem karşısında sürekli eylem halinde olmak kolay değildir. Bunun yanında gençlik de basit ve kolay zapt edilecek bir gerçeklik değildir. Bu nedenle geliştirilecek eylem ister basit ister karışık

olsun, ister kolay ister zor olsun; gençliğin, başara-
cağına olan büyük inançla kişiliğinde güçlü kararlılık
oluşturması gerekir. Suçlu olan sistemdir. Sistemin
bu suçunu yüzüne vurmak, bu suçlarından dolayı
onu mahkum etmek gençliğin görevidir. Çünkü
gençlik haklıdır. Gençlik haklılığını haklı davasından
alıyor. Bilinçlenmiş, özgür toplumsallık temelinde
örgütlenmiş, inançla, cesaretle, moralli ve kararlıca
eyleme geçen gençliğin başarısız olması mümkün
değildir. Gerçeklik budur. Bu gerçeklik temelinde
hareket etmek ve öz savunmasını sağlamak her
gencin en temel görevidir. İdeolojik, eğitsel, politik,
ekonomik, kültürel yaşam alanlarının her birinde ak-
tif olarak yer alarak, gelişen sistem saldırılarını boşa
çıkarmak ve özgür yaşamın inşasını sağlamak müm-
kündür. Hakikatin bütünselliğinden yola çıktığımız-
da, bugün itibariyle egemen sistem tarafından
olabildiğine parçalanmış bir toplumsal gerçek-
likle karşılaşırız. Bu parçalanmadan en çok nasibini
alan kesim gençliktir. Gençliğin toplumsal görev ve
sorumlulukları konusunda yettiğinde ihtiyaçlara ce-
vap olamaması bu parçalanmış yapısından ötürüdür.
Sistemin özel yönelimleri sonucunda parçalan-

*Gençlik kararsız olamaz. Bir
eylem ne kadar iyi örgütlenmiş
olursa olsun eğer uygulayıcı-
sı olan gençlikte kararsızlık,
çekingenlik ve tereddüt varsa
başarıya ulaşması mümkün
değildir.*

ma daha da derinleşmiştir. Öyle ki kör düğüm halini
almış durumdadır. Öz savunma konusunda toplumlara,
toplum şahsında gençliğe dayatılanlara baktığımızda
olan ile olması gereken arasındaki uçurumu çok net
görmekteyiz. Başlangıçta da belirttiğimiz üzere 'genç-
lik toplumun öncü ve eylem gücüdür.' Bu gerçeklik
neticesinde gençliğin öz savunma görev ve sorumlu-
luklarını değerlendirdiğimizde, gençliğin öz savunmayı

*Gençlik eylem
geliştirdiğinde bir toplumsal
sorun karşısında duyduğu
tepkiyi ve bu tepki sonucunda
yeniyi inşa etmeyi hedefler.*

yeniden değerlendirmesi gerektiği anlaşılmaktadır.
Şöyle ki; öz savunma bilinçörgütlenme-eylem bir-
likteliğiyle anlama kavuşabilir. Yine eyleme biçilen
dar anlam, sadece bazı çalışma alanlarıyla sınırlı
bırakmak yerine daha geniş ve yaşamın her alanına
yayma gerekliliği doğmaktadır. Sistemin bugün iti-
bariyle gençliğe getirdiği 'toy', 'heyecanlı', 'hoayat',
'başıboş' ve 'bilinçsiz' gibi tanımlamalar da gençliğin
öz savunma misyonuna getirilen dar yaklaşımdan
kaynağını almaktadır. Oysaki gençlik toplumsal so-
runlar karşısında en duyarlı olan kesimdir. Yapısı
itibariyle diğer kesimlerden en önce müdahil olan
ve yeniyi inşa edendir. Bu gerçeklik öz savunma-
ya olan bakış açısındaki yanlışlıktan da kaynağını
almaktadır. Öz savunma sadece fiziksel bir saldırı
karşısında savunmaya geçmek ve bunun karşısın-
da refleks göstermek değildir. Öz itibariyle gerçek-
lik bu olsa da; toplumsal gelişim ve karşı gelişim
halinde olan hiyerarşik devletçi zihniyetin varlığı,
öz savunmayı yaşamın her alanında gerekli kılmak-
tadır. Doğru bilince sahip olmak, güçlü örgütlülükler
kurmak ve sonuç alıcı eylemler geliştirmek yaşamın
her alanında öz savunmasını geliştirmekle müm-
kün olacaktır. Yanı sıra öz savunma yıkmayı değil
oluşturmayı esas alır. Bir diğer anlamda toplumsal
inşayı hedef alır. Toplumun oluşturucu gücü ol-
ması itibariyle, gençliğin öz savunmanın yaşamsal-
laştırılmasında öncülük misyonunu etkili bir şekilde
yürütmesi gerekir. Çokça belirttiğimiz fikir-zikir-
eylem, teori-pratik ya da bilinç-örgütlenme-eylem
birlikteliğinin bu açıdan değerlendirilmesi gerekir.
Bu temelde; gençliğin öz savunma bilinç, örgütle-
nme ve eylemini bütünsel gerçeklik içinde ele al-
ması ve buna göre kendisini oluşturarak hareket
etmesi mücadeleyi anlamlı kılacaktır. Öz savunma
doğru anlaşıldığı oranda gençliğin toplum içindeki
öncülüğü de anlama kavuşacaktır. Geliştireceği
eylemler de başarıya ulaşacaktır. Özgür yaşamı
inşa iddiasında olan gençliğin bu yaşamı koruy-
acak sistemden yoksun olması kabul edilecek bir
durum değildir. Demokrasi, barış, özgürlük, siya-
set, kardeşlik ve eşitlik öz savunması güçlü olan
toplumlarda başarı şansı bulur. Bu değerler toplu-
ma aittir. Ve sistemin en yoğun saldırı altına aldığı
değerler de bunlardır. Kadın ve gençlik aracılığıyla
bu değerlere el atmakta ve kendi egemenlikçi zihni-
yetini şekillendirmektedir. Bunun gelişmemesi için,
bu özünü toplumsallıktan alan her türden değer-
in korunması ve özgür yaşamın inşasının sağlan-
ması öz savunmadaki doğru bilinç, örgütlenme ve
eylemden geçer. Bunu yapacak olan da gençliktir.
Bunun farkına varan ve bu temelde hareket eden
gençlik özverili ve kendine özgüveni olan gençlik-
tir. Demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü yaşamın
tüm insanlığa mal olmasını sağlayacak olan da
toplumsal öz savunmasını sağlamış gençlik olacaktır.

Karların yavaş yavaş erimesiyle doğa yeşil rengini göstermeye başlamıştı. Sanki 2011 baharı tüm baharlardan daha yeşil daha canlı geliyordu bana. Belki de bu güzellik Xakurkê alanına has bir özellikti ya da bana öyle geliyordu. 2011 baharında Xakurkê alanında, ağır silahlar bölüğünde kalıyordum. Arkadaşlar alan toplantısı için bizleri çağırmış, biz de karargaha doğru yol almıştık. Yol boyunca gökyüzüne, yeryüzüne, akan suya, tomurcuklanan çiçeklere bakmadan edemiyordum. Yanımdaki arkadaşlar ise durmadan bana takılıp; "heval Diyana, biraz daha böyle yürürsen yeryüzü ile bir olacaksın. Yeter artık önüne bak" diyorlardı. Ben ise hiç taviz vermeden gözlerimin görebildiği güzellikleri yüreğime de sığdırmaya çalışarak ilerliyordum. Böylece yolun nasıl bittiğini hiç anlayamamıştım. Kendimi birden karargahta buldum. Önce karargahtaki arkadaşlarla selamlaştım, daha sonra karargahın etrafında hangi otlar var bir kolaçan ettim. Benim bu halimi gören arkadaşlar, çaktırmadan arkamdan konuşup gülüyorlardı. Eminim; "bahar geldi, Diyana yine coştı" diyorlardı. Kısa bir süre sonra toplantı başladı. Hepimiz toplantının olduğu yerde bir araya geldik. Bir aylık pratik, örgütsel çalışmalar değerlendirilip kararlara gidildi. Toplantı sonrası biz gitmeye hazırlanırken, Rizgar Ersî arkadaş yanıma gelip şakayla; "artık SPG-9'ı kullanmanın vakti gelmedi mi?" diye sorunca bir şeyler olacağını hissetmiş ve ona elbet kullanmak isterim, kim kullanmak istemez? diye cevap vermiştim. O gün, o kadar mutlu olmuşum ki anlatmam, herkes hal ve hareketlerimden bir şey olduğunu anlamış ama bir şey de sormamışlardı. Zaten sorsaydılar da ben bir şey anlatmazdım. Böylesi bir şey bana göre hep gizli olmalıydı. Çünkü daha önce yaşanan pratikler vardı. En ufak bir deşifre edici hareket yapılan tüm hazırlıkları altüst edebiliyor, tüm çabaları boşa

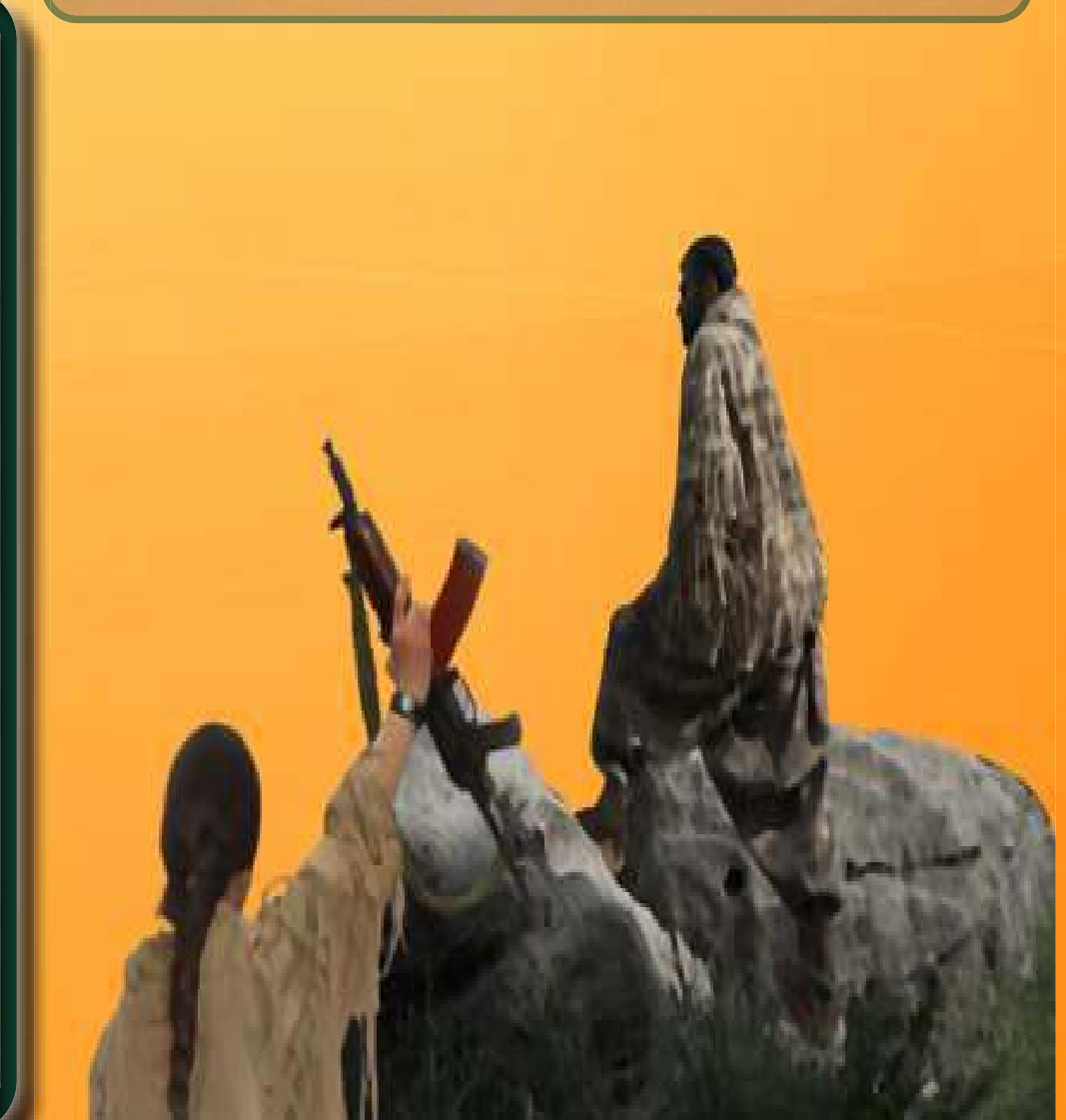

Kinim, öfkem çok büyüktü.
O güzel, yürekli ve kahraman
yoldaşlarımın
intikamını almalıydım.

O an eylemin çok
başarılı bir eylem
olduğunu anladım

çıkartabiliyordu. Ben buna birçok defa şahit olmuş-
tum. Bu yüzden de ne olursa olsun gerillada gizlili-
ğin her şeyden önce geldiğine inanıyor, İnandığım
şeye göre de hareket etmeye çalışıyordum. Zaten
bir şey varsa ve yapılacaksa, zamanı gelince örgüt
açıklar, gerekli bilgiyi verirdi. Bir süre sonra Nehir ve
Baran arkadaşlar beni yanlarına çağırıp askeri mal-
zemelerin olduğu deponun anahtarlarını verdiler.
Gidip SPG-9'a ait tüm malzemeleri hazırlayıp get-
irmemi ve hazırlanmamı söylediler. Başka da bir şey
demedi beni depoya gönderdiler. Ben ağır silah
bölüğündeydim ve en etkili kullandığım silah buy-
du. Demek ki silahı bir eylemde kullanmanın zam-
anı gelmişti. Ben ve Bêrîtan arkadaş, birlikte depoya
gittik. O kadar heyecanlıydım ki neredeyse koşar-
ak gidiyordum. Bu yüzden depoya ulaştığım zam-
an kan ter içinde kalmıştım. Depo çok uzak de-
ğildi ama ben öyle bir panik yapmıştım ki, sanki yol
ve zaman hiç bitmiyormuş gibi geliyordu. Depoya
ulaştığımızda paslanmasın diye yağlayıp paketle-
diğimiz bu koca silahı ve ona ait malzemeleri tek
tek dışarı çıkarttık. Mehmet arkadaş da malzeme-
leri arabaya taşımamız için bizlere yardım etti. Tüm
malzemeleri aldıktan sonra yola koyulduk. Karar-
gaha ulaştığımız zaman arabayı bir ağacın gölges-
ine park ettik. Dinlenmek için biz karargaha yakın
olan bölüğümüze, Mehmet arkadaş ise kararga-
ha yakın mesafede olan alan basının yanına gitti.
Kimseye bir şey söylemeden direkt bölüğe geçtik.
Daha sonra Rizgar Ersi arkadaş bölüğe gelerek,
bölükte bulunan arkadaşlara bir toplantı yaptı. To-
plantıdan sonra bizim gurubu yani SPG-9 grubunu
çağırdılar. Roketleri kontrol etmemiz gerekiyordu.
Çünkü roketler sağlam değilse bu bize pahalıya mal
olur, eylemimiz amacına ulaşmazdı. Tüm roketleri
tek tek kuralına uygun olarak kontrol edip hazırladık.
Yanımızda on beş roket götürecektik. Bunlardan
sekiz tanesi zırh delici, yedi tanesi ise parça tesirli
roketlerdi. Grubumuzda bulunan diğer arkadaşlar
ise Nehir, Baran, Şoreş, Diyana ve Cigerxwin ark-
adaşlardı. Arabadaki arkadaşların hepsi nereye git-
tiğimizi bildikleri için artık bir şeyleri gizlemenin an-
lamı kalmamıştı. Bu yüzden sevincimizi saklamıyor,
zılgıt çekiyor, slogan atıyor ve şarkılar söylüyorduk.
Gece Xinêre arazisine girdik. Gittiğimiz istikamet-
ten bütün karakolların ışıkları çok net görünüyordu.
Bu yüzden karanlıkta yola çıkmayı tercih etmiştik.
Mehmet arkadaş yol boyunca hiçbir şekilde ara-
basının ışığını yakmadı. Yolda ilerlerken içim içime
sıgmıyordu. Neredeyse abranın camını açıp ben ey-
leme gidiyorum diye bağıracaktım ki, kendi kendimi
durdurdum. Böyle bir şey hem benim hayallerimin
sonu, hem de planlanan eylemin sonu olurdu. Öyle
böyle kendimi dizginleyip yüreğimdeki coşkuyu
eylem anına bıraktım. Bu duygular içerisinde diğer
gurubun yanına ulaştık. Kendimizi ısıtıp biraz din-
lendikten sonra yakınlarda bulunan bölüğe doğru
yol alamaya devam ettik. Bölüğe ulaştığımız zam-
an Çiçek ve Rozerîn arkadaşlarla karşılaştık. Böyle

Evet,
bizler Egîdlerin
yolunda, ışığında yürümeliydik.
Yani yiğit olmalı, bu yolda öyle
ilerlemeliydik. Bu duygularla
yolumuza devam ettik...

olunca sevincimiz on kat arttı. Zaten uzun süredir bu iki güzel insanı görmemiştik. Durumlarını da merak ediyorduk. Alişêr ve Sofi arkadaşlar da oradaydı. Onlar eylem planlaması yapacaklardı. Eylem planlaması yapılanaya kadar biz ve eylemde yer alacak olan diğer genç arkadaşlar, Çiçek ve Rozerîn arkadaşın etrafında toplanıp sohbet ettik. Eylemde savunma grubunda olan bazı arkadaşlar; "heval Çiçek biz de saldırı grubunda olmak istiyoruz. Neden bizi de saldırı grubuna koymadınız?" diye sorunca, Çiçek arkadaş o her zamanki güleç yüzüyle; "valla heval ben de saldırı grubunda olsaydım iyiydi ama bak ben senden de daha geride, koordineleyim" diye cevap verdi. Tabii bizim geçler cevapsız kalırlar mı; hemen; "ama aynı şey değil ki heval Çiçek, sen yılların komutanısın, elbette koordine olacaksın" diye karşılık verdi. Bunun üzerine Çiçek arkadaş savaş ve savaş görevleri üzerine öyle bir konuşma yaptı ki, artık kimse bir şey söyleyemedi. Çünkü hepimiz bir yanlışlığın içindeydik. Savaşı sadece saldırı grubunda olmak, düşmanla birebir temas içinde olmakla eş tutuyorduk. Oysaki bu çok büyük bir yanlışlıktı. İşte Çiçek arkadaş yaptığı bu kısa konuşmayla bizleri bu yanlışlıktan kurtarmaya çalışmış, gerçek savaşın ne olduğunu kavramamızı sağlamıştı. Sofi arkadaş toplanan eylem gücüne toplantı yapacaktı, bu yüzden bizleri çağırdılar. Yaptığı bu toplantıda duygularını, öngörülerini, iddiasını bizlerle paylaştı. Çok moralli ve coşkuluuydu. Bunu bize yansıttığı için hepimiz can kulağı ile onu dinliyorduk. Konuşmasını tamamladığında bizlere; "serkeftin" dedi. Sonra bir arkadaşını kaldırıp; "heval senin adın ne?" diye sordu. Arkadaş; "ben söyleyemem, olmaz" dediği zaman hepimiz onun özel güçlerden bir arkadaş olduğunu anladık. Bunun üzerine Sofi arkadaş; "heval, hadi ben adını sordum. Sen niye kendini gizleyemiyorsun? Başka bir isim söyle gitsin, bak artık herkes seni tanıyor" deyince biz gülmeye başladık. Böylece gizli olan arkadaşımızın hiçbir gizliliği kalmamış tam tersine herkesin ilgi odağı olmuştu. Toplantı sonrası her grup hazırlığını yapmaya başladı. Tüm gruplarla vedalaşıp ayrılmaya başladık. Sadece savunma grubu orada kaldı. Biz saldırı grubunda olan arkadaşlarla yola çıktık. Tüm gruplarla fotoğraf çektik. Yüklerimizi katırlara yükleyip karanlıkla birlikte yol aldık. Ama riskli yerlerde fırtına gibi koşarak geçiyorduk. Tüm karakollar ışıklarını yakmışlardı. Işıkları o kadar güçlüydü ki, önümüzdeki patikayı bile görebiliyorduk. Uzun bir yürüyüşten sonra bir çeşmeye ulaştık, su içmek için kısa bir ara verdik. Ancak sabaha doğru Sermence tepesine ulaştık. Orada akşama kadar bekleyecektik. Çünkü eylem akşam gerçekleşecekti. Nehir arkadaş rahatsız olduğu için hemen bulduğu bir düzlüğe uzandı. Ben ise eylem heyecanından yerimde duramıyordum. Daha sonra keşif yerine gittim. Tepeyi

kontrol ettim. Düşman ile aramızdaki mesafe 300 metre kadardı. O kadar ağır silah eğitimi almıştım ama ilk defa bir eylemde kullanacaktım. Hem de İran'a karşı. İran rejimi birçok güzel yoldaşımızı idam etmiş, bu yolla özgürlük hareketimize tehditler savurmuştu. Bu yüzden onlara kinim, öfkem çok büyüktü. O güzel, yürekli ve kahraman yoldaşlarımın intikamını almalıyım. Bu yüzden de o an'ı, hatta saliseleri sabırsızlıkla bekliyordum. Bir ara İran'a ait keşif uçakları her zaman yaptığı rutin keşfi yaptı. İlk önce acaba deşifre mi olduk diye düşündük ama keşif uçağı çok kısa bir turdan sonra gidince rahatladık. Bizi fark etmediğı için geri dönmüştü. Bizler de rahat bir nefes aldık. Bir kere daha sürünerek, başımı hiç kaldırmadan keşif yerine gittim. Bir asker öylece karakolun önünde oturmuş, sigarasını yakmış, içiyor da içiyordu. Çok iyi bir hedefti. Onun oturduğu yerden karakola da isabetli atış yapılabilinirdi. Hemen arkadaşlara haber verdim. SPG-9 silahını o noktaya doğru yerleştirip namlusunun yönünü ayarladık. Nehir ve Şoreş arkadaşlar bana yardım ediyordu. Ben tüm hazırlıklarımı karanlık olmadan tamamlamak istiyordum. Bu yüzden de acele ediyordum. Her şey tamamdı. Şimdi sadece Alişêr, Çiçek ve Rizgar arkadaşların vereceğı talimatı bekleyecektim. Onlar ne zaman "vur" deseler, ben harekete geçecektim. Saat 11.00'a geliyordu. Saatler ilerledikçe ben daha da heyecanlanıyordum. Koordineadaki arkadaşların talimatıyla SPG-9'ı harekete geçirdim. Silahın yeri iyi olmadığı için basıncı beni çok etkiliyordu. Sanki iç organlarım çıkacak gibi oluyordu. Biz nasıl atış yapmaya başladıysak, onlar da anında karşılık vermeye başladılar. Havan ve obisler hemen devreye girdi. O mevzide ise dokça ve BKC silahını kullanan arkadaşlar vardı. BKC çalışıyordu ama dokça durdu. Roketlerimi atınca yanımdaki mevziyi kontrole gittim. Doçkaya baktım ve sorunun ne olduğunu anlamaya çalıştım. Doçkanın kapağı bozulmuştu. Hemen doçkayı tamir etmeye çalıştım. Bir yandan dokça ile uğraşırken bir yandan da havan parçaları yüzünden kendimi yere atıyordum. Bir ara karakolun durumunu anlamak için, o yöne doğru baktım. Mermiler ters yönden karakola doğru gidiyordu. Bu durum beni şaşırttı,

önce bir şey anlamadım. Sonra anladım ki saldırı grubundaki arkadaşlar pastarların kleşlerine ve dokça silahına el koymuş ve onların bulunduğu mevziden karakola ateş açıyorlardı. Mermilerin ters yönden karakola doğru gitmesi bu yüzdendi. O an eylemin çok başarılı bir eylem olduğunu anladım. Yine koordineenin talimatı ile geri çekildik. Geri çekilme esnasında grubumuz birbirini çok fazla uyarmadı. Çünkü bu konudaki tüm uyarılar eylem öncesi yapılmış, tüm arkadaşlar da bu uyarılara uyacaklarını belirtmişlerdi. Gerçekten de arkadaşların tümü kuralları tek tek yerine getiriyordu. Eee, kurallarıyla yapılan bir eylem başarılı bir eylem olurdu. Bizim eylemimiz de bu yüzden başarılı bir eylemdi. Ertesi gün eylem sonrası değerlendirme toplantısı yapıldı. Eylemde hiç kayıp vermemiştik. Yalnızca bir arkadaş yaralanmıştı. Yaralanan arkadaş ise kendisini gizleyen ama deşifre olan arkadaşımızdı. Bunu duyunca hem üzölmüş hem de o an'ı anımsadığımız için gülmüştük. Çünkü artık hiçbir gizliliğı kalmamış, herkes tarafından tanınan bir arkadaş olmuştu. Eylem başarılı bir eylem olarak tanımlandı. Arkadaşlar eyleme katılan tüm arkadaşlara Önderliğimizin rozetini hediye olarak dağıtmışlardı. Ben ve Nehir arkadaş o esnada dışarıda olduğumuz için bizim rozetimizi Rizgar arkadaş getirdi. Silah öyle bir basınç yapmıştı ki, toz toprak içinde kalmıştım. Ben ve Nehir arkadaş gidip üstümüzü başımızı temizleyip arkadaşların yanına geldik. Artık herkesin yerine dönme vakti gelmişti. Biz de bölüğümüze doğru yol aldık. Rizgar arkadaş da bizimleydi. Yolda ilerlerken Rizgar arkadaş bir ara durup bize bir yeri gösterip; "şurayı görüyor musunuz? İşte orası Egîd yoldaşın bizlere toplantı yaptığı yerdir. Egîd yoldaş bu mücadeleyi yaratan yoldaşlardandı. O olmasaydı, bugün bizler de olmazdık" dediğinde hepimiz duygulanmış, gözlerimiz dolmuştu. Evet, bizler Egîdlerin yolunda, ışığında yürümeliydik. Yani yiğit olmalı, bu yolda öyle ilerlemeliydik. Bu duygularla yolumuza devam ettik...

*Eylem başarılı
bir eylem olarak
tanımlandı. Arkadaşlar
eyleme katılan tüm
arkadaşlara
Önderliğimizin rozetini
hediye olarak
dağıtmışlardı.*

Endamê Koordînasyona Komalên Ciwan Ozgur Şerker Bersiv Da Pirsên Me

**Komploya navnetewî ya 15'ê
Sibatê li dijî Rêber Apo dikeve
sala xwe ya 24'emîn, hûn helwest
û têkoşîna ciwanan li dijî kom-
ployê çawa dinirxînin?**

Komploya navnetewî ya 15'ê Sibatê li beramber Rêber Apo, dîsa di şexsê Rêber Apo de li dijî tevahî gelê Kurdistanê dikeve sala xwe ya 24'emîn. Li ser komployê re 23 sal derbas bû. Di serî de hêzên hegemonîk û komploger, ya ku di nava vê komployê de cihê xwe girtin, bi taybetî jî di şexsê ABD, Îsrail, Îngiltere, ev hêzana hemuyan em destpêkê bi awayekî tund şermezar dikin. Dîsa li beramberî komployê jî roja destpêkê heta aniha di zemîna Kurdistanê de, ji heft salî heta heftê salî tijî berxwedan û têkoşînê derbas bû. Girêdayî vê yekê civaka me, gelê Kurdistanê 15'ê Sibatê weke Roja Reş îlan kir û berxwe da. Heman demê mîlîtanên tevgera azadiya Kurdistanê, bi riheke fedayî ser dijmin de çûn û di dil û mêjiyê dijmin de xwe teqandî. Dîsa jin wek îradeyeke azad, hebûn û azadiya xwe di Rêber Apo de dît, xwe pêre kir yek û asta têkoşîna xwe herî jor de da meşandin. Ciwanên Kurdistanê li beramber komploya navnetewî, ji roja destpêkê ve ji 99'an heta niha, xwe kirin xele-

kek ji agir û kîn, hêrs û nefreta xwe bi ser dijmin de barandin. Bi vî rengî helwesta li beramberî komploya navnetewî ya 15'ê Sibatê, ku li dijî Rêber Apo pêşket hemu salên xwe, hemu kêliyên xwe bi berxwedanê derbas bû, bi têkoşînê hat jiyan kirin. Encamê de jî hemu Kurdistan, tolhildanê qêriya û qêrîna xwe di berxwedaniyê de kilît kir. Di encamê de jî berdêlên giranbûha hate dayin, şehîdên mezin ya vê pêvajoyê çêbun, hemû jî bi şiyara "Hûn nikarin roja me tarî bikin" de, bûn sembolê vê pêvajoyê û riya me ronî kirin. Ji ber vê yekê di şexsê Xalît Oral, Aynur Artan, Selamet Menteş û her wiha Viyan Soran û dîsa ciwanên fedayî yên wê demê Mistefa Malçok, Ebu Muslîm Doxan û Evrîm Demîr em bi rêzdarî û bi hurmet bi bîr tînin û bejna xwe li beramber bîranîna wan ditewînin.

**Bi derketina Rêber Apo re
guhertinên li Kurdistan û
cîhanê avabûn çi bûn? Çima
Rêber Apo bû hedefa êrişên
hêzên**

Ev komplo çima pêşket? Ev hêzên komploger, ev hêzên hegemonîk ya ku hêza hemu cîhanê di destên xwe de kom kirine, çima beramberî Serokatîya me (Rêber Apo), lîstokek û dehfikeye bi vî rengî bêbextane pêşxistin? Çima bi dehan dewlet li ser Serokatîya me kom bûn? Viya fahm kirin, ev pirsana bersivandin, herî zêde jî piştî 23 salên derbas bûyî ji bo ciwanên Kurdistanê pêwîste. Ji her kesî zêdetir di vê demê de, ev komplo ya li beramberî Rêber Apo pêşket, lazime ciwanên Kurdistanê lêpirsîn bikin, bersiva wî bibînin û li gorî bersiva vê jî jiyan û têkoşîna xwe rêxistin bikin. Ji ber ku ev hêzên komploger bûn ku gelê Kurd sed sal di bin konseptê tasfiyê kirinê de dan jiyan kirin. Jiber encama vê siyaseta dewletên hegemonîk û komploger, gelê Kurd koletiyê jiyan kir. Heman demê, ji ber vê sedemê, yê ku "Pirsgirêka Kurd" tê gotin ava bû û gelê Kurd neçar hat hiştin ku di bin pencê qirkirinê de jiyan bike û her tim di nava êşê mezîn de jiyan xwe meşand. Ji bona vê jî derketina Serokatî li beramber vê polîtîkayê, li beramber vê konsept û zihniyetê herikandina dîrokê guherand. Tiştê ku bi salan hatibu runiştandin, bi riya hin polîtîkayan û ser esasê hin berjewendiyan hatibu plansaz kirin û di riya xwe de dimeşîya, bi derketina Serokatî re derbeke mezîn xwar. Serokatî van siyasatên hêzên hegemonîk, perçe perçe kir û hişt ku gelê Kurd vejîneke nû jiyan bike, pranga û zincîrên koletiyê ser xwe de bavêje. Heman demê aliyê civakî, çandî, leşkerî, îdolojîk û her alî ve civak vejînekê jiyan kir, şoreşa vejîne li Kurdistanê bi rê ket. Bi derketina Serokatî re ev politîkaya ku bi salan dihate meşandin û kes nekarî bû li hember bisekine pûç bû û ji holê rabû. Rêber Apo di Kurdistanê de ne tenê ji bo gelê Kurd, ji bo tevahiya gelên bindest xetekê azadiyê da ava kirin. Ev xeta azadiyê kûr kir û têkoşîna wê bilind kir. Ne azadiya sexte û ne jî bi navê azadiyê koletiyê jiyan kirin, rastî azadî çiyê? Jiyanêke azad çawa tê

jiyîn? Tarzê jiyanê azad çiyê? Ciwan, jin û civak di nava vê pergalê de çawa dikarin azad jiyan bikin? Serokatî vana bi hewldanên xwe yên pir mezin, bi têkoşîna xwe ya îdolojîk, siyasî û leşkerî têkoşîneke bê hempa da meşandin û fedayîtiya gelekê da ava kirin. Ji bona vê yekê jî ev hêzên komploger, derketina Rêber Apo û hebûna wî ji bo xwe xetereya herî mezin dîtîn. Ji bona vê jî Serokatî bi komploya ku dibêjin komploya Sedsalê, yê ku di dîrokê de mînakê ve nehatiye dîtîn, yê ku tu gelekî û tu pêşengê gelekî komployek wisa jiyan nekirye re rû bi rû ma.

Bersiva gelê Kurd û bi taybet jî ciwanan ,li beramber komploya navnetewî çawa dinirxînin? Sekna Rêber Apo ya berxwedana li dijî komploya û encamên kû bi xwe re pêşxist, ji bo ciwanên Kurdistanê peyamek çawa hildigre?

Ev 23 sal ji bo jinên Kurdistanê, ji bo ciwanên Kurdistanê, ji bo gelê Kurdistanê û tevahiya cîhanê jî, ji bo gelên bindest û azadîxwaz jî rehet derbas nebû û bêguman vê yekê qebul nekirin. Ev êşek mezîn û birînen pir kûr, kû nayên derman kirin ava kir. Dîl girtina Rêber Apo û weke çarmixekê xistina nava sîstema tecrîd û îşkenceya Îmralî, trajîdiyeke mezîn jibo gelê Kurd û jibona me teva bû û di dîrokê de jî tiştê bi vî rengî heta vê demê nehatibu jiyan kirin. Di vî alî de dibe ku hêzên komploger hinek encaman girtibin, lê belê berxwedaniya ku Serokatî bi taybet piştî 99'an li Îmraliyê da avakirin, di bin vê zext û zordariyê da afirandin, di encamê de ev hêzên komploger şaş û matmayî hişt. Belkî di nava

Kurdistanê de û di nava gel de jî hin kesan vê texmîn ne dikirin, dibe ku tam ev bawerî an jî nêzîkatiyek bi vî awayî nebû, hêvî nedikirin an jî ne li bendê bun, jixwe Rêber Apo jî dibêje ku "Ev ne berxwedaniyeke ji rêzê ye", kes bi vî rengî berxwe nedaye û ev şêwaz nedaye ceribandin, lê Rêber Apo viya pêşxist û Îmralî ne tenê jibo gelê Kurd, jibo tevahiya cîhanê bu qîblegeha azadiyê. Ciheke mîna Îmralityê ku weke tabutekê tê pênase kirin, bû dibistana ku îdeolojiya azadiyê têde ava bû. Ev der ji bo jin, ciwan û tevahiya gelê Kurdistanê bû çavkaniya nêrînên azad, çavkaniya ronahiyê û çavkaniya hêzê. Rêber Apo negot li vê derê şert û mercên kar kirin û têkoşînê nîne. Tu caran negot di van rewşan de berxwedanî nayê pêşxistin. Tam berovajî, di ber kendalê de ku dijmin li bendê bû Rêber Apo bê bandor bike û tevgera azadiya Kurdistanê tasfiye bike, bi navê Kurd û Kurdistanê tiştêk nemîne û bin ax bike, di rewşek wisa de Rêber Apo derketinek bi vî rengî kir û ev bû karekterî pêvajoya têkoşîna ku piştî komployê hat meşandin. Ev bû rihê jin û ciwanên Kurdistanê, îro têkoşîn jî ser vê rihê tê meşandin. Îro hestên kû tê jiyan kirin, kî û nefretê kû li beramber dijmin, li beramber hêzên komploger kû tu gel û civak vê zanebunê dernexistiye pêş, di gelê Kurd de, di tevgera me de û di tevgera ciwanan de tê jiyan kirin. Di encamê de ev êş berovajî hat kirin û îro ev bûye hêza têkoşîneke mezintir. Jibo vê jî di van rojan de, kû em salvegera komploya navnetewî cardin pêşwazî dikin, rola herî sereke dikeve ser milê ciwanên Kurdistanê.

Piştî 23 sal tecrîd û îşkenceya li Îmralityê, rol û misyona kû dikeve ser milê ciwanan çi ye?

Seknek çawa tê xwestin? Ciwan çawa dikarin li Rêberê xwe xwedî derkevin?

Serokatî dema li Îmralityê paradîgmayek nû afirand, ev herî zêde ji bo ciwanên Kurdistanê girîng bû. Ji ber ku di tu tevgerên şoreşgerî de, tu tevgerên azadiyê de, tu paradîgma û îdeolojiyê de jin û ciwan weke pêşeng nehatine pênase kirin, rol û misyona pêşengtî jêre nehatiye dayin. Ciwan bê îrade hatiye dîtin, weke hêzeke pratîk hatiye dîtin. Çawa ku binketin û xistinên destpêkê di jin û ciwanan de dane jiyan kirin, Serokatî jî xwestiye ku derketin û serhildaneke nû di vir de bide destpêkirin. Yên kû di koledariya destpêkê jiyan kirine de, Serokatî hêzeke bi vî rengî ava kir û ciwan jî di vê paradîgmayê de bi vî rolî rabûn, bi vî rengî di nava têkoşîna azadiya Kurdistanê de cihê xwe girtin. Jibo vê yekê ye jî eger îro em dikarin bêjin nirxek, destkeftiyek hatiye avakirin, ev bi saya RÊBER APO'ye. Tiştê herî girîng jî îro 23 sale Rêber Apo li Îmralityê ku tu kes nekaribûye 2 salan jî têde berxwe bide. Ji xwe sîstemê jî dixwest ku bi vî rengî, bi vê tecrîda kû ne tenê giran kirî, lê di dîrokê de nehatiye dîtin re Rêber Apo sînordar bike. Bêguman Rêber Apo vî tiştî pêşxistiye, jiber vê pêwîste ciwanên Kurdistanê jî vê pîvanê jixwe re esas bigrin û têkoşîna xwe bi vê pîvanê bidin meşandin. Ji her demê zêdetir pêwîste ciwan bi Rêber Apo re jiyan bikin, xeta Rêber Apo pratîk bikin. Rêber Apo çawa jiyan dike? Zor û zehmetiyan re çawa dibe bersiv? Li hember hêzên hegemonîk helwestek çawa raber dike? Bi çi rengî sekna xwe ya ser bi xwe, azadîxwaz û sekna "serî jî biçe ji nîrxên xwe, ji pîvanên azadiyê tawîz nade" raber dike? Ciwan jî lazime vî jixwe re esas bigrin. Li çar beşên Kurdistanê pêwîste ev fikir, ev nêrîn û ev xet serwer be û ev xet bê rêxistin kirin. Ciwanên Bakurê Kurdistanê heta Rojavayê Kurdistanê, ciwanên Rojhilatê Kurdistanê heta Başur, Mexmûr û Şengalê û derveyî welat, pêwîste qibleyek me hebe. Ev qible Rêber Apo ye, pîvanek me hebe û ew pîvan Rêber Apo ye. Ger em dixwazin têkoşîn bikin, berxwedaniyê pêş bixin û azadiyê ava bikin, pêwîste vê çaxê em li Rêber Apo meyze bikin, li gor Rêber Apo jiyan û têkoşîn bikin.

Ev sal, herî zêde ciwanên Kurdistanê deyndarê Rêber Apo ne, herî zêde ciwanên Kurdistanê pêwîste bersîva ev berxwedaniya Rêber Apo bidin û layiqê vê berxwedaniyê bibin. Pêwîste her ciwanek sala 2022'an weke derketineke nû bigre dest, her beşê Kurdistanê bi vî rol û misyonê rabe ser xwe û ev sal bike sala serkeftinê. Sala serkeftinê, sala ku îşkence û tecrîda li Îmraliyê tê meşandin perçe kirin e. Sala serkeftinê, dîwarên Îmraliyê hilweşandine. Sala serkeftinê, azadiya fîzîkî ya Rêber Apo pêkanîn û li ser axa Kurdistanê bi Rêber Apo re azad jiyan kirin e. Ger em karibin rojekî bêjin azad jiyan dikin, ev pêwîste bi Rêber Apo re bê jiyan kirin. Jiber vê jî 15'ê Sibatê raste roja

Di ketina sala 24'emîn ya komploya navnetewî de, bangawaziya we ji bo ciwanên Kurdistanê û cîhanê çîye?

reşe, lê weke tenê ev roj roja reşe û emê tenê vê rojê têkoşîn bikin pêwîste nêz nebin û her rojê bikin roja têkoşîna li dijî komployê. Her roj bikin roja hesab pirsîna ji hêzên komploger û hegemonîk. Ji ber vê yekê eger ciwanên Kurdistanê ev zanebûn, bawerî û israra kû Rêber Apo senteza hemu dîrok û civakê di xwe de kom kiriye bibînin, esas bigrin, li gor vê li her derê xwe rêxistin bikin û li hember dijmin û faşîzmê serê xwe netewînin û nebêjin em nikarin tiştek bikin, çawa kû Rêber Apo li Îmraliyê weke arteşekê bi tena serê xwe berxwedanî pêşdixe, şer dike û her rojê xwe di nava şereke mezin de ye, ciwanên Kurdistanê jî pêwîste ji herdemê zêdetir di sala 24'emîn de têkoşîna xwe bi vî rengî bigre dest û tevî şerê azadiyê bibe. Destpêkê di şexsê xwe de vî şerî bide destpêkirin, bi vî rengî derdorê xwe rêxistin bike û bi vî rengî bikeve çalakiyê de. Pêwîste îsal faşîzma dewleta Tirk ya qirker û dagirker, em bi tamamî perçe bikin û pûç derxînin. Hedef û armanca tevgera me, hedef û armanca tevgera ciwanên Kurdistanê ewe ku; em sala 24'emîn ya têkoşîna li dijî komploya navnetewî, em nehêlin kû bi komployê re jiyan bikin, nehêlin ku saleke din hêzên komploger polîtîkayên xwe li ser axa Kurdistanê bidin berdewam kirin. Çawa kû Viyan Soran bi sekna xwe ya bi rûmet û hêja, bi wê helwesta xwe ve bi tîpên zêrîn di nava dîrokê de cihê xwe girt, îro pêwîste ciwanên Kurdistanê vê helwestê bikin pratîk, di pratîkê de bi têkoşîneke serkeftinê di hemu karên xwe de bi serkeftî, bi tarz, tempo û rêbazên Serokatî pêngavek bidin dest pê kirin. Sal bikin sala serkeftinê û cenga xwe bi her awayî mezin bikin.

Destaneke Berxwedanê: Kela Dimdimê

Feraşîn Sîdar

Kela Dimdimê,
Keleheke ku dij-
min bi salan hewl
dida ku wê da-
gir bike lê heya
nêzîwê jî nikaribû
here. Keleheke
wusa bû.

Gelê Kurd her tim ji aliyê dagirkeran ve ji avabûna dewleta xwe ya serbixwe ya Kurd dihat astengkirin. Rêyên bazirganiyê ji bakur ber bi başûr û ji rojhilat ber bi rojava di nav axa dewleta Kurd re derbas dibûn. Dewleta Kurd ku xwedî cihekî stratejîk bû, timî rastî êrîşên dewleta Romê û Safewîyan dihat. Şah ji bo pêkanîna hêz û armancên xwe serî li tedbîrên bi tûndî dida. Ev jî berteka gelê feqîr dikişand. Di heman demê de Şah Ebbas ku dixwest Safewîyan têxe wek dewletek tenê, dixwest axayên kurdan bixe bin parastina xwe. Dema ku Safewîyan ev siyaseta dimeşand, herî zêde gelê Kurd zirar didît. Ji ber ku herdu dewlet jî dewletên mêtînger û dagirker bûn, her tim hewl didan ku ji axa xwe derkevin û bi talan û qetlîamê axa Kurdistanê dagir bikin. Di dema ku ev hemû pêşketin diqewimin, axayên feodal ê kurd jî hewl didan ku dewletek Kurd ava bikin. Lê feodalên kurd ji ber dijminatî û berjewendiyên di nav xwe de nekarîn bîr cem hev. Dewleta Romê û Îranê bi peymanekî axa Kurdistanê bi hev re par ve kiribûn. Dewleta Romê wê herêma Şemzînan, herêma Amedê, dewleta Îranê jî wê herêma ku Kela Dimdimê lê bû wê dagir bikira. Herdu dewletên dagirker eşîrên Kurd ku hem bi sîlehan bi zorê kiribû bindestê xwe û hem jî bi eşîrên Kurd ên ku xiyaret li gelê xwe kirine û çûne gel dijmin, bi wan re, her carê hewl didan ku axa Kurdistanê dagir bikin. Dagirkerên ku her sal eskerên xwe, ji bo şer dişande Kurdistanê, bi berxwedaneke mezin a gelê Kurd, heta dawî li ber xwe dan. Ji bo xaka xwe canê xwe feda dikirinê re rû bi rû man.

Avakirina Kela Dimdimê

YURTSEVER GENÇLİK

Biryarên li Kelê de jî ji aliyê Meclisa ku ji aliyê mezinên qebîleyan ve hatiye avakirin ve dihat girtin.

Eşîra Beroderan eşîreke pir mezin bû ku wek qebîleyan dijiyan û li derdora Çiyayê Dimdimê bi cih bûbûn û ne tenê li Kela Dimdimê, li derdora Kelê jî dijiyan. Çiyayê Dimdimê ku Eşîra Beroderan lê bi cih bûne, di navbera çiyayên Kurdistanê de çiyayekî pir mezin bû. Aliyekî wî diket Mûsilê li Mezopotamyayê, aliyekî wî diket Romê ber bi Wanê, aliyê din jî diket Îranê. Ji ber axa wê ye bi bereket, cihekî ku dijmin hewl dida ku wê dest bixe bû. Kela Dimdimê ku di serdema şahê Îranê Şah Abbas de hatiye çêkirin, ji aliyê pêşengê Eşîra Beroderan Xanoyê Cengzêrîn ve bi hostatîyek pir mezin hatiye çêkirin. Xano bi wêrekî, pêşbînî, edalet û berxwedana xwe ya li hember dijmin ve dest bi rêbertiya eşîrê kir. Bavê wî hîn dijîya û Ji bo fikrê wî, li wî jî dişewîrîn. Di heman demê de bavê wî tevî temenê xwe yê mezin, dîsa jî beşdarî şer dibû û axa xwe diparast. Ji xwe jin û mêrên Kurd her tim bi leheniya xwe, bi parastina nasname û axa xwe destan nivîsandine. Xano ew firsend neda dagirkerên ku dixwestin axa Kurdistanê dagir bikin û doza wî ew bû ku gelê Kurd li ser axa xwe jiyanêke wekhev û aram bijî. Çêkirina kelehê avahiyeke ku gelê Kurd li dijî Şahê Îranê nîşan daye ku dikare li ser axa xwe, bi rêveberiya xwe, nasname û çanda xwe jiyan bike. Xano Kela ji aliyê hosteyekî ermenî ve hatiye pêşniyarkirin da ku wî biparêze û xizmeta wî bike, bi wî hosteyî daye çêkirin. Hosteyê bi eslê xwe êrmenîye karên Şah ava dikir, dema ku Şah ew wek tehdîd dît û xwest wî bikuje, hoste xwe spartîye kela Xano û di avakirina Kela Dimdimê de cih girtiye. Kela, bi zanatiyek mezin ve hatiye ava kirin. Wexta ku Xano ev Kela da çêkir, wê çaxê wî ji bo çêkirina vê Kelê bi çengan zêr dida serhoste û paleyan. Ji wê rojê şûn de, navê wî danîn Xanoyê Çengzêrîn. Kela Dimdimê, Keleheke ku dijmin bi salan hewl dida ku wê dagir bike lê heya nêzîkê jî nikaribû here. Keleheke wusa bû. Kele ji gelek beşan pêk tê û li dora wê de dîwarekî pir bilind hatiye avakirin. Li ser dîwêr nobedar dinihêrîn, ji dûr ve dijmin didîtin û Xano agahdar dikirin. Eskerên Xano diçûn li hember dijmin şer dikirin, bêtî ku dijmin nêzî Kelê bibe jî.

Bi berxwedaneke mezin dijmin têk dibir. Di hûndirê Kelê de gelek beş hatibû çêkirin. Malên Kurdên ku 5 hezar zêdetir li kelehê bi cih bûne, dikanên ku esnaf lê dixebitin, cihên ku çek ji bo parastinê li dijî dijmin lê tên çêkirin, xanên ku ji bo bazirganên ji derve tên hatine çêkirin û gelek cihên din ên tê jiyan kirin. Xweşbûna Kelê gihîştibû pir gelên kû derve dijîn. Bazirganên ji dûr ve eşyayên xwe li vir difirotin û dema vedigeriyan behsa avahîya bi heybet a Kelê dikirin. Di Kelê de ne tenê Kurd jiyan dikirin. Êrmenî, Erebb û gelên din jî li wir jiyan

dikirin. Biyanîyên ku dihatin kelehê di cih de bala wan dikişand, eger ajanên wek dewleta Îranê bûna, agahî didan Xano û eger ew ajan poşman bibûna û her tiştî bigotana, ew dihatin efukirin û di kelehê de xizmet dikirin. Ger înkâr bikirana û negotana, dihatin dardekirin û ji gel re wek mînak didan nîşan kirin. Gelê ku di Kelê de, bihevre jiyan dikir. Her tim baweriya xwe bi edaleta Xano, wekheviya wî dianîn. Biryarên li Kelê de jî ji aliyê Meclisa ku ji aliyê mezinên qebîleyan ve hatiye avakirin ve dihat girtin. Heger Xano biryarek bigirta, pêşî gazî Meclîsê dikir û piştî ku pêşniyar, fikr û ramanên wan digirt û bi wan dişewîrî, piştî bi hev re biryar didan. Xelkê Kelê hemû rojên xwe, baş çi nebaş bi hev re dijîyan û her tim Çanda xwe zindî dikirin. Li Kela Dimdimê rastiyeke jiyanê hebû ku bi rêveberî û yekitiya wê jî aliyê tu nîzam û pergala ve nedihat xeyalkirin. Hem dijmin heyret dima hem jî eşîrên li devdora wê heyran dima. Dema ku Dewleta Romê li herêmên din ên Kurdistanê ku eşîrên din lê dijiyan, diçû şer, eşîran ji Xano alîkarî dixwestin û Xano leşkerên xwe ji bo alîkariyê dişand û diheştin ku dijmin bikeve nav axa Kurdistanê. Xano bi vî hêla xwe ve yekîtiya nîşanî eşîrên din da û eşîrên din ên ku li Kurdistanê nasname û axa xwe parastibûn cesaret da wan û hînî wan kir ku dev ji axa xwe bernedin. ■

Hasekê Saldırılarının Ardından

C.Dağlı

Hasekê'de 20 Ocak'ta IŞİD'in cezaevine saldırarak başlattığı kenti ele geçirme girişimleri tüm-den kırılrsa da, çatışmalar hala devam ediyor. Cezaevinin bir kısmı hala dinci çetelerin elinde ve aralarında yöneticilerin de olduğu çetelerden kaçının kaçmayı başardığı henüz tam bilinmiyor. SDG 23 Ocak'ta yaptığı açıklamada, hem saldırının nasıl olduğunu anlattı, hem de bir bilanço verdi: "Saldırı gerçekleştiren bazı çetelerin itiraflarına göre, bu saldırılarda en az 200 çete canlı bomba olarak yer aldı ve bu çetelerden bazıları Serêkaniyê ve Girê Spî, bazıları ise Irak tarafından gelerek Xiwêran Mahallesi'ne yerleşti. 6 ay süren hazırlıktan sonra 20 Ocak'ta saat 19.30 sularında bomba yüklü araçlarla cezaevine saldırı düzenlendi. Cezaevinin içindeki çeteler de görevli sağlık ekiplerine, aşçılara ve güvenlik güçlerine saldırarak kaçmaya çalıştı. Söz konusu memurların akıbetine ilişkin henüz net bilgiler elde edilemedi. Çetelerin kaçma girişimi büyük oranda boşa çıkarıldı fakat bazı çeteler cezaevinin yakınındaki İktisat Fakültesi'ne kaçmayı başardı. Yakalanan bazı IŞİD çetelerinden

edindiğimiz bilgilere göre, bazı sorumlular Türkiye ve Serêkaniyê gibi işgal altındaki bölgelere kaçmak istedi. Bazıları ise Irak'ın Ramadî bölgesinden geldi ve bu da dikkat çekici. İşgalci Türk devleti ve çeteleri, güçlerimiz IŞİD çeteleriyle uğraşırken Eyn Îsa hattında güçlerimizin mevzilerine saldırarak 3 savaşçımızın şehadetine neden oldular." Çatışmalarda şu ana kadar 200 dolayında IŞİD'li öldürüldü, 3500 aşkın dinci çete ise teslim alındı. Saldırı iyi hazırlanmış, daha bütünlüklü bir planın parçası gibi görünüyor. Rojava kaynakları, saldırının ardında Ankara'nın olduğu konusunda ısrarcı. Zaten çoğu Türkiye'nin işgal ettiği bölgelerden gelmiş durumda. Üstelik Haseke'ye yardıma giden SDG güçlerinin de Türk SİHA'larının saldırısına uğradığı ve yardıma gitmesinin engellendiği görülüyor. Çetelerin geldiği yer gibi, kullandıkları silahlar da Türk devletiyle bağlantılı. Öldürülen dinci çetelerden ele geçirilen roketatarların TSK envanterinde kayıtlı olduğu görüntülerle belgelenmiş durumda. Bu tür deliller olmasaydı bile, TC, bölgede haklı olarak baş şüpheli durumda olurdu. Mevcut durumda ise şüpheye mahal yok. IŞİD saldırısı Türk istihbaratının ve kurmaylarının planlayıp yönettiği bir operasyondur. Dinci çetelerin Haseke saldırısıyla birlikte ÖSO-TSK da Ayn Îsa ve Til Temir bölgesinde saldırıya geçti. Tam bir uyum ve eş zamanlılık söz konusu! Sina cezaevinde, aralarında çok sayıda yöneticinin de olduğu 5 bin dolayında IŞİD'li var ve bunlar "tehlikeli" kategorisinde yer alan dinci çeteler. Saldırı sonucu burası tümenden boşaltılabilseydi, IŞİD için muazzam bir silahlı güç hazır demektir. Ve bu güçle Haseke'nin ele geçirilmesi pekala mümkün olabilirdi. Stratejik önemdeki Haseke bölgesinin kaybının, Özerk Yönetim için telafisi çok güç sonuçlar yaratacağı aşikar. Dahası, resmi olarak IŞİD'in elinde bir bölge, Türk devleti için "meşru hedef" olma gibi bir ek avantaja da sahip. Ama işin asıl yönü, bizzat Özerk Yönetimi, özcesi Rojava devrimini geriletmek ve mümkünse boğmak için uygun şartların yaratılmak istenmesidir. Bölge tüm büyük güçlerin kuvvet yığıldığı bir bölge. İnanılmaz sayıda aktörün çatışan ve iç içe geçen çıkarları söz konusu. Daha dün kanlı bıçaklı olanlar birden bire kardeşleşiyor; eski dostlar düşman oluyor. Dengeler de, taraflar da sürekli

değişiyor. Dinci kiralık çeteler, paralı askerler, aşiretler; bu karmaşık ağda kendilerine alan buluyorlar. Türk devleti ise bölge karşı-devriminin en önemli merkez üslerinden biri olarak, Rojava devrimini ve her türden devrimci gelişmeyi boğmak için muazzam bir çaba harcıyor. Suriye'yi bir "dinci faşist serası" haline getirerek, emperyalist sermayenin ihtiyaç duyduğu her yere bu dinci çeteleri gönderme, bu kiralık katilleri sevk ve idare etme işini Ankara'daki dinci faşist iktidar omuzladı. Önce IŞİD üzerinden soyundu bu göreve. (IŞİD'in o "ilk çıkış" yaptığı Musul olayları ve TC'nin oradaki tavırları hatırlansın.) IŞİD'in güçlenip Rojava'yı kana boğmasını olanca gücüyle destekledi. (Ünlü "Kobane düştü düşecek" sevinç çılgınlıkları hala kulaklarımızda!) Ama nihayetinde Rojava devrimi IŞİD canilerinin üstesinden gelmeyi başardı. O zaman devreye doğrudan Türk ordusu girdi. Adım adım işgale başladı Rojava'yı. Serekaniye'den Afrine (arada Kobane hariç) bölgeyi ve Idlib'i işgal etti. Tüm bu bölgeleri "dinci faşist yetiştirme çiftliği" olarak kullandı. Yakın dönemde Libya'dan Artsakh'a (Dağlık Karabağ) kadar bir dizi alanda bu tosuncuklarını kullandı. Her fırsatta onları Rojava'ya, Özerk Yönetim'in hakim olduğu alanlara, ayrıca öncelik Rojava'da olsa da, kimi zaman Şam hükümetinin kontrolündeki bölgelere yönlendirdi. Böylece dört başı mamur bir "toprak tırtıklama siyaseti" yürüttü. İşgal ettiği bölgelere kaymakamlar, valiler atadı; okullar açtı. Türk devleti bu işgali sadece kendi adına yapmadı. Bir NATO ordusu olarak, İttifak adına da yapmış oldu işgali. Rojava devrimini boğmak istemesi, salt bir "Kürt alerjisi" üzerinden açıklanacak bir şey değil. O, demokratik halk devrimini

Türk devleti bu işgali sadece kendi adına yapmadı. Bir NATO ordusu olarak, İttifak adına da yapmış oldu işgali. Rojava devrimini boğmak istemesi, salt bir "Kürt alerjisi" üzerinden açıklanacak bir şey değil. O, demokratik halk devrimini boğmakla görevlidir.

boğmakla görevlidir. İşin "Kürt ulusal sorunu" üzerinden kendi "toprak bütünlüğü" boyutu var kuşkusuz. Ama daha önemlisi, tüm bölge gericiliğini ve emperyalizmi tehdit eden demokratik halk devrimidir. Bu yüzdendir ki, "SDG'ye destek veren ABD ve Uluslararası Koalisyon Güçleri", Türkiye'nin Rojava işgallerini engellediler. Bırakın engellemeyi, daha önce çeşitli yazılarımızda gösterdiğimiz gibi, bu işgalin önünü açtılar, hatta Afrin başta olmak üzere işgal hareketini kışkırttılar. Heseke'ye saldıran IŞİD çetelerinin ellerindeki silahların NATO menşeli olması, saldırının arkasındaki güçlerin kimler olduğu hakkında yeterince fikir veriyor. Bu açıdan bakıldığında, IŞİD'in Sina cezaevi baskını ile başlayan saldırı, bir bütün olarak, tüm bu karşı-devrimci güçlerin bilgi ve onayı ile yapılmakta. Tüm dünya gericiliğinin bu dinci çetelere ihtiyacı var. IŞİD, diğer dinci çeteler onların çocuğudur. Haseke'de sergilenen bu vahşi saldırı da aynı merkezlerin, eğer doğrudan planlama sürecine katılmadıysa, en azından onayı ile gerçekleşmiştir. Türk devletinin ise doğrudan işin içinde olduğuna dair en ufak bir kuşku bulunmuyor. O, "icranın başı" olarak saldırıda yer almış bulunuyor. Hayat planlara göre ilerlemiyor. Masa başı planlar ne olursa olsun, özellikle halkların özlem ve istemleri, iradeleri sürece dahil olduğunda, apayrı sonuçlar çıkıyor ortaya. SDG ve ona destek veren geniş halk kesimleri, karşı-devrimcilerin Haseke'deki planlarını başarısızlığa uğratmayı başardılar. Henüz tüm çatışmalar bitmese de, dinci çetelerin saldırıları ezilmiş durumda. Rojava devrimi bir kritik süreci atlattı. Silahlanmış ve örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez! ■

Popüler Kültür Saldırılarına Karşı Gençlik Nasıl Direnmeli? (2)

Andok Özgür

Kürdistan ve Kürt halkı üzerinde dünyada eşi olmayan bir kültürel soykırım (özellikle de 13 Şubat 1925'ten bu yana) yürütülmektedir. En tehlikeli biçimde, kültürkırım düzeyinde yozlaştırma geliştirilmektedir. En önemlisi de Kürdistan gençliği bu büyük yozlaştırma harekâtının boy hedefi durumundadır. Kürdistan tarihsel toplumsal kültüründe rastlanmayan düzeyde anavatandan kaçış, sömürgeci egemenlerin diline sevdalanma, ulusal-toplumsal kimliğini inkâr, uyuşturucu kullanımı, fuhuş, kumar, egemenlere özenme, cinsel sapkınlıklar vb. sömürgeci egemenliklerin ajan kurumları eliyle son derece planlı bir biçimde geliştirilip yaygınlaştırılmaktadır. Zindanlar tarihte olduğu gibi günümüzde de ehlileştirme, asileri sömürgeci sisteme entegre etme merkezleri olarak rol oynamaya devam etmektedir. Anaokulundan üniversitelere kadarki asimilasyonist eğitim kurumlarının hepsi Kürt ve diğer etnisetelere mensup çocuklarla gençleri Türkleştirmek, Araplaştırmak, Farslaştırmak için en ince ayrıntılarına değin programlanmış politikalar uygulamaktadırlar. Okul dışı zamanlarda da bu politikaların aralıksız sürdürülmesi için internet kafeler, kafeler, parklar, sinemalar ve stadyum gibi yaşamın hemen her alanı özel savaş mevzileri olarak değerlendirilmektedir. TV dizileri, "sosyal programları", magazin vb. ile aile ocakları bile sömürgeci ajitasyon ve propaganda bombardımanı altında tutulmaktadır. Tüm bunların eksik bıraktıklarını tamamlamak üzere spor, özellikle de futbol, sanat, özellikle de müzik ve reklamın her türü devreye sokulmaktadır. Zaten adı geçen tüm bu politikaların topluma yedirilmesinde kurumsal olarak reklam sektörü başrolü oynamaktadır. Reklam popüler kültürün olmazsa olmazıdır. Algı yaratma ve yönetmenin en güçlü araçlarının

başında reklam ve reklamcılık gelmektedir. Sanıldığığının aksine toplumları siyasi partiler ve liderler değil, algı oluşturma ve yönlendirme tekeline ellerinde tuttuklarından daha çok reklam şirketleri yönetmektedir denirse, bir gerçeklik ifade edilmiş olur. Bu gerçeklik, başta ABD ve AB ülkeleri olmak üzere dünyanın birçok ülkesindeki seçimlerin dev reklam şirketlerinin yarışmasına dönüşmüş olmasıyla da kanıtlanmaktadır. Seçimlerde halkın tercihlerinden çok, algı yaratma ve algı yönetimi yöntemleriyle reklam şirketlerinin, sermaye ve iktidar tekellerinin istedikleri parti ve liderler halka seçtirilmektedir. Reklam sektörü en çok kar sağlamanın yanı sıra, siyasi iktidarlara kontrol altında tutmakla da öne çıkmaktadır. Reklam projesi oluşturulurken, 'algı farkı yaratma' felsefesiyle hareket ederek sonuç alabiliyorlar. Temel yöntemleri, tüketiciye "bu markada benden bir şeyler var, beni anlıyor, benim gibi düşünüyor" duygusunu vermektir. Tüketici kesimde bu algıyı yarattıktan sonra istediği gibi yönlendirebilir. Ekonomi, sanat, spor, barınma, ulaşım, cinsellik; yani yaşamla ilgili akla gelebilecek her şey popüler kültürün nesnesi olarak değer bulur. Sistemi meşrulaştırdığı oranda değerlidir. Asıl önemlisi konunun ideolojik boyutudur. Toplumun günlük olarak kendini ve kendine ait olanı kendine, yaşam tarzı ve tarihine uygun olarak üretebilmesi popüler kültür yoluyla engellenmektedir. Dahası, kapitalist modernite sürecinde toplumlar ve kültürler tarihsel üretim biçimleriyle birlikte yok edilmektedir. Modern üretim yöntemleri ve araçlarıyla (endüstriyalizm ve kitle iletişim araçları-medya) topluma ait tüm yerellikler tarihten silinmektedir. Bir yandan son derece planlı-programlı bir çabayla yerellik yok edilirken, diğer yandan ise sistemin propaganda araçları ve sözcüleri yerelleşme ve yerel değerlerin korunmasından bahsedebilmektedirler. İdeolojik ve siyasi olarak yerelliği, toplumların özyönetimi bilincini ve uygulamasını yok ederek yaşam bulan kapitalist

modernist sistem, en çok kadını ve gençliği reklam sektörünün nesnesi olarak kullanmaktadır. Gençliğin hep doğruyu, iyiyi, güzeli, yeniye arayan ve ulaşmak için mücadele etme potansiyelini reklam sektörü kaldıraç gibi değerlendirmektedir. Yarattığı algılarla da gençliğin geleceğinin sanal dünyada olduğunu yaymaya çalışmaktadır. Hak, adalet, özgürlük, eşitlik gibi ülküler uğruna mücadele ile ahlaklıdemli insan olmaya çalışmanın, bunun yol ve yöntemlerini aramanın beyhude, geri/gerici tutumlar olarak yansıtmak için büyük çabalar sarf etmektedir. Bu çabalarla gençliği ne ölçüde etkileyebilmektedir? Bu sorunun yanıtı gençliği sosyolojik bir gerçeklik olarak iyi tanıyarak verilebilir. Gençlik, demografik olarak çeşitli yaş grupları biçiminde tanımlanmaya çalışılmaktadır. Sosyolojik bir kesim olarak, tarihsel toplum ve kültür bağlamında değerlendirmek daha doğru bir yaklaşımdır. Gençlik toplumsal bir formasyondur. Gençlik, salt biyolojik özelliklerden çok, toplumsal özelliklerini yaşayan ve yaşatanları tanımlar. Gençlik toplumun en dinamik, öğrenmeye ve dolayısıyla gelişmeye en açık, toplum aleyhine içeriden ve dışarıdan her türlü saldırıya karşı öz savunma yapmaya, isyan etmeye meyilli olan kesimdir. Dolayısıyla, toplum karşıtları için ciddi bir tehlike potansiyeli oluşturan ve pratik olarak da toplumun öncü gücüdür. Toplum ve kültür karşıtlığını sistematize eden Kapitalist modernite için tehlikeli olabilecek toplumun bu en aktif kesiminin etkisizleştirilmesi, dahası sermaye ve iktidar tekellerinin amaçlarının gerçekleştirilmesinin hizmetine koşulması için ellerinden gelenin fazlasını yapacaklarına kuşku yoktur. Popüler kültürün üretilmesi sürecinde gençlik, özellikle de genç kadın yıldızlaştırılarak, vücudunun her parçasına ayrı bir rol yükleyip ayrı bir fiyat biçilerek tam bir nesne haline getirilmektedir. Toplum bu üretim sürecinin dışında bırakılmaktadır. Çoğunluğun beğenerek istediği iddiasıyla piyasaya çıkarılan kültürel ürünler toplumsallıkla ve toplumun ölçüleriyle bağlantılı değildir. Bu ürünlerin içeriği ve mesajlarına bakıldığında bu durum daha net anlaşılır. İçerik ve mesajlarında cinsiyetçilik, devletçilik, iktidarcılık, milliyetçilik, bilimcilik, dincilik, kadercilik, karamsarlık, belleksizlik, rekabetçilik, taklitçilik, tüketicilik, egemenlere benzeme, onlara hayranlık duyma, kıskançlık, erotizm, pazarlamacılık, gösterişçilik, biçimcilik, köşe dönmecilik, amaca ulaşmak için her yolu mubah görme, bana necilik ve daha buna benzer yığınla özellik esas temaları oluşturmaktadır. Toplumun on binlerce yıl boyu lanetlediği, Kutsal Kitapların ve dinsel metinlerin haram saydığı özellikler özenilecek kişilik özellikleri haline getirilmektedir. Popüler kültür kimi zaman sisteme dönük eleştiriler de içermektedir. Ancak bu eleştiriler sistemin özüne ve yapısallığına dokunmamaktadır. Sistemin alternatifini de önermemektedir. Bu eleştiriler aslında sisteme duyulan toplumsal öfkenin yumuşatılması, statükonun savunulması ve meşrulaştırılmasına hizmet etmektedir. Bir başka deyişle toplumun öfke ve tepkisinin sulandırılması, direniş yerine muhalefet, isyan yerine protesto ikame edilmesine çalışılmaktadır. Özünde toplumun değişim arayan devrimci duygularının saptırılmasıdır. Bununla da anormal olanı normalleştirmek, sapkın olanı asıl gibi göstermek, toplumsal vicdan ve ahlaka karşıtlık içeren her şeyi ise popülerleştirilip kabul edilebilir hale getirmek istemektedirler. Diğer yandan gençlikte en üst temsilini bulan verili olanı sorgulama, yeniye arama, haksızlığa/yanlış tavrı alma, zulme karşı direnme, bireyciliğe karşı toplumculuk, farklılıklara saygı, ilkel ve değerlere bağlı olma gibi asıl toplumsal değerler gözden düşürülmeye çalışılmaktadır. Sonra da bu özelliklerin yanlış, kötü ve

Popüler kültür, küresel hegemonik özel savaş merkezlerince esasları, hedefleri, yöntemleri, araçları belirlenen ve planlanarak uygulanan büyük bir kültürkırım ve toplumkırım hareketidir.

uzak durulması gereken tehlikeli ve geri özellikler oldukları ilan edilmektedir. Devrimcilik, örgütlenme istemi, sömürgeci politikalar ve devletin zulmüne karşı direnme, Kürt Özgürlük Hareketi'ni olumlama, gerilla, grevci işçiler, hak arayan emekçiler, cinsiyetçiliğe ve bunun devlet eliyle yürütülmesine karşı direnen kadınlar, askere gitmeyi reddeden gençler, kayıp anaları vb. bu tehlikeli duruşlar ve sahipleri olarak gösterilmektedir. Bunlar popülerleştirilmez, aksine gayri meşru ilan edilir, değersiz gösterilmeye çalışılır. Değer ve değerli olan nedir? Sistemin öne çıkardığı ve popüler hale getirdiğidir. Popüler olan nedir? "Halkın tuttuğu ve sevdiği" olarak ilan edilendir. Popüler olmayansa, "Halkın tutmadığı ve sevmediği" denilenlerdir. Dikkat edilirse, popüler olan ve olmayan, kıymetli ya da kıymetsiz olan şeyler hep sistem tarafından belirlendiği halde, sanki halk tarafından belirleniyormuş gibi sunulmakta, böylece iktidarın istediği ve belirlediği şeyler halka mal edilmektedir. Gençlik söz konusu olduğunda ise bu politika çok daha incelikli olarak uygulanmaktadır. Bu belirlenim tarzını gençliğin tarzı olarak kabule, dahası teorize ederek savunmaya hazır satın alınmışlar da her zaman el altında bulundurulmaktadır.

Kürt Kültür ve Sanatını Günümüze Taşıyan Üretim Aracı; TEŞÎ

Her toplumda kimi aletler vardır ve o aletler zamanla o toplumun sembolü olur. Birisi bir toplumun ya da ulusun ismini zikrettiği zaman o topluma dair insanların aklına ilk önce o aletler gelir. Fetihçi ve sömürgeci toplumlarda bu aletler genelde askeri techizat ve silahtır. Tarihsel Arap ulusunun sembolü eğik kılıç(bu zamanla Seyfullah olmuştur) ve Kuran'ı Kerim'dir. Türklerin sembolü oktur ve üç hilalli bayraktır. Moğollar, kılıç, at ve okla bütünleşerek tarihe adlarını katliamlarla ve talanlarla yazdırmışlardır. Yine İngilizlerin ve Romalıların sembolü askeri zırh, haç ve kılıçtır. Modern tarihte faşist Alman diktatörü Hitler sayesinde; içinde onlarca düşünür, yazar, filozof, şair, ideolog, müzisyen çıkaran Alman toplumu, panzer ve gamalı haçla anılır olmuştur. Saydığım bu uluslar içinde sahip olduğu onca değerden dolayı en büyük değer kaybını Alman toplumu yaşamıştır. Savaş ilk önce savaşılan halkı tüketir. Her ne kadar bu toplumların milliyetçileri halen bu aletlerden ve onlar sayesinde yaratılan tarihten övgüyle söz etse de, bu aletlerin amacı yaşatmak değil yok etmektir. Bu tarihe methiyeler dizenlerin de kalem ok ve kılıç, mürekkepleri ise insan kanıdır. Birçok ulus ise, bu ulusların aksine gerekmedikçe; savaştan, sömürüden ve fetihten uzak yaşamayı kendileri için daha uy-

Kürtlerin tüm
savaşları kötüye
karşı mazlumu
korumaya
dönüktür.

Teşî'nin bir diğer özelliği ise; dokuma sanatının temelini atmış olmasıdır. Bir şey ne kadar gelişirse gelişsin her zaman köküyle anılır.

gun görmüştür. Kendi coğrafyamızın insanlarını ele alacak olursak; Ermeni toplumu zanaatkâr ve şehrili bir toplum olarak altın, bakır işleme sanatına öncülük etmiştir. Romenler ve Çingeneler eğlence kültürlerinin bir parçası olan dans figürleri ve çalgılarıyla anılırlar. Alevi toplumu bağlaması, deyişleri ve semahıyla anılır. Bu şekilde anılan toplumların ortak özellikleri çevrelerinde insanların dünya malı için birbirinin hayatını karartıkları savaşlara inat kendi insani ve vicdani değerleriyle bütünleşmeleri ve o değerler vasıtasıyla sonu olmayan savaşlardan uzak kalarak sadece kendi toplumsal değerlerini koruyup yaygınlaştırma amacı içinde olmalarıdır. Bu toplumların içine Kürt toplumunu da ekleyebilirdim ama Kürt toplumu bu toplumlardan biraz farklıdır. Kürt toplumu gerektiği yerde savaşıyor ama bu savaşları bir yeri işgal etmeye dönük değil kendi topraklarını ve değerlerini korumaya dönük savaşlar olan bir toplumdur. Bilinen en meşhur savaş lideri Selahaddin Eyübî'dir. Eyübiler Kürt lideri Selahaddin Eyübi döneminde hem en parlak dönemini yaşamıştır hem de Avrupa'dan gelip Kudüs'ü işgal eden Avrupalı lejyonerlerden İslam inancının ilk kıblesi olan Kudüs'ü kurtarmıştır. Ve bu kadar güçlü bir lider olmasına rağmen ondan bahsedene ister yendiği kesim olan Avrupalılar olsun, isterse kendi taraftarı Müslümanlar ve Kürtler onun adil ve merhametli oluşundan bahsederler. Onun böylesine adil ve merhametli olmasının nedeni Kürtlerin toplumsal değerlerini sonuna kadar özümsemesi ve sahip olduğu bu değerlerden dolayı iktidarın ve gücün kendi kişiliğini bozmasına izin vermemesidir. Kürtlerin tüm savaşları kötüye karşı mazlumu korumaya dönüktür. Bu yüzden Kürtler Gurzê Rûstem ve karga burunlu Kürt hançeri dışında savaşçı bir toplum olmalarına rağmen pek de savaşla anılmazlar tarihten günümüze kadar. Çünkü savaşla tarihe damgasını vurup onun tarihine güzelleme yapanlar sadece sömürgecilerdir.

Teşî; Kürt kültürünün def, daq ve agal ile birlikte en önemli parçalarından biridir. Teşî; tarihin bilinmeyen çağlarından beri Kürt kültürünün bir parçası olan ve insanın doğa ve hayvanlarla kurduğu doğal ilişkinin bir sonucu olarak ortaya çıkan bir alettir. İşlevi hayvanın yününden ip yapmaktır. Bu ipler vasıtasıyla da çorap, kazak vb. her çeşit kıyafet yapılarak insanların zorlu kış koşullarında sıcak tutulması sağlanır. Hayvanın yününden

faydalanarak ip yapmaya yarayan bu alet sayesinde, hayvanların katledilmesine neden olan onların derisinden faydalanma kültürü azalmış ve bu sayede daha az hayvan katledilmiştir. Tarihi köklerini tarım toplumunun ortaya çıkmasına kadar götürebiliriz. Çünkü avcı toplum döneminde hem el altında yününden faydalanılacak hayvan yoktu hem de avlanan tüm hayvanların herşeyinden faydalanılıyordu. Basit bir alet gibi görünsede insan-hayvan ilişkisinde devrim niteliğinde bir gelişmeyi beraberinde getirmiştir.

Mezopotamya'da insanlığın ilk köy yerleşimlerini kurduğu, ilk tarımı yaptığı, ilk hayvanları evcilleştirmeyi düşündüğü dönemde Teşî hayvanların derisinden elde edilen kıyafet ihtiyacını azaltarak, hayvanların evcilleştirilip çoğaltılmasının önünü açan bir alet olmuştur. Ve belki de bu sayede evcilleşme eğiliminde olan hayvanların soyunun tükenmesi engellenerek o hayvanların bugünlere gelmesi sağlanmıştır.

Teşî'nin bir diğer özelliği ise; dokuma sanatının temelini atmış olmasıdır. Bir şey ne kadar gelişirse gelişsin her zaman köküyle anılır. İşte bugün ki, dokuma, nakış, dikişi, ip yapım makinalarının kökeni Teşî' dir. Kürtler her ne kadar basit görünse de, insanlık için ve insan-doğa ilişkisi için büyük bir öneme sahip böylesi bir aleti insanlığa kazandırdıkları için kendileriyle gururduymalıdır. Çünkü insanlığın faydasına olan bir şeyi keşfetmek, içinde katliamlar olan bir savaşla övünmekten daha iyidir. Kürtler olarak tıpkı tarihimizde olduğu gibi zalimlere karşı savaşmalıyız, insanlık için üretmeliyiz...

Duran Kalkan

İdeolojisiz İnsan Ve Toplum Olmaz

ideolojik çalışma ve mücadelede zayıf olan bir hareketin başka çalışmalarda güçlü olması mümkün değildir. Her şey ideolojik mücadeleye, çalışmaya, çizgiye bağlıdır. Ne kadar ideolojik mücadele o kadar siyasi ve askeri mücadele, ne kadar ideolojik başarı o kadar siyasi-askeri başarı. 'Ben ideolojik çalışma yürütmem ama iyi bir asker olurum, komutan olurum, zafer kazanan fedai militan olurum, iyi bir siyasetçi olurum, diplomat olurum, siyasi mücadele yürütürüm' demek hiçbir şey anlamamak oluyor. Kesinlikle öyle bir yaklaşım doğru değildir. Çin'de de Mao o kadar ordu ve askerlikle işleri yürüttüğü halde ideolojik-örgütsel çalışmalardan, siyasetten kopuk askerliği eleştiriyor, onların hepsine 'sapma' diyor ve mücadele ediyor. Herkes için bir mücadele gerekçesi oluyor. Bizde de bu konuların mücadele konusu yapılmadığı, böyle de olunabilir sanıldığı durumlar yaşanabiliyor. Her şeyi kendine göre uyarlama sonucu bu tür durumlar ortaya çıkıyor, bu da çok anormaldir. Bunun gerçekte, hakikatle bir ilişkisi yoktur. İdeolojik çalışmalarda kavramlar üzerinde tartışıyoruz. İdeolojik mücadelede, ideolojik çalışmada, ideolojik ifadede dil ve üslup çok önemli bir araçtır. Önder Apo'ya "en önemli silahın nedir?" diye sorduklarında hiç tereddüt etmeden "dilimdir" dedi. Bütün çalışmayı dil ile yaptığını, bütün başarıyı dil gücüyle kazandığını rahatlıkla söyledi. Üslup konusunda çok titizdi, çok dikkatliydi. Önderlik nettir, anlaşılırdır, üslubu vurguludur, polemikçi değildir, kimseyle bireysel polemige hiç girmedir. Mutlak doğrucu değildir, her düşünceye değer verdi ve sentez yarattı. Önderlik üslup, tarz konuları üzerinde çok yoğun duruyordu. O bakımdan bütün kavram kullanışlarına dikkat etmek gereklidir.

İdeolojik alan dediğimiz çalışmalar ifade çalışmalarıdır. Bu da dil, üslup ve kavramla oluyor. Sözlü yaparsın, yazı diliyle yaparsın, müzikle yaparsın hepsinde kavram ve ifade var. İçeriği bunlar belirliyor. Öz ve biçim gibidir. 'Biçimi dikkate alma benim özümü bak' dersin kimse inanmaz. O öz doğru bir biçim bulmazsa yeterince anlamını vermez. Dolayısıyla ideoloji, felsefe doğru kavram ile buluşmazsa içeriğini tam yansıtmaz.

Liberalizm, her şeyin özünü boşaltmaktır

Özel savaş dünyasında yaşıyoruz. Önder Apo liberalizm için "kapitalist modernitenin en temel silahıdır" dedi. Liberalizm demek, her şeyi sulandırmak demektir, her şeyin özünü boşaltmaktır. Sulandırmanın ve özünü boşaltmanın en temel araçları da kavramlar oluyor. Kavramların içini boşaltıyor, anlamını değiştirerek özünü saptırıyor. Güncel olarak topluma saldırı esas olarak kavramlar üzerinden geliyor, küçük burjuvaziye yaptırıyor. Durmadan yeni şeyler üretiliyor. Öyle bir şey ki Türkiye'deki Türkçeyi neredeyse anlamaz hale gelmiş durumdayız. Önce Türk Dil Kurumu vardı. 'Türkçe zayıf yeni kelimeler üretiyoruz' diye bir sürü anlamsız kelime üretti, bazıları hakim oldu ama çoğu olmadı. Güya Türkiye'nin devrimci akımı da oldu. Şimdi öyle değildir. Bu bozmayı şimdi özel savaş merkezi yapıyor, sokakta yapıyor, küçük burjuvazi yayıyor, kavramların özü boşaltılarak anlaşılmasın diye muğlak hale getiriliyor. Bu konularda daha mücadeleci ve dikkatli olmaya ihtiyaç var. Önümüze ne konuluyorsa kabul etmemeliyiz, ne konuluyorsa tekrarlamamalıyız. 'Doğru-yanlış nedir?' anlamak gerekiyor, çünkü aklımız

Kazanamıyorsak eğitmiyoruz demektir. Kişiliklerimiz ayrı da ondan dolayı yapamıyorum' dememek lazım. Öyle bir şey yoktur. Kendimizi eğitmiyoruz, başka türlü eğitiyoruz, başta yerlerden etkileniyoruz, çevremizden etkileniyoruz, liberal saldırılardan etkileniyoruz, onları kullanıyoruz.

var, ret-kabul ölçülerimiz var, doğru-yanlış ayrımını yapmalıyız. Her şeyi sorgulamadan geçirmeliyiz. Böyle bir sorgulama olmazsa doğru olmaz. Aslında dejenere olan insan tipi, yozlaşma buna deniliyor. Esas yozlaşma böyle bir muğlaklaştırmanın üzerinden geliyor. Öyle oluyor ki kimse kimseyi anlamaz hale getirilmek isteniyor. Sözün çekiciliği yanında, ciddiyeti, ağırlığı kalmıyor, yaşam laçkalaşiyor. Lümpenizm ve laçkalık böyle geliyor. Aslında bu ideolojiksizlik değil o da bir ideolojidir. Kapitalist modernitenin ideolojisi. Liberalizmin bir versiyonu, bir hayat buluş biçimi oluyor. Bu konuda çok dikkatli olmak gerekiyor. Önderliği bir de bu açılardan okumak lazım. Önderlik sadece bilgi yığını değildir. Sadece bir askeri savaş da değil, bir üslup, bir dil, bir tarzıdır. Bunlar eğitim ve çabayla, toplumla bağ içerisinde tarihsel bilinç oluşturarak, amaçla bağlı olarak ortaya çıkartılmış gerçekler olmaktadır. Önderliğin de kendisini eğiterek ortaya çıkarttığı hususlar oluyorlar. Önderlik kendisini eğite eğite bu hale getirdi. Kendisini eğitmek için çok çaba harcadı. Hiçbir şey eğitimsiz, emeksiz ortaya çıkmadı. Kendisini eğiterek yaratılmış bir durumdur. Herkes kendisini eğitip Önderlikle aynı düzeye getirebilir. Biz de öyle olabiliriz. Önderliğin dilini, üslubunu, tarzını tümüyle uygulayacak bir düzeye kendimizi getirebiliriz, çünkü Önderlikte kendisini eğiterek o özellikleri kazandı, biz de kendimizi eğitirsek o özellikleri kazanabiliriz. Kazanamıyorsak eğitmiyoruz demektir. Kişiliklerimiz ayrı da ondan dolayı yapamıyorum' dememek lazım. Öyle bir şey yoktur. Kendimizi eğitmiyoruz, başka türlü eğitiyoruz, başta yerlerden etkileniyoruz, çevremizden etkileniyoruz, liberal saldırılardan etkileniyoruz, onları kullanıyoruz. Bu hususlar ideolojik alan açısından çok önemlidir. Liberalizm beyinsizleştirmeyi önce burada geliştiriyor, dili ve üslubu anlaşılmasız kılıyor. Ondan sonra düşüncesizlik yaratıyor. Dolayısıyla ideolojik çalışmanın, mücadelenin çok önemli boyutu bunlardır. O kadar açık kavramlar olmasına rağmen her şey ters yüz edilmiştir. Biraz da farklı diller konuştuğumuz için böyle oluyor, doğru sanılıyor. Türkçe bilmiyor sonradan öğreniyor, ne öğreniyorsa herhalde Türkçe böyledir sanılıyor, halbuki öyle değildir, o bozulmuş bir Türkçedir. Kürtçe öğreniyor, herhalde Kürtçe böyledir sanıyor, halbuki bozulan Kürtçedir. Birçok dili öyle öğrendiğimizde dilin aslını bilememe, egemen sistemin, liberalizmin saldırılarını görememe sonucunda sanki doğru dilmiş gibi geliyor, bundan dolayı direnme ortaya çıkıyor. Eleştiriyoruz ama anlaşılmıyor, eleştiriler anlamsız karşılanıyor. Günlük yaşamda bunları fazlasıyla görüyoruz. Dilde milliyetçilik, dincilik, bilimcilik, iktidarcılık, cinsiyetçilik çok yansıyor, çünkü anlamadan

kullanıyorlar. Güya mücadele ettiğini sanıyor ama aslında yanlış bulduğunun yayıcısı, onun destekleyicisi oluyor bunun farkında bile olunamıyor.

Teorinin amaç kazanmasına ideoloji diyebiliriz

İdeoloji tanımına, ideolojinin ilişkide olduğu diğer kavramlara değinebiliriz. Ahlak, ideolojiye daha yakındır. Yakınlığı ilkesel olmalarından kaynaklanıyor. Felsefe, ideolojiye daha yakındır, yorum olsa da yaşamla çok daha bağlıdır. En çok karıştırılan teori ve ideolojidir. Teori, sistemleşmiş bilgidir. Analiz, yorum, bir şeyin değerlendirilmesidir. Bilgi yığını teori değildir ama sistemleşmiş bilgidir. Peki neye göre sistemleşmiş bilgi oluyor, hakikat ve yöntemle göre sistemleşmiş bilgi oluyor. Teorinin sistem kazanması da hakikat ve yöntemle göredir. Sapmış hakikate göre olmuşsa, sapmış hakikate göre oluyor. Yöntem sistem kazandırıyor. Dolayısıyla teoriyi böyle anlamak gerekiyor. Teori ideolojiyle karıştırılıyor. Teori ideoloji sanılıyor, ne kadar çok bilgi olursa o kadar çok ideolojik olduğu sanılıyor, dolayısıyla teorik bilgi, sistemli konuşma, yazma ideolojik faaliyet görülüyor ya da ideolojik durum olarak değerlendiriliyor, bu yanlıştır. Birbiriyle bağı var ama ideolojik sonuca gitmeyen bilgi birikimine ya da analize, yoruma teori denilmez. Bir bilgi sistematığının teori olabilmesi için, bir hakikat ve yöntemle göre sistematize olması gerekiyor, bir de ideolojik sonuca gitmesi lazım. Öyle olmazsa amaçsız ve muğlak kalıyor. Bir şeyi böyle değerlendiriyor ama 'niçin değerlendirdi, nereye gidecek?' sorularına cevap veremiyor, amaçsız kalıyor, teorinin amaç kazanmasına ideoloji diyebiliriz. Yine sistemli bir bilginin yeni bir şeyi ifade etmesine, onu tanımlamasına ideoloji diyebiliriz. Yani tanımlanan duruma ideoloji diyebiliriz. Bu biçimde yakınlıkları var. Ondan dolayı birbirine karıştırılıyor. Teori ideoloji sanılıyor, ideoloji teori sanılıyor, ideolojik mücadele teoriymiş gibi ele alınıyor. Gerçek tanımından koparıldığı için ideoloji doğru anlaşılmazsa doğru ideolojik mücadele yürütülemez, doğru duruş gösterilemez. Teori de amaca bağlanmaz, ideoloji haline gelmezse bir analizdir ama bir çözüm değildir, bu işle uğraşanlar 'muğlaktır' diyorlar. Lenin 'teori gridir' diyor. Yani içinde çeşitli tonları barındırıyor, doğru ve yanlışları içinde taşır, net değildir, 'pratik beyazdır'

diyor. Yani somuttur, doğru ve yanlış pratik ile belli olur. Teoride ne yüzde yüz doğru ne yüzde yüz yanlış yoktur, doğru ve yanlışlar iç içedir, birçok yöne gidişi ortaya koyar, bu bir düşünce gücü bir bilgi yığınıdır, onun somutlaştığı yer pratiktir. İşte teoriden pratiğe giderken aradaki aşamaya da ideoloji diyoruz. Böyle tanımlayabiliriz. Teorinin pratiğe geçerken şekilleniş haline ideoloji diyebiliriz. Pratikleştirilmek istenen teorinin ortaya çıkardığı ilke ve ölçülere ideoloji diyoruz. Dikkat edilirse ideolojinin pratik ile de bağı var, kesinlikle pratikten kopuk değil, teoriyle de bağı var ama ne teoridir ne de pratiktir, teorinin sonucu pratiğin başlangıcıdır. Pratiğin yolunu çiziyor, ahlakta böyledir. Önder Apo ahlaki toplumu böyle tanımladı. Onun için ideoloji ahlaka daha yakındır. İlkeler ve ölçülerin toplamı olarak ahlakta öyledir. Ama ideolojinin teoriyle yakınlığı da belirttiğimiz temeldedir. Kesinlikle birbirine karıştırmamak lazım. O zaman pratiğe geçerken alınan şekil, ilke ve ölçülerdir.

Doğru yaşamın yolu ideolojidir

Teori de amaca bağlanmaz, ideoloji haline gelmezse bir analizdir ama bir çözüm değildir, bu işle uğraşanlar 'muğlaktır' diyorlar. Lenin 'teori gridir' diyor. Yani içinde çeşitli tonları barındırıyor, doğru ve yanlışları içinde taşır, net değildir, 'pratik beyazdır' diyor. Yani somuttur, doğru ve yanlış pratik ile belli olur.

'Nasıl yaşamalı?' Sorusuna verilen cevaba ideoloji diyoruz. O nedenle temel çizgilerden söz edildiğinde teorik çizgi demiyoruz, 'teorik analiz' diyoruz ama 'ideolojik çizgi' bir de 'stratejik çizgi' diyoruz. Mücadelenin yol yönteminin, ilkelerinin belirlenmesi stratejik çizgi; yaşamın yolunun, ilkelerinin belirlenmesi, ilke ve ölçülerinin belirlenmesi ise ideolojik çizgidir. İdeolojiyi bu biçimlerle tanımlayabiliriz. İdeolojiyi şöyle de tanımlayabiliriz: İdeoloji, yaşamın ilke ve ölçüleri olarak da tanımlanabilir. Daraltıldı mı yaşam tarzı olarak ifade edilebilir. Yaşam tarzı ideolojinin esaslarından birisidir ama daraltılmış halidir. Sadece öyle olamaz. Evet yaşamın ilke ve ölçüleri ama gerçekleşen değildir 'ideolojik plan, ideolojik karar, ideolojik devrim' diyoruz. Yaşam tarzı denince sadece var olanı ifade ediyor ama bir de hedeflenen de var, programlanan da var, onunla da politikaya yakındır, politika da planlanıyor, programlanıyor, ideoloji de planlanıp programlanıyor, evet bir mevcut ilke ve ölçüler var ama bir de yanlışları var, düzeltilmesi, doğruya çekilmesi gereken ilke ve ölçüler var. İdeolojik mücadele onun içindir. İdeolojik planlama, programlama bu çerçevede oluyor. 'İdeolojik amaçlar' diyoruz, işte ideolojik amaçlar böyle oluşuyor. İdeolojiyi sadece yaşam tarzı olarak tanımlarsak o zaman ideolojik amaçlar

olmaz, yaşam tarzı zaten somutlaşmıştır ve amaca ulaşmışsın demektir oysa ideoloji amacı da içeriyor, amaçlananı da var, o bakımdan dar anlamda evet ideoloji yaşam tarzı ama esas olarak yaşamın yolu, yaşamın ilke ve ölçüleri de var. Teori pratiğe geçerken aldığı biçim, ilke ve ölçülerde somutlaşmasıdır. Bunu şöyle anlamamız lazım: İdeoloji bir biçimdir ama ideoloji de pratiğe geçerken plan oluyor, politika oluyor, ideolojinin de politikayla öyle ilişkisi var. İdeolojik ilkeleri, amaçları, ölçüleri, amaçlananı uygulayacaksın, bunu planla, programla, politikayla, örgütle, eylemle pratikleşmesi olacak. Demek ki teori pratiğe geçerken sadece ideolojik aşaması olmuyor bir de politika aşaması var, ideolojinin bu anlamda politikayla bağı var, politika ideolojik ilke ve ölçülerin pratikleşir düzeyde planlanması ve programlanması olarak tanımlanabilir. İdeolojik ilke ve ölçülerin pratikleşebilir düzeyde tarz kazanması düzeyinde planlanması ve programlanmasına da politika diyebiliriz. Onu da hayata geçirirken pratik ilke ve ölçüler gündeme geliyor, ona da tarz, üslup, tempo diyoruz, pratiğe geçişi sağlayanlar da onlardır. Teoriden başlayıp ideoloji, politika, tarz, üslup, tempo oluyorlar, böyle birbirini tamamlayan süreçler oluyorlar. Evet her yaşamın bir ideolojik yanı var ama hepsine ideoloji denilmez, ideoloji olabilmesi için politikaya dönüşmesi lazım, planla, örgütle, tarz ile birleşmesi lazım. Verili olarak tekrarlayıcı bir biçimde sürmem-

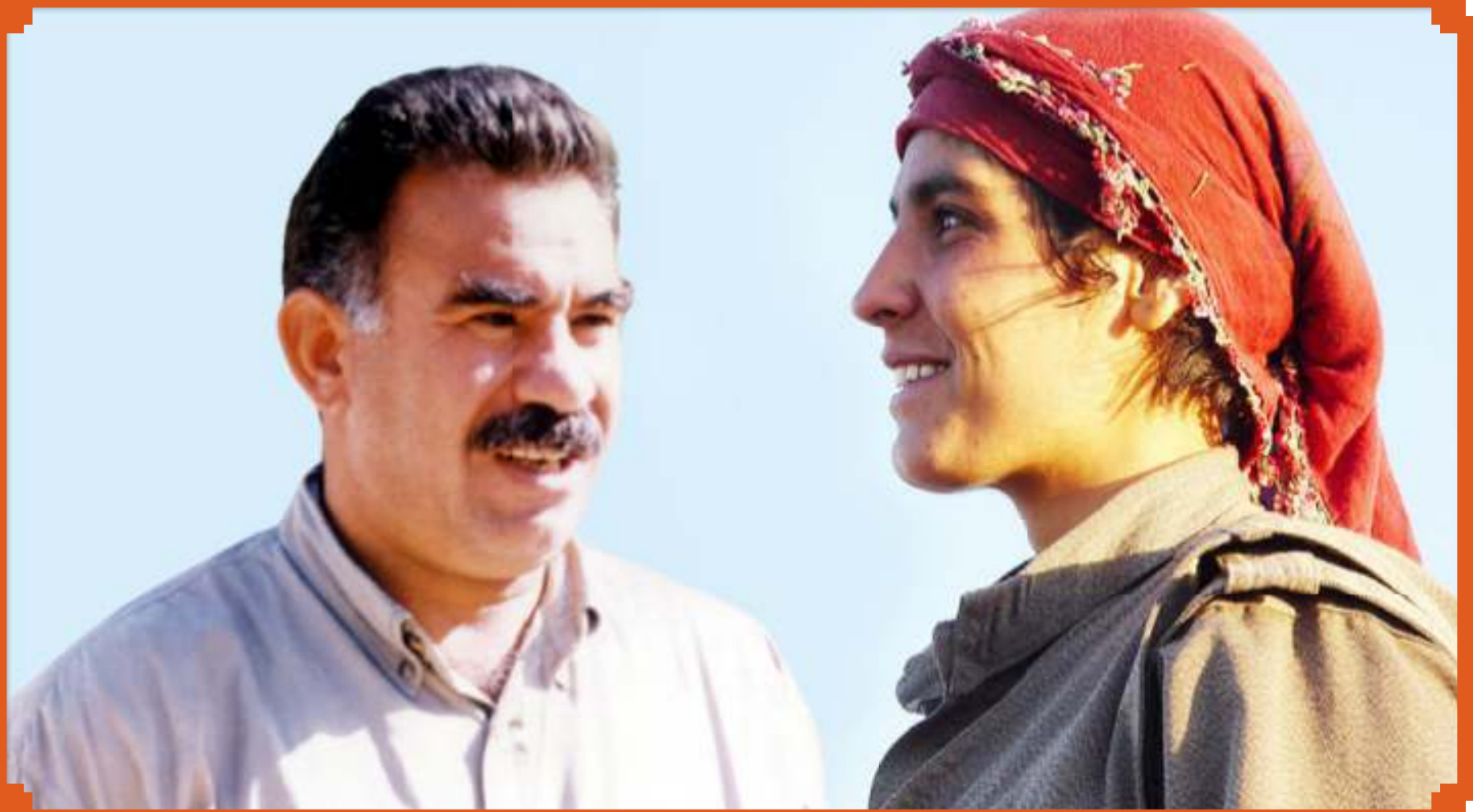
esi gerekiyor, onun için her yaşam tarzının, yaşam ilke ve ölçülerinin ideoloji olabilmesi için politikaya dönüşebilmesi, değişken olabilmesi, örgüt ve eyleme dönüşebilmesi lazım; bu da politikayla, bilinçle olur, o halde bilinci zayıf olan politika üretmeyen varlıkların yaşam yoluna ideoloji diyemeyiz. Ancak bilinç, eylem katanlara ideoloji deriz. Dolayısıyla daha çok toplumla, insanla, bireyle ilgilidir. Diğer canlıların yaşamına ilişkin ideolojiyi kullanamayız, onlar için daha çok varoluş ilkeleri kullanılıyor. Hayvanların bilinçleri sınırlıdır, refleksler yön veriyor, demek ki ideoloji ve politika duygusal ve analitik zekayla ilgilidir. Duygusal ve analitik zekayı geliştirenler ideoloji ve politikayı uygulayabilirler, onların yaşam tarzına, yaşam yoluna ideoloji diyebiliriz. Çünkü teoriyle de bağlantılı olacak, dolayısıyla düşünce gücüyle bağlantılı, zihniyetle bağlantılıdır. Onlar olmadan olmaz. O halde ideoloji toplumla, bireyle bağlantılıdır. Her yaşam tarzına, her yaşam yoluna ideoloji demiyoruz. Birey ve toplumun yaşam tarzına ideoloji diyoruz. O halde şöyle de tanımlayabiliriz: İdeolojisiz insan ve toplum olmaz. İdeolojisiz insanlar, dejenere olmuş yapılarıdır, o da bir ideolojidir. Yozlaşmaya ideolojisizlik denilirse ve her kesi yozlaştırırsan, ideolojiyi yok

edersin, aslında liberalizm böyle yapmaya çalışıyor, en ince bir liberal saptırma, saldırı burada ortaya çıkıyor. İdeolojisiz insan ya da toplum varsa o halde ideolojiye, ideolojik mücadeleye gerek yoktur! Liberalizm tarafından ideolojiye karşı saldırı en çok buraya oturtuluyor. Reel sosyalizm, Marksizm biraz buna alet oldu. Öyle kabul ettiler. Postmodernizm alet oldu. Liberalizm öyle diyerek sanki o da bir alanmış gibi birey ve toplumun önüne yeni bir yol koyuyor. Nasıl bir yol? Kendi gerçekliğini kaybettiren bir yol, öyle değil ama öyleymiş gibi gösteriyor ve yanıltıyor. Kendisi kaskatı bir ideolojik duruş ve mücadele içinde oluyor ve karşısını da onun dışına iterek yenilgiye uğratıyor. Kendisine karşı mücadele edemez kılıyor. Ona kesinlikle düşmemeliyiz. Lümpenizmi, yozlaşmayı en kötü ideoloji olarak tanımlamalıyız. Bir ideoloji ama en kötü ideolojidir. Şunu bir kere daha belirtmek gerekiyor: Kapitalizm; Sovyetler Birliğini siyasi ve askeri mücadeleyleyenmedi. İdeolojik saldırıyla yenmiştir. İdeolojik saldırıyla yendiği yer de burasıdır. Bütün ideolojilerin, ahlakın, yozlaşma olarak aldığı temel duruşu en etkili ideolojik duruş, en temel insan hakkı olarak değerlendirmiş ve komünizmin önüne koymuştur. Bu temelde ideolojik yenilgiyi yaşatmıştır, zaferini kazanmıştır. Günümüzde benzer ideolojik saldırılar çoktur. Kavramların içi boşaltılarak ideolojik saldırı yürütülüyor, bu da liberalizmin ideolojik saldırısının bir boyutu oluyor. Bir de hakikat çarpıtılarak, yaşam çarpıtılarak, yozlaştırılarak doğruymuş gibi kabul ettirilerek ideolojik mücadele yürütülüyor. 'Ne yapacağız?' sorusu aslında 'nasıl yaşamalı?' sorusuyla bağlantılıdır. 'Ne yapacağız, ne yapmalıyız, amacımız ne olmalı?' Bu sorular tamamen ideolojiyi tanımlayan sorular oluyorlar. 'Nasıl yapılacağı?' sorusu da mücadele sorusudur. Önderlik ideolojik ilke ve ölçüleri somutlaştırırken 'ne yapmalı, nasıl yaşamalı?' sorularını sordu, bunlar da ideolojik netleşmenin, ideolojiyi tanımlamanın soruları oluyorlar.

Belirleyici olan ideoloji ve ideolojik mücadeledir

Bu tanımlamalardan sonra yeniden ifade etmemiz gerekirse, teorinin yaşam bulması, bilgi yığını olmaktan çıkıp pratiğin yol göstericisi, aydınlatıcısı haline gelebilmesi için ideoloji ve politikaya dönüşmesi lazım. Pratikleşebilmek için de politika ve ahlak gereklidir. Önderlik toplumu böyle tanımladı. Politika, pratikte nelerin yapılacağının planlanması, tanımlanmasıdır. Ahlak, nasıl yapılacağıdır. Demek ki politikanın pratikle bağı var. Politik mücadelenin, kazanmanın tarzı, yöntemleri çeşitlidir. Propaganda da diplomasi de savaş da politikanın araçlarıdır. Politikanın pratikleşme araçları çeşitlidir. Propaganda da politikayla bağlantılıdır. Örgüt kurmayı, eyleme hazırlanmayı ifade ediyor. Diplomasi de mücadelenin bir aracıdır, savaş da bir aracıdır. O halde ideolojik mücadelenin önemi buradan ortaya çıkıyor. Politikanın savaşla, diplomasiyle her şeyle bağı var. Çünkü teori pratiğe geçerken politika, plan, ahlak, örgüt haline gelmeden önce aldığı biçime, oluşturduğu ilke ve ölçülere ideoloji dedi. Demek ki politika ve ahlak gücü haline gelebilmek, pratikleşebilmek için ideoloji gereklidir. O halde politik-askeri mücadelede, propagandada, diplomaside, sanatta, her şeyde başarılı olabilmek için ideolojik mücadele gereklidir. Bunların hiçbirisi ideolojisiz pratikleşme alını değildir. İdeolojisiz sanat olmaz, diplomasi olmaz, edebiyat olmaz, savaş olmaz. O halde ide-

olojik mücadele olmadan da doğru savaş yapılamaz, doğru diplomasi yapılamaz, doğru söz söylenemez, propaganda yapılamaz, sanat yapılamaz. İdeolojiden kopmuş olarak tanımlanan pratiklerin hepsi yanlıştır, öyle bir pratik, politika ve askerlik yoktur. Dolayısıyla tekrar baştaki ölçüye geliyoruz: Ne kadar sağlam ideolojik duruş o kadar siyasi-askeri, sanatsal, kültürel, propaganda duruşu, ne kadar ideolojik mücadele o kadar diğer alanlardaki çalışma ve mücadele. İdeolojik mücadelede başarının ölçütü diğer alanlarda başarıyı belirliyor. İdeolojik mücadele olmadan diğer alanlarda mücadele etmek ve başarmak mümkün olmuyor. İdeolojik mücadelesiz siyaset, diplomasi, sanat, askerlik tanımlamalarının hepsi bir çarpıtma ve yalandır. Gerçeği ters yüz etme ve yanıltma durumudur. Bunu da liberalizm yapıyor. Neden yapıyor? Diplomatik, siyasi, sanatsal, propaganda, askeri mücadelelerde başarılı olabilmek için yapıyor. Bunların başarısını ideoloji belirliyor. İdeolojiden ve ideolojik mücadeleden bunları koparırsan, öyle bir bilinçten, planlamadan kopuk ele alırsan hiçbir zaman doğru ve yeterli propaganda yapamaz, sanat yapamaz, askerlik yapamazsın. Dolayısıyla da başarılı olunamaz. Demek ki pratikte siyasi, askeri, sanatsal, kültürel, propaganda vb. eğitim alanlarında karşıtını başarısız kılabilmek için onu ideolojik mücadeleden koparmak gerekiyor. En kolay yenilgiye uğratmanın yöntemi budur. İdeolojik mücadeleden kopardın mı daha kolay yenilgiye uğratıyorsun, başarı sağlıyorsun. Kapitalist modernite onun için toplumu bu kadar ideolojisiz kılınmaya çalışıyor. Liberalizm bu noktada her şeyi çarpıtıyor. Toplamları ideolojisiz kılsa, ideolojik mücadeleden ve duruştan koparırsa o zaman başı kesilmiş gövde gibi oluyor. O gövdeyi etkisiz kılmakta siyasi-askeri başarı kazanmaktan başka bir şey olmuyor, bu tür başarılar kazanmak zor olmuyor. İdeolojinin ve ideolojik mücadelenin de önemi burada ortaya çıkıyor. Önder Apo hep vurgu yaptı ve "savaşta değil yaşamda kaybediyorsunuz" dedi. Bu da siyasi ve askerlikte değil ideolojide kaybediyorsunuz demektir. Savaş alanına, siyaset alanına doğru çıkabilmek, onu başarılı kılabilmek için doğru bir ideolojik duruşa, başarılı bir ideolojik mücadeleye ihtiyaç var. Önce yaşamda kazanacaksın ki sonra pratikte, mücadelede kazanabilesin. 'Ne yapmalı, nasıl yaşamalı?' sorularına doğru cevap vereceksin ki, nasıl yapmalıyı başarabilesin. 'Nasıl yapmalı?' sorusu pratikle ilgilidir. Ama ne yapacağını bilemezsen, 'nasıl yaşamalı?' sorusuna doğru cevap veremezsen öbüründe yapamazsın. Ne yapmalı, nasıl yaşamalıya doğru cevap vermek doğru ideolojik duruş ve mücadele oluyor. Oraya ideoloji diyoruz. Dolayısıyla temel olan, önce gelen, belirleyici olan ideoloji ve ideolojik mücadeledir. Önemi buradadır. Bunsuz başarı yoktur. Yaşamda kazanacağız ki siyasette ve savaşta kazanabilelim. Yaşamda kazanamazsan siyaset ve savaşta kazanamazsın. Aslında savaşın ve siyasetin hazırlık döneminde kazanılması da bu anlama geliyor. Hazırlık dönemi ideolojik mücadele dönemidir. Evet maddi hazırlıklar da gereklidir ama belirleyici olan savaşçının hazırlanmasıdır. Savaşçının hazırlanması da ideolojik olarak savaşı kazanmasıdır. Savaş yapmaya hazır olması, savaşa her şeyiyle kendisini vererek kazanmaya, başarmaya inanması, kilitlenmesi, başaracak inancı, iradeyi ortaya çıkartması demektir. Bu da hazırlık dönemi dediğimiz ideolojik mücadele dönemidir. İdeolojik kazanma dönemidir. Başka herhangi bir dönem değildir.

Şaristan Nûrhak

Hêvîyên Heval Viyan Di Dil û Mêjiyê Me De Olan Dide

Jiyan, xwedî rastiyeke wisa ye her heyîna ku di nava ahenga demê de xwe pêk tîne dibe kêlî. Di jiyana me ya gerîlayan de jî, her kêliyeke ku em dijîn naşibe kêliya beriya xwe. Her kêliya ku xwe ava dike, di kûrahiya hiş û hestên me de dibe bîra zayîna siberojên neyên ji bîrkirin. Zayîna siberojên me jî bê navber her sal, her roj û her kêlî di dîtîna û nasîna rêhevalên hemdozê de xwe bi wate dikin. Nasîna her hevala/ê, tê maneya nasîna cîhaneke nû. Em di nasîna her hevalan re de bi hezaran kêliyan diafirînin. Kêliya dîtîna hevrê Viyan Soran, ji bo min yek ji wan kêliyan bû wateya jibîrkirinê di hiş û bîra min de ji hev belav kiribû. Di rojeke ji rojên bihara 2005'an de, li warê Nûcan, Gulbihar, Dijle, Roza û bi dehan hevrêyên din li qada Metîna, min rêheval Viyan dîtibû. Dîtinek di kêliya azad de bû. Cara yekemîn bû, min heval Viyan didît. Ew dîtîna yekemîn û a dawî bû.

Di sala 2005'an de, yekîneya me li qada Metîna bû. Em weke yekîne di nava qadê de bi tevger bûn. Kêliyên bihara rengîn, bi coşa yekîneyê re bûbû yek. Êdî berfa zivistanê heliyabû, ji xakê re bûbû yar û hevrê. Xaka zêrîn weke her biharên bihûrî xwe ji zayîna bihareke nû re amade dikir. Zayîna vê biharê ne weke biharên din bûn. Ji ber ku wê biharê, dilê hevrê Viyan diyarî hinaseya jiyana min û me kir. Ew bihar, bû bihara pêkanîna kêliya dîtinek nû ya heta bi hetayî werê mayîndekirin. Bihara çiyayî, ew sal sînga xwe ji rêwîtiya hevrê Viyan re vekiribû. Hevrê Viyan, di rêwîtiya çûyîna Heftenînê de bû. Hatina heval Viyan ya ligel yekîneya me jî, tenê yek ji rawestgeha rêwîtiya heval Viyan bû. Heval Viyan, dema hat gel yekîneya me bi komek heval re bû. Kelecana heval Viyan ya di wê rêwîtiya ber bi Heftenînê de, ne pêkan bû ku neyê dîtîna. Ew kelecana, ne ji çavan, ne ji dil û ne jî ji hişan dihate veşartin. Di

Heval Viyan, bi çalakiya xwe ya fikrî,
ruhî û hestan derseke dîrokî da hêzên
komploger

*Hevrê Viyan, jiyana 24
saetan ya bi felsefeya Rêber
Apo re pejirand û veguherand
çalakiya mezin ya fikir û hestan*

wê rêwîtiyê de dilê Apoyîbûnê di sînga rêheval Viyan de lêdida. Lewma ew hinaseya ku ji dilê rêheval Viyan xwe dida der, di hiş û bîra min de timî weke hêviya careke din dîtin û pêkanîna kêliya duyemîn bi hevrê Viyan re hate çandin. Erê, ew roj bû hest û dilê min şahidî ji jineke dilpak, têkoşer, a girêdayî doza xwe û mezinahiya hevaltiyê dijî re dikir. Ew dîtina ku tenê di rojekê de hate rêsandin, êdî di jiyana min de maneya xwe mezin hûnandibû. Em îro jî bêriya wan rojan dikin. Em bêriya wan dilan dikin ku dikaribûn Apoyîbûnê di jiyana xwe de ava bikin. Bi vê bêrîkirina ku nizane dawîbûn çî ye, em îro di salvegera şhadeta hevrê Viyan de,

Rêheval Viyan, di nameyên xwe de bi pêşdîtinên xwe yê 15 sal berî niha xeteriya li ser Rêber Apo ji kûr de hîs kiribû û aliyê vê komployê ya dîrokî bi dahûrîneke kûr pêş xistibû. Heval Viyan, bi çalakiya xwe ya fikrî, ruhî û hestan derseke dîrokî da hêzên komploger. Ev dersa dîrokî, pergala hêzên komploger ne carekê hezar caran hilweşand. Rastiya ku di roja îro de pergala komplogeran dijî vê hilweşandinê radixe ber çavan. Heqîqeta rêheval Viyan, ji bo me hevrêyên ku di şopa wê de dimeşin sedema têkoşînê ye. Îroj, hêvîyên heval Viyan di dil û mêjiyê me de olan dide. Ez careke din soza girêdan û dilsoziya xwe ya bi xeta hevrê Viyan

*Heqîqeta rêheval Viyan, ji bo me
hevrêyên ku di şopa wê de dimeşin
sedema têkoşînê ye*

dîsa kêliyeke din ya bêrîkirinê di dil û mêjiyê xwe de diafirînin. Rêheval Viyan, di nameyên xwe de, kûrbûna bêrîkirina jineke têkoşer çawa, kengî û di oxira kîjan armancan de wateya xwe bi dest dixîne di kesayeta xwe de bi girêdana xwe ya jiyane re hûnandiye. Hevrê Viyan, jiyana 24 saetan ya bi felsefeya Rêber Apo re pejirand û veguherand çalakiya mezin ya fikir û hestan.

re nû dikim. Ji bo em hêviya rêheval Viyan, ya tevahî şehîdên me û her wiha gelê me ku azadiya fîzîkî ya Rêber Apo dixwazin bi cih bin em ê bi ruhê Viyanbûnê bi ser erk û berpirsîyarên xwe de biçin. Wê ew dîtina dîrokî ya min bi heval Viyan re di pêk anî û kêliyê de nemir kir her tim di hiş û bîra min de zindî bê jiyîn.

KES NIKARE ROJA ME TARÎ BIKE

“Savaşçı, Komutanın
Aynasıdır, Komutan
Fedakârdır”

Şehîd Hogır Amed

